

พระธรรมเล่มนี้เขียนขึ้นโดยเอเสเคียลในศตวรรษที่ 6

ก่อนคริสต์ศักราช

เอเสเคียลเป็นปุโรหิตซึ่งถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยในกรุงบาบิโลนเมื่อปี 597 ก่อนค.ศ. และเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ณ ที่นั่นท่านประกาศว่าผู้ที่ยังคงอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มจะประสบภัยพิบัติ แต่เพื่อนเชลยชาวยิวไม่ยอมรับ

ครั้นเมื่อเป็นจริงตามที่ท่านพยากรณ์ไว้คือในปี 586 ก่อนค.ศ.

กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย (ดู 33:21)

เหล่าประชากรจึงเริ่มรับฟังด้วยความกระตือรือร้น

จากจุดนี้เนื้อความที่ท่านประกาศเริ่มเบนจากโทษทัณฑ์มาเป็นการปลอบประโลม และความหวังสำหรับอนาคต

เมื่อถึงที่สุดของความเลวร้ายก็เป็นเวลาที่จะวางโครงการเริ่มต้นใหม่

เอเสเคียลเป็นทั้งผู้เลี้ยงแกะคือต้องปกป้องดูแลเหล่าประชากร

และเป็นทั้งยามสังเกตการณ์คือคอยเตือนถึงภัยพิบัติซึ่งจะมาถึง

เนื้อหาของพระธรรมเล่มนี้เน้นที่ความบริสุทธิ์ไม่ผันแปรของพระเจ้า

นี่เป็นทั้งคำมั่นสัญญาและคำเตือน

เป็นสัญญาเตือนเพราะพระเจ้าตรัสไว้แล้วว่าลงโทษความผิดบาป

ก็จะเป็นไปตามนั้นแน่นอน

ส่วนที่เป็นคำมั่นสัญญาก็เพราะพระเจ้าตรัสว่าจะทรงทำตามพระสัญญา

ที่ให้ไว้ ก็จะเป็นไปตามนี้แน่นอน

พระธรรมเอเสเคียลแสดงให้เห็นว่าเป็นจริงตามที่พระเจ้าตรัสไว้

คือเยรูซาเล็มย่อยยับเพราะบาปของชนยูดาห์

และกรุงนี้จะกลับคืนสู่ปกติสุขตามพระสัญญาของพระเจ้า

เพราะพระเจ้าตรัสคำไหน ก็เป็นไปตามนั้น

โครงเรื่อง

1. พระเจ้าทรงเรียกเอเสเคียล (1:1-3:27)

2. คำพยากรณ์เกี่ยวกับอิสราเอลและเยรูซาเล็ม (4:1-24:27)
3. คำพยากรณ์เกี่ยวกับชาติต่างๆ (25:1-32:32)
4. คำสัญญาว่าชาวอิสราเอลจะกลับคืนมาและคืนสู่ความรุ่งเรือง (33:1-39:29)
5. พระวิหารที่สร้างขึ้นใหม่ในอาณาจักรของพระเจ้า (40:1-48:35)

เอเสเคียล

สิ่งมีชีวิตทั้ง 4 และพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า¹

1 ในวันที่ 5 เดือน 4 ปีที่ 30¹ ขณะเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับเพื่อนเชลย ณ ริมแม่น้ำเคบาร์ ฟาสวรรค์เบิกออก

และข้าพเจ้าเห็นนิมิตจากพระเจ้า

2 ในวันที่ 5 เดือนนั้นเป็นปีที่ 5 ซึ่งกษัตริย์เยโฮยาคินตกเป็นเชลย

3 พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า¹ มาถึงปุโรหิตเอเสเคียลบุตรบุซ²

ณ ริมแม่น้ำเคบาร์ ในดินแดนของชาวบาบิโลน³

พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า¹ อยู่เหนือเอเสเคียลที่นั่น

4 ข้าพเจ้ามองเห็นพายุใหญ่พัดมาจากทางเหนือ

มีเมฆหมอกมาซึ่งรายล้อมด้วยแสง สว่างเจิดจ้า

และมีฟ้าแลบแวววาวอยู่ ใจกลางไฟนั้นแลดูเหมือนโลหะสุกปลั่ง

5 และในไฟนั้นมีบางสิ่งคล้ายสิ่งมีชีวิต 4 ตน

ซึ่งมีรูปพรรณสัณฐานคล้ายมนุษย์ 6 แต่ว่าทุกคนต่างมี 4 หน้า

และมี 4 ปีก 7 มีขาเหยียดตรง มีกีบเท้าเหมือนกับปลุกว้าว

และสุกปลั่งเหมือนทองสัมฤทธิ์ที่ขึ้นเงา 8 ภายใต้อปีกทั้ง 4 ด้าน

1 1:1 หรือ เมื่อข้าพเจ้าอายุ 30 ปี

2 1:3 เอเสเคียลบุตรปุโรหิตบุซ

3 1:3 หรือ ชาวเคลเดีย

มีมือเป็นมือมนุษย์ สิ่งมีชีวิตทั้ง 4 นี้มีหน้าและปีก
9ปีกของมันกางออกออกจกดปีกของมันและกัน
มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน โดยไม่ได้หันตัวเลย
10ทั้ง 4 ล้วนมี 4 หน้า คือหน้าหนึ่งเป็นมนุษย์
ด้านขวาเป็นหน้าสิงโต ด้านซ้ายเป็นหน้าวัว
และด้านหลังเป็นหน้านกอินทรี 11หน้าของสิ่งมีชีวิต 4
ก็เป็นเช่นนั้น ทั้ง 4คลี่ 2 ปีกแผ่ขึ้นข้างบน
ออกไปจดกับปีกของมันและกัน ส่วนอีก 2 ปีกปกคลุมลำตัวไว้
12ทั้ง 4 ล้วนมุ่งตรงไปข้างหน้า ไม่ว่าวิญญาณจะไปทางไหน ทั้ง 4
ก็มุ่งหน้าตรงไปทางนั้น โดยไม่ได้หันตัวเลย
13ลักษณะของสิ่งมีชีวิตทั้ง 4 เหมือนถ่านคุโชนหรือคอปไฟ
มีไฟที่ลุกโชติช่วงมากเคลื่อนไปมาท่ามกลางทั้ง 4 นี้
และฟ้าแลบแวบวาบ อ อ ก ม า จ า ก ไ ฟ 14สิ่งมีชีวิตทั้ง 4
นี้โฉบไปมาดุจสายฟ้าแลบ

15ขณะที่ข้าพเจ้าจ้องดูสิ่งมีชีวิตทั้ง 4 นี้ ก็
เห็นวงล้อที่พื้นวงล้อแต่ละวงอยู่ข้างสิ่งมีชีวิตแต่ละตน
16วงล้อมีรูปร่างและโครงสร้างดังนี้
มันส่องประกายคล้ายพลอยสีเขียวเหลือง วงล้อทั้งสี่
ก็มีสีฐานเหมือนกัน
แต่ละล้อดูเหมือนมีอีกล้อหนึ่งซ้อนขวางอยู่ข้างใน
17วงล้อนี้จะเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกับที่สิ่งมีชีวิตนั้นมุ่งหน้าไป
โดยล้อไม่ต้องหันไปมา ขณะที่สิ่งมีชีวิตเคลื่อนไป
18ขอบวงล้อนั้นสูงและน่าหวั่นเกรง ขอบวงล้อทั้งสี่
มีนัยน์ตาอยู่รอบ

19เมื่อสิ่งมีชีวิตทั้ง 4 เ ค ลื่อนที่ วงล้อซึ่งอยู่ข้างๆ
ก็เคลื่อนตาม และเมื่อทั้ง 4 ลอยขึ้นจากพื้น วงล้อก็ลอยขึ้นด้วย
20ไม่ว่าวิญญาณไปที่ไหน ทั้ง 4 ก็ไปที่นั่น
และวงล้อก็ลอยตามไปด้วยเพราะวิญญาณของสิ่งมีชีวิตทั้ง 4

อยู่ในวงล้อ 21 เมื่อทั้ง 4 เคลื่อนที่ วงล้อก็เคลื่อนที่ เมื่อทั้ง 4 หยุดนิ่ง
วงล้อก็หยุดนิ่งด้วย และเมื่อทั้ง 4 ลอยขึ้นจากพื้น
วงล้อก็ลอยตามขึ้นด้วย เพราะวิญญาณของสิ่งมีชีวิตทั้ง 4
อยู่ในวงล้อ

22 เนื้อศีรษะของสิ่งมีชีวิตทั้ง 4 คล้ายฟากว่าง
สองประกายดังผลึกน้ำแข็ง นำหัวนกรงนก
23 ใต้สิ่งที่คล้ายฟากว่างนี้ 2 ปีกของสิ่งมีชีวิตทั้ง 4 คลี่ออกจกกัน
ส่วนอีก 2 ปีก คลุมลำตัวไว้ 24 เมื่อทั้ง 4 เคลื่อนไหว
ข้าพเจ้าได้ยินเสียงปีกเหมือนเสียงน้ำเชียวกราก
เหมือนเสียงขององค์ผู้ทรงฤทธิ์⁴ เหมือนเสียงซุลมุนของกองทัพ
เมื่อทั้ง 4 หยุดนิ่งก็ลดปีกลง

25 ขณะเมื่อทั้ง 4 ยืนนิ่งลดปีกลง
ก็มีเสียงจากฟากว่างเนื้อศีรษะของทั้ง 4 ต น
26 เนื้อฟากว่างเนื้อศีรษะสิ่งมีชีวิตทั้ง 4
นี่คือสิ่งที่คล้ายบัลลังก์ไฟฑูรย์และเหนือบัลลังก์นั้น
มีร่างหนึ่งแลดูคล้ายมนุษย์
27 ข้าพเจ้าเห็นว่าจากส่วนที่คล้ายบันเอวของผู้นั้นขึ้นไปแลดูเหมือน
นโลหะสุกปลั่งราวกับเติมไปด้วยไฟ
และจากส่วนนั้นลงมาแลดูเหมือนไฟ
และมีแสงสว่างเจิดจ้าอยู่รอบผู้นั้น

28 แสงสว่างเจิดจ้าที่อยู่รอบผู้นั้นเหมือนรุ่งในเมฆเมื่อวันฝนตก
ลักษณะพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ก็เป็นเช่นนั้น
เมื่อข้าพเจ้าเห็นแล้วก็หมอบกราบชนหน้าลงถึงดิน
และข้าพเจ้าได้ยินเสียงผู้หนึ่งตรัส

ก า รทรงเรียกเอเสเคียล

⁴ 1:24 ภาษาฮีบรูว่า ชัดตาย

2พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย จงยืนขึ้นเถิด เราจะพูดกับเจ้า”

2ขณะพระองค์ตรัสพระวิญญาณเสด็จเข้ามาในข้าพเจ้า พยุงข้าพเจ้ายืนขึ้น และข้าพเจ้าได้ยินพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า

3พระองค์ตรัสว่า ” บุตรมนุษย์เอ๋ย

เราจะส่งเจ้าไปยังชนชาติอิสราเอล ชนชาติกบฏที่ทรยศเรา เขากับบรรพบุรุษกบฏต่อเราแม้ตราบเท่าทุกวันนี้

4ชนชาติที่เราจะส่งเจ้าไปนี้เป็นพวกที่ตื้อดิ่ง และหัวแข็ง จงกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า

‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสดังนี้’

5และไม่ว่าเขาจะรับฟังหรือไม่

เขาก็จะรู้ว่าผู้เผยพระวจนะในหมู่พวกเขา

เพราะเขาเป็นพงศ์พันธุ์กบฏ 6ส่วนเจ้า บุตรมนุษย์เอ๋ย

อย่ากลัวเขาหรือคำพูดของเขาเลย

อย่ากลัวแม้ว่าเจ้าจะถูกล้อมกรอบด้วยหนามใหญ่ หนามย่อย

หรือตกอยู่ในดงแมงป่อง อย่าหวาดกลัวคำพูดของเขา

หรือขั้วธนูเพราะเขา แม้ว่าเขาจะเป็นพงศ์พันธุ์กบฏ 7เจ้าจงกล่าว

ถ้อยคำของเราให้เขาฟัง ไม่ว่าเขาจะรับฟังหรือไม่ก็ตาม

เพราะพวกเขาหมักกบฏ 8ส่วนเจ้า บุตรมนุษย์เอ๋ย จงฟังสิ่งที่เราบอก

อย่าทรยศเหมือนพงศ์พันธุ์หมักกบฏ

จงอ้าปากกินสิ่งที่เรามอบแก่เจ้า”

9และแล้วข้าพเจ้าก็แลดู เห็นมือหนึ่งยื่นม้วนหนังสือออกมาให้

10พระองค์ทรงคลี่หนังสือม้วนออกต่อหน้าข้าพเจ้า

ในนั้นมีถ้อยคำคร่ำครวญ คำไว้อาลัย และถ้อยคำว่าด้วยภัยพิบัติ

เขียนไว้ทั้งสองด้าน

3พระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงกินหนังสือม้วนซึ่งอยู่ตรงหน้าเจ้านี้

แล้วไปกล่าวแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอล” 2ข้าพเจ้าจึงอ้าปาก

พระองค์ก็ประทานหนังสือม้วนให้ข้าพเจ้ากิน

3แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงกินหนังสือม้วนที่เรามอบแก่เจ้านี้ให้หมด” ข้าพเจ้าก็กิน

หนังสือนั้นมีรสหวานเหมือนน้ำผึ้ง

4แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย

บัดนี้จงไปหาพงศ์พันธุ์อิสราเอล และกล่าวถ้อยคำของเราให้เขาฟัง

5เรามีได้ส่งเจ้าไปหาชนต่างชาติซึ่งพูดภาษาที่ยากและเจ้าฟังไม่เข้าใจ

แต่ให้ไปหาชนชาติอิสราเอล

6เราไม่ได้ส่งเจ้าไปหาชนชาติต่างๆ ซึ่งพูดภาษายากๆ

และเจ้าฟังไม่เข้าใจ แน่ทีเดียวหากเราส่งเจ้าไปหาคนพวกนั้น

เขายังจะรับฟัง 7ส่วนพงศ์พันธุ์อิสราเอลจะไม่ยอมรับฟังเจ้า

เพราะเขาไม่เต็มใจรับฟังเรา

เนื่องจากพงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งสิ้นใจแข็งดื้อด้าน

8แต่เราจะทำให้เจ้าแข็งแกร่งและไม่ลดละเช่นเดียวกับพวกเขา

9เราจะกระทำให้น้ำผากของเจ้าเหมือนหินผาและแข็งแกร่งยิ่งกว่า

หินเหล็กไฟ อย่างลั่วหรืออย่างขั้วญผวาเพราะเขา

แม้ว่าเขาเป็นพงศ์พันธุ์กบฏ”

10แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงตั้งใจฟังให้ดีและจงจดจำทุกถ้อยคำที่เรากล่าวแก่เจ้าให้ขึ้นใจ

11บัดนี้จงไปหาพี่น้องร่วมชาติของเจ้าที่ตกเป็นเชลยอยู่

และจงกล่าวกับเขาว่า

‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสดังนี้’

จงพูดกับเขาไม่ว่าเขาจะฟังหรือไม่ก็ตามบอกเขาว่า”

12แล้วพระวิญญาณทรงยกข้าพเจ้าขึ้น

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงกระหึ่มเบื้องหลังข้าพเจ้าว่า

“ ขอพระสิริแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+เป็นที่สรรเสริญยกย่องในที่ประ

ทับของพระองค์!" 13มีเสียงปีกกระทบกันของสิ่งมีชีวิตทั้ง 4 นั้น
และเสียงวงล้อที่อยู่ข้างตัวตึงกระหึ่ม

14พระวิญญาณทรงยกข้าพเจ้าขึ้นอีกและพาไป
ข้าพเจ้าขมขื่นและโกรธเคืองในจิตใจ
พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁴หนักอึ้งเหนือข้าพเจ้า
15ข้าพเจ้ามาถึงเหล่าเชลย ซึ่งอาศัยอยู่ที่เทอาบิบใกล้แม่น้ำเคบาร
ณ ที่นั้น ข้าพเจ้านั่งอยู่ในหมู่พวกเขา อัดอั้นตันใจอยู่ตลอด 7 วัน

คำเตือนอิสราเอล

16ครั้นสิ้น 7 วัน
พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁵มาถึงข้าพเจ้าว่า
17” บุตรมนุษย์เอ๋ย
เราได้แต่งตั้งให้เจ้าเป็นยามสำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอล ฉะนั้น
จงสดับฟังถ้อยคำที่เรากล่าว
แล้วแจ้งคำเตือนของเราแก่เขาทั้งหลาย
18เมื่อเราบอกคนชั่วว่าเขาจะต้องตาย
และเจ้าไม่ไปเตือนเขาหรือพูดให้สติ
ดึงเขาออกจากทางชั่วเพื่อช่วยชีวิตเขา
คนช่วนั้นก็จะตายเพราะ⁵บาปผิดของตน
และเราจะให้เจ้ารับผิดชอบที่เขาต้องตาย
19แต่หากเจ้าเตือนคนช่วนั้นแล้ว
และเขาไม่ยอมหันจากความชั่วหรือเลิกทำผิด
เขาก็จะตายเพราะบาปของตน แต่ตัวเจ้าก็จะพ้นโทษ
20และเมื่อคนชอบธรรมหันจากความชอบธรรมไปทำชั่ว
และเราวางสิ่งที่ทำให้สะดุดไว้ตรงหน้าเขา ถ้าเจ้าไม่ได้เตือนเขา
เขาจะตายเพราะบาปของตน

⁵ 3:18 หรือ ใน เช่นเดียวกับข้อ 19 และ 20

เราจะไม่จดจำความชอบธรรมของเขา
และเราจะให้เจ้ารับผิดชอบที่เขาต้องตาย
21 แต่หากเจ้าเตือนคนชอบธรรมมิให้ทำบาปและเขาก็ไม่ทำบาป
เขาย่อมจะมีชีวิตอยู่เพราะ รับฟังคำเตือน
และเจ้าก็ได้ช่วยชีวิตตัวเองไว้”
22 พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่เหนือข้าพเจ้า ณ ที่นั่น
และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ จงลุกขึ้นและออกไปยังที่ราบ
เราจะพบกับเจ้าที่นั่น”

23 ข้าพเจ้าจึงลุกขึ้นและออกไปยังที่ราบนั้น
พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่ที่นั่น
เช่นเดียวกับพระสิริซึ่งข้าพเจ้าแลเห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร
และข้าพเจ้าก็หมอบกราบชนหน้าลงถึงดิน

24 แล้วพระวิญญาณเสด็จเข้ามาในตัวข้าพเจ้า
พยางค์ข้าพเจ้ายืนขึ้น พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ ไปเกิด
จงขังตัวเองอยู่ในบ้านของเจ้า 25 แล้วเขาจะเอาเชือกมัดเจ้าไว้
เจ้าจึงไม่สามารถไปไหนมาไหนในหมู่ประชากรได้
26 เราจะทำให้ลิ้นของเจ้าคับติดเพดานปาก เพื่อเจ้าจะนิ่งเป็นเบือ
ไม่อาจกล่าวตักเตือนเขาทั้งหลาย
เพราะเขาเป็นพงศ์พันธุ์มักกบฏ 27 แต่เมื่อเรากล่าว กับเจ้า
เราจะเปิดปากเจ้าและเจ้าจะกล่าวแก่พวกเขาว่า
‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสดังนี้’
ใครที่รับฟังก็ให้รับฟังไป ใครจะปฏิเสธก็ปฏิเสธไป
ในเมื่อเขาทั้งหลายเป็นพงศ์พันธุ์มักกบฏ”

สัญลักษณ์ของการล้อมกรุงเยรูซาเล็ม

4” บัดนี้ บุตรมนุษย์เอ๋ย
จงเอาดินเหนียวแผ่นหนึ่งมาวางไว้ตรงหน้าเจ้า
และวาดแผนที่ยกกรุงเยรูซาเล็มบนดินนั้น

2 แล้วจงล้อมรอบด้วยอุปกรณ์ล้อมเมือง ก่อเชิงเทิน
ตั้งค่ายรอบและวางเครื่องกระทุ้งโ ด ย ร อ บ

3 แล้วเอากะทะเหล็กมาตั้งเป็นเสมือนกำแพงเหล็กกันระหว่างเจ้ากับ
ตัวเมือง จงหันหน้าเข้าหาเมืองนั้น
เมืองนั้นเป็นอันตกอยู่ในวงล้อมของเจ้า
นี่เป็นหมายสำคัญแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอล

4“ จากนั้นจงนอนตะแคงซ้าย
รับแบกความบาปแห่งพงศ์พันธุ์อิสราเอลไว้บนเจ้า⁶
ตลอดจำนวนวันที่เจ้านอนตะแคงซ้าย

5เรากำหนดวันให้เจ้าตามจำนวนปีแห่งบาปผิดของพวกเขา
ฉะนั้นเจ้าจะแบกความผิดบาปของพงศ์พันธุ์อิสราเอลอยู่ 390 วัน

6” เมื่อครบกำหนดแล้ว เจ้าต้องนอนลงอีก
คราวนี้นอนตะแคงขวา
และรับแบกความผิดบาปของพงศ์พันธุ์ยูดาห์ เรากำหนดไว้ 40 วัน
1 วันสำหรับ 1 ปี 7จงหันหน้าเข้าหาเครื่องล้อมกรุงเยรูซาเล็ม
จงชูแขนอันเปลือยเปล่าใส่กรุงนั้นแล้วพยากรณ์

8เราจะเอาเชือกมัดเจ้าไว้
เพื่อเจ้าจะพลิกตัวไม่ได้จนกว่าจะครบกำหนดวันล้อมเมือง

9” จงเอาข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ ถั่ว และถั่วแดง
ข้าวฟ่างและข้าวสเปด⁷เก็บไว้ในโถงใช้ทำขนมปังให้ตนเอง
ซึ่งเจ้าจะต้องกินระหว่างที่เจ้านอนตะแคงตลอด 390 วัน

10จงตวงอาหารออกมาวันละราว 2 ซีด⁷
และกินอาหารนี้ตามมือที่กำหนดในแต่ละวัน 11และจงตวงน้ำราว
1 เหยือก⁸ ดื่มตามเวลาที่กำหนด

⁶ 4:4 หรือ ข้าวเจ้า

⁷ 4:10 หรือ 20 เซเชล ราว 200 กรัม

⁸ 4:11 ภาษาฮีบรูว่า 1/6 ฮิน ราว 0.6 ลิตร

12จงกินอาหารนี้เหมือนกินขนมข้าวบาร์เลย์
จงปิ้งกินต่อหน้าผู้คนโดยใช้อุจจาระเป็นเชื้อเพลิง”

13องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

“ชนชาติอิสราเอลจะกินอาหารที่เป็นมลทินเช่นนี้ท่ามกลางประชา
ชาติต่างๆ ซึ่งเราจะขับไล่เขาไปนั้น”

14แล้วข้าพเจ้าจึงกราบทูลว่า

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย
ข้าพระองค์ไม่เคยปล่อยตัวเป็นมลทินเลย ตั้งแต่หนุ่มมาจนบัดนี้
ข้าพระองค์ไม่เคยรับประทานสัตว์ใดที่ตายเอง
หรือที่ถูกสัตว์ป่าขย้ำ ไม่เคยมีเนื้อสัตว์มลทินใดๆ
เข้าปากข้าพระองค์เลย”

15พระองค์ตรัสว่า “เอาเถิด

เราอนุญาตให้เจ้าปิ้งขนมปังโดยใช้มูลโคแทนอุจจาระมนุษย์”

16แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “บุตรมนุษย์เอ๋ย

เราจะตัดแหล่งเสบียงในเยรูซาเล็ม

ผู้คนจะกินอาหารปันส่วนด้วยความหวั่นวิตก

และตีม้าปันส่วนด้วยความสิ้นหวัง

17เพราะน้ำและอาหารจะหายาก

เขาทั้งหลายจะมองตากันด้วยความอกสั่นขวัญแขวน

และจะซุบซิดไปเพราะ⁹บาปชั่วของตน”

5” บัดนี้ บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงเอาดาบคมกริบมาเล่มหนึ่งและใช้มันเป็นเหมือนมีดโกนของช่าง

ตัดผมจงโกนผมและเคราของเจ้า

แล้วเอาตาซึ่งมาซึ่งแบ่งผมออกเป็นส่วนๆ

2เมื่อสิ้นสุดวันกำหนดให้ล้อมกรุงแล้ว จงเผาผม 1 ใน 3

⁹ 4:17 หรือ ใน

ส่วนในกรุงนั้น ผมอีก 1 ใน 3 ใช้ดาบฟันกระจายรอบเมือง อีก 1
ใน 3

ที่เหลือไปรบพลีไปกับลมเพราะเราจะชักดาบออกมารุกไล่เขาทั้งห
ล าย 3 แต่จงเอาผมกระจุกหนึ่งมาขมวดไว้ในทบของเสื้อคลุม
4 แล้วเอาสองสามเส้นออกมาโยนลงในไฟเผาเสียให้หมด
ด้วยว่าไฟกองหนึ่งจะลามจากที่นั่นมายังพงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งหมด
”

5 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ นี่คือนิเวศนาเล็มซึ่งเราตั้งไว้ ณ ใจกลางชนชาติต่างๆ

มีนานาประเทศล้อมรอบ 6 แต่ด้วยความชั่วร้าย

เยรูซาเล็มได้กบฏต่อบทบัญญัติและกฎเกณฑ์ของเรามากยิ่งขึ้นกว่าช
นชาติและประเทศต่างๆ โดยรอบ

เยรูซาเล็มได้ละทิ้งบทบัญญัติของเรา

และไม่ปฏิบัติตามคำบัญชาของเรา”

7 ดังนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดจึงตรัสว่า

“ เจ้าต่อต้านยิ่งกว่าชนชาติต่างๆ

โดยรอบและมีได้ปฏิบัติตามคำบัญชาของเราหรือรักษาบทบัญญัติ
ของเรา มีหน้าซำยังชั่วร้ายยิ่งกว่าชนชาติเพื่อนบ้านเสียอีก”

8 ดังนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดจึงตรัสว่า

“ เราเองจะเป็นศัตรูกับเจ้า เยรูซาเล็ม

และจะลงโทษเจ้าต่อหน้าประชาชาติทั้งหลาย

9 เนื่องจากรูปเคารพอันน่าชิงชังทั้งปวงของเจ้า

เราจะกระทำแก่เจ้าอย่างที่เราไม่เคยทำมาก่อน และจะไม่ทำอีกเลย

10 ดังนั้น ในหมู่พวกเจ้า พ่อจะกินลูกของตนเอง และลูกจะกินพ่อ

เราจะลงโทษเจ้าและจะให้ผู้ที่รอดชีวิตอยู่กระเจิงไปตามลม”

11 ดังนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดจึงประกาศว่า

“ เราดำรงอยู่แน่ฉันใด

เนื่องจากเจ้าทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทิน

เพราะรูปเคารพอันชั่วร้ายและพิธีกรรมอันน่าชิงชังของเจ้า

เราเองจะเลิกโปรดปรานเจ้า

เราจะไม่เหลียวแลเจ้าด้วยความสงสารหรือไว้ชีวิตเจ้าเลย 12 1

ใน 3 ของพวกเจ้า

จะตายด้วยโรคระบาดหรือการกันดารอาหารในกรุง อีก 1 ใน 3

ล้มตายด้วยคมดาบที่นอกกำแพง และเราจะชักดาบออกไปล่า 1

ใน 3 ของพวกเขาให้กระเจิงไปตามลม

13” แล้วความโกรธของเราจะมอดลง

โทสะของเราจะสงบลง และเราจะหายแค้น

และเมื่อเราได้ระบายโทสะเหนือเขา

เขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ลั่นวาจาไว้ด้วยค

ว าม ห ว ง แ ห น

14” เราจะกระทำให้เจ้าเป็นซากปรักหักพัง

เป็นที่ตำหนิตืดเย็นในหมู่ประชาชาติโดยรอบตัวเจ้า

ต่อหน้าผู้คนที่ผ่านไปมา

15เจ้าจะเป็นที่ตำหนิตืดเย็นและเปรียบเปรยเหยียดหยัน

เป็นคำเตือนและเป็นที่ยะแหยงแก่บรรดาประชาชาติโดยรอบ

เมื่อเราลงโทษเจ้าด้วยความโกรธ ด้วยโทสะ

และด้วยการกำหราบอันเจ็บแสบ

เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ลั่นวาจาไว้

16เมื่อเรายิงเจ้าด้วยลูกศรมฤตยูแห่งการกันดารอาหารเพื่อทำลาย

ล้างเจ้า เราจะนำการกันดารอาหารซึ่งร้ายแรงยิ่งขึ้นเรื่อยๆ

มายังเจ้า และตัดแหล่งเสบียงอาหาร ของเจ้าเสีย

17เราจะส่งการกันดารอาหารและสัตว์ป่ามาเล่นงานเจ้า

คร่าชีวิตลูกๆ ของเจ้าไป

โรคระบาดและการนองเลือดจะกวาดล้างเจ้า

และเราจะนำดาบมาฟาดฟันเจ้า

เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ลั่นวาจาไว้”

คำเผยพระวจนะกล่าวโทษภูเขาต่างๆ ของอิสราเอล

6 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงหน้าของเจ้าไปยังภูเขาทั้งหลายของอิสราเอลและเผยพระวจนะ
กล่าวโทษเขาทั้งหลาย 3 จงกล่าวว่า

‘ บรรดาภูเขาแห่งอิสราเอลเอ๋ย

จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ตรัสแก่ภูเขาใหญ่

ลำห้วยและหุบเขาทั้งหลายว่า “ เราจะนำดาบมายังเจ้า

และเราจะทำลายล้างสถานบูชา ณ ที่สูงของเจ้า

4 แทนบูชาของเจ้าจะถูกทำลายทิ้ง

แท่นเผาเครื่องหอมของเจ้าจะถูกทุบแหลก

เราจะประหารคนของเจ้าต่อหน้ารูปเคารพทั้งหลายของเจ้า

5 เราจะทิ้งศพชาวอิสราเอลไว้หน้าบรรดารูปเคารพของพวกเขา

เราจะโปรยกระดูกของเจ้ารอบแทนบูชาทั้งหลายของเจ้า

6 ไม่ว่าเจ้าจะอาศัยอยู่ที่ไหน เมืองต่างๆ จะถูกทิ้งร้าง และสถานบูชา

ณ ที่สูงจะถูกทำลายลง แทนบูชาต่างๆ

ของเจ้าจะเรีกร้างและถูกทำลาย รูปเคารพทั้งหลายแหลกปนเปื้อน

แท่นเผาเครื่องหอมพังทลาย สิ่งที่เจ้าสร้างขึ้นถูกกวาดล้างออกไป

7 คนของเจ้าจะล้มตายลงท่ามกลางพวกเจ้าและเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์

พระผู้เป็นเจ้า+

8” ‘ แต่เราจะไว้ชีวิตบางคน

เพราะจะมีบางคนในพวกเจ้ารอดจากคมดาบเมื่อพวกเจ้าถูกโจมตี

ระจัดกระจายไปในดินแดนและชนชาติต่างๆ

9 แล้วในหมู่ชนชาติที่เขาได้ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

ผู้ที่หนีรอดไปได้จะระลึกถึงเรา ว่าเราชอกช้ำใจเพียงใด

เนื่องด้วยใจใฝ่คบชู้ของเขาซึ่งหันเหไปจากเรา
เนื่องด้วยตาของเขาซึ่งกระสันหารูปเคารพต่างๆ
เขาจะเกลียดตัวเองเพราะความชั่วที่ได้ทำลงไป
และเพราะความประพฤติน่ารังเกียจของตน (อ .ประชาแก่แล้ว)

10เขาจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ เราไม่ได้ชู้เขาแบบลมๆ
แล้งๆ ว่าจะนำภัยพิบัติมายังเขา”

11องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ‘ จงตบมือ กระทบเท้า
และร้องว่า “ อนิจจา!” เนื่องด้วยความชั่วร้าย
และความประพฤติน่ารังเกียจของพงศ์พันธุ์อิสราเอล
เพราะเขาทั้งหลายจะล้มตายด้วยดาบ การกันดารอาหาร
แ ล ะ โ ร ค ร ะ บ า ด

12ผู้ที่อยู่ไกลออกไปจะตายด้วยโรคระบาด

ผู้ที่อยู่ใกล้จะตายด้วยดาบ

ผู้ที่รอดชีวิตอยู่จะตายด้วยการกันดารอาหาร

เราจะระบายความโกรธลงเหนือพวกเขาเช่นนี้แหละ

13และเขาจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เมื่อคนของเขาล้มตายเกลื่อนกลาดอยู่กลางหมู่รูปเคารพรอบแท่นบู

ชาของเขา บนภูเขาสูงทุกลูกและบนยอดเขาทุกแห่ง

ใต้ต้นไม้ที่แผ่กิ่งก้านสาขาและต้นโอ๊กใบดกทุกต้น

ซึ่งเป็นสถานที่ที่พวกเขาได้เผาเครื่องหอมบูชาแก่บรรดารูปเคารพ

ข อ ง ต น 14เราจะยื่นมือออกฟาดฟันเขา

และกระทำให้ดินแดนนั้นไร้ศรั้งตั้งแต่ถิ่นกันดารไปจนถึงดิบลาล์¹⁰

ไม่ว่าเขาจะอาศัยที่ไหน

แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+”

จุดจบมาถึงแล้ว

¹⁰ 6:14 ต้นฉบับเก่าแก่ภาษาฮีบรูบางสำเนาว่า ริบลาล์

7 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้า ความว่า
2” บุตรมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด
ตรัสแก่ดินแดนอิสราเอลว่า ‘ จดจบ!
จดจบมาเหนือสี่มุมของแผ่นดินแล้ว 3วาระสุดท้ายมา ถึงเจ้าแล้ว
เราจะระบายความโกรธลงเหนือเจ้า
เราจะพิพากษาเจ้าตามความประพฤติของเจ้า
จะตอบแทนการกระทำอันน่ารังเกียจของเจ้า
4เราจะไม่เหลียวแลเจ้าด้วยความเอ็นดูสงสารหรือไว้ชีวิตเจ้า
แน่ทีเดียว
เราจะตอบแทนให้สาสมแก่ความประพฤติและการกระทำอันน่ารังเกียจ
ในหมู่พวกเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือ องค์พระผู้เป็นเจ้า+’ ”
5องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า “ ภัยพิบัติ! ภัยพิบัติ
อย่างที่ไม่เคยได้ยินมาก่อน¹¹จะมาถึง 6จดจบมาถึงแล้ว!
จดจบมาถึงแล้ว! มันก่อตัวขึ้นมาเล่นงานเจ้า มันมาถึงแล้ว!
7ความพิณาศมาเหนือเจ้าผู้อาศัยในดินแดน ถึงเวลาแล้ว
วันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว
บนภูเขาทั้งหลายจะมีแต่ความโกลาหลอลหม่าน มิใช่ความสุขยินดี
8เราจะระบายโทสะและความโกรธลงเหนือเจ้า
เราจะพิพากษาโทษเจ้าตามความประพฤติของเจ้า
และจะตอบแทนให้สาสมแก่การกระทำอันน่ารังเกียจทั้งสิ้นของเจ้า
9เราจะไม่เหลียวแลเจ้าด้วยความเอ็นดูสงสารหรือไว้ชีวิตเจ้า
เราจะตอบแทนให้สาสมแก่ความประพฤติและการกระทำอันน่ารังเกียจ
ในหมู่พวกเจ้า เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่า
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+นี่แหละที่ลงโทษเจ้า
10” วันนั้นมาถึงแล้ว! มันมาถึงแล้ว!
ถึงเวลาที่หายนะเริ่มขึ้นแล้ว ไม่รีรอผลิดอกแล้ว

¹¹ 7:5 ต้นฉบับเก่าแก่ภาษาฮีบรูบางฉบับว่า ภัยพิบัติซ้อนภัยพิบัติ

แ ละความหยิ่งยโสก็เบ่งบาน! 11ความทารุณก็เติบโตเป็น¹²ไม่เรียว
เพื่อลงโทษความชั่วร้าย ไม่มีใครในชนชาติ
ไม่มีสักคนในฝูงชนนั้น ไม่มีทรัพย์สินสมบัติหรือสิ่งมีค่าเหลืออยู่เลย
12ถึงเวลาแล้ว วันนั้นมาถึงแล้ว อย่าให้ผู้ซื้อสิงโลด
อย่าให้ผู้ขายเศร้าโศก เพราะพระพิโรธอยู่เหนือกลุ่มชนทั้งหมด
13ผู้ชายจะไม่ได้รับที่ดินซึ่งขายไปกลับคืนมาเป็นของตนตราบเท่า
ที่ทั้งสองฝ่ายยังมีชีวิตอยู่เพราะนิमितเกี่ยวกับกลุ่มชนทั้งหมดจะไม่ผัน
แปร
เนื่องจากบาปผิดของพวกเขาจึงไม่มีแม่สักคนจะรักษาชีวิตของตน
ไว้ได้ 14แม้พวกเขาเป่าแตร และเตรียมทุกสิ่งไว้พร้อมสรรพ
ก็จะมีใครออกรบเลย
ด้วยว่าโทษของเราตกอยู่แก่กลุ่มชนทั้งหมด
15” นอกกรุงคือคมนาบ
ในกรุงคือโรคระบาดและการกัณดารอาหาร
ผู้อยู่ในท้องทุ่งก็ตายด้วยดาบ
ส่วนผู้ที่อยู่ในกรุงก็ถูกล้างผลาญด้วยการกัณดารอาหารและโรคระ
บ าด 16คนทั้งปวงที่หนีรอดชีวิตไปได้จะอยู่ตามภูเขา
ร้องครวญครางเหมือนนกพิราบตามหุบเขาเนื่องด้วยความผิดบาป
ช อ ง ต น
17มือทุกมือจะอ่อนเปลี้ยและเข่าทุกเข่าจะอ่อนปวกเปียก
18เขาทั้งหลายจะนุ่งห่มผ้ากระสอบ
รอบตัวมีแต่ความอกสั่นขวัญแขวน
เ ข า จ ะ ป ” ดหน้าด้วยความอับยศอดสูและจะโกนศีรษะ
19เขาจะโยนเงินทิ้งตามถนน ทองของเขาจะเหมือนสิ่งโสโครก
เงินทองที่เขาจะมีจะไม่สามารถช่วยเขาให้รอดได้ในวันแห่งพระพิโรธ
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ มันจะไม่ช่วยแก้หิวหรือให้อิ่มท้อง

¹² 7:11 หรือ ผู้ทารุณได้กลายเป็น

เพราะเงินทองนี้แหละที่ทำให้เขาสะดุดล้มลงในความผิดบาป
20 เขาภูมิใจในเพชร พลอยอันงดงามของตน และใช้ทำรูปเคารพ
อันน่าชิงชังกับเทวรูปชั่วคราว ฉะนั้น
เราจะแปรเปลี่ยนสิ่งเหล่านี้ให้กลายเป็นสิ่งมลทินแก่เขาทั้งหลาย
21 เราจะยกมันให้เป็นของปล้นสะดมแก่คนต่างชาติ
และเป็นของเชลยแก่ผู้ชั่วร้ายของโลก ผู้จะทำให้มันเป็นมลทิน
22 เราจะเบือนหน้าจากเขา
และคนเหล่านั้นจะย้ายีสถานที่รักของเรา
โจรจะเข้ามาละเมิดล่วงล้ำ
23” จงเตรียมโซ่ตรวนเพราะแผ่นดินนองเลือดและกรุงนี้เต็มไปด้วย
ยความทารุณ 24 เราจะนำประชาชาติที่ชั่วร้ายที่สุดมาครอบครอง
บ้านเรือนของเขาทั้งหลาย เราจะยุติความยโสของผู้มีอำนาจ
และสถานศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาจะถูกย้าย
25 เมื่อความหวาดหวั่นพรั่นพรึงมาถึง
เขาทั้งหลายจะแสวงหาสันติภาพแต่ไม่พบเลย
26 หายนะโหมกระหน่ำเข้ามาครั้งแล้วครั้งเล่า
ข้าวสาลีระลอกแล้วระลอกเล่า
เขาทั้งหลายจะพยายามหานิรมิตจากผู้เผยพระวจนะ
คำสอนว่าด้วยบทบัญญัติจากปุโรหิตจะสูญสิ้นไป
เช่นเดียวกับคำแนะนำปรึกษาของบรรดาผู้อาวุโส
27 กษัตริย์จะคร่ำครวญ เจ้านายจะคลุมกายด้วยความสิ้นหวัง
ประชาชนมือไม้สั่น
เราจะจัดการกับพวกเขาตามความประพฤติของเขา
เราจะพิพากษาเขาตามมาตรฐานของเขา
เมื่อนั้นเขาจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+”

การกราบไหว้รูปเคารพในพระวิหาร

8ในวันที่ 5 เดือน 6 แห่งปีที่ 6 ขณะที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ในบ้าน
และบรรดาผู้อาวุโสแห่ง ยูดาห์นั่งอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า
พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่สูงสุดมาเหนือข้าพเจ้าที่นั่น
2ข้าพเจ้ามองดูก็เห็นร่างหนึ่งคล้ายมนุษย์¹³
จากส่วนที่ดูคล้ายบันเอวของผู้นั้นลงมาเป็นไฟ
และจากส่วนนั้นขึ้นไปเหมือนโลหะสุกปลั่ง
3ผู้นั้นยื่นส่วนที่คล้ายมือออกมาจับผมข้าพเจ้า
พระวิญญาณทรงยกข้าพเจ้าขึ้นระหว่างพิภพโลกและฟ้าสวรรค์
และในนิมิตของพระเจ้านั้น
พระองค์ทรงพาข้าพเจ้ามายังเยรูซาเล็ม
ตรงทางเข้าประตูทิศเหนือของลานชั้นใน เป็นที่ตั้งของรูปเคารพ
ซึ่งช่วยพระพิโรธของพระเจ้า 4 ณ ที่นั่น
พระสิริของพระเจ้าแห่งอิสราเอลอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้าเหมือนในนิมิต
ซึ่งข้าพเจ้าเห็น ณ ที่ราบนั้น
5แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย
จงมองไปทางเหนือ” ข้าพเจ้าก็มองไป
และที่ทางเข้าด้านเหนือของประตูแท่นบูชา
ข้าพเจ้าเห็นรูปเคารพอันช่วยพระพิโรธ
6 และ พระ องค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย
เจ้าเห็นสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำอยู่หรือไม่?
คือสิ่งน่าชิงชังน่ารังเกียจอย่างยิ่ง
ซึ่งพงศ์พันธุ์อิสราเอลกำลังกระทำอยู่ที่นี่
สิ่งซึ่งจะเลือกใส่เราให้ไกลห่างจากสถานนมัสการของเรา
แต่เจ้าจะเห็นสิ่งที่น่ารังเกียจยิ่งกว่านี้อีก”
7แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาที่ทางเข้าลาน ข้าพเจ้ามองดู
เห็นช่องช่องหนึ่งในกำแพง 8พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

¹³ 8:2 หรือ เห็นร่างที่ลุกเป็นไฟร่างหนึ่ง

“ มนุษย์เอ๋ย จงเจาะเข้าไปในกำแพงเดี๋ยวนี้”
ข้าพเจ้าก็เจาะและเห็นเป็นทางเข้าไป
9แล้วพระองค์ตรัสว่า “ จงเข้าไปเถิด ไปดูสิ่งชั่วร้ายน่ารังเกียจ
ที่เขาทิ้งหลายกำลังกระทำอยู่ที่นี้” 10ข้าพเจ้าจึงเข้าไปดู
เห็นบนผนังโดยรอบมีภาพวาดสัตว์เลื้อยคลาน
สัตว์น้ำขยะแขยงทุกชนิด
และบรรดารูปเคารพของพงศ์พันธุ์อิสราเอล
11ผู้อาวุโสของพงศ์พันธุ์อิสราเอล 70
คนยืนอยู่ตรงหน้าสิ่งเหล่านั้น
และยาอาซันยาห์บุตรซาฟานก็ยืนอยู่ในหมู่พวกเขาด้วย
แต่ละคนถือกระถางไฟและมีควันจากเครื่องหอมลอยขึ้นไป
12พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย
เจ้าเห็นแล้วใช่ไหมว่า
บรรดาผู้อาวุโสของพงศ์พันธุ์อิสราเอลชุมนุมทำอะไรอยู่ในความมืด?
แต่ละคนอยู่ที่แท่นรูปเคารพของตน เขาพูดว่า
‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ไม่เห็นหรือ
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทิ้งดินแดนนี้ไปเสียแล้ว’ ”
13แล้วพระองค์ตรัสอีกว่า
“ เจ้าจะเห็นพวกเขากระทำการที่น่ารังเกียจยิ่งกว่านี้อีก”
14แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาที่ทางเข้าประตูทิศเหนือของพระ
วิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ข้าพเจ้าเห็นพวกผู้หญิง
นั่งร้องไห้ไว้วาลัยแก่พระทัมมูส 15พระองค์ตรัสว่า
“ บุตรมนุษย์เอ๋ย เจ้าเห็นแล้วใช่ไหม
เจ้าจะเห็นสิ่งที่น่ารังเกียจยิ่งกว่านี้อีก”
16แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามายังลานชั้นในของพระวิหารของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ และที่ประตูทางเข้าพระวิหารระหว่างมุขกับแท่นบูชา
มีชายประมาณ 25 คนหันหลังให้พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

แต่หันหน้าไปทางตะวันออก

พวกเขากำลังหมอบกราบดวงอาทิตย์ทางทิศตะวันออก

17พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย

เจ้าเห็นแล้วใช่ไหม?

พงศ์พันธุ์ยูดาห์เห็นว่าการกระทำอันน่ารังเกียจที่พวกเขา กำลังทำ
อยู่ที่นี่เป็นเรื่องเล็กน้อยหรือ?

พวกเขาจึงต้องทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยความทารุณ

และยัโมโหเราอยู่เนื่องๆ **ดูเถิดพวกเขา กำลังเหยยหยันเรา!**

18ฉะนั้นเราจะจัดการกับพวกเขาด้วยความโกรธ

เราจะไม่เหลียวแลเขาด้วยความเอ็นดูสงสารหรือไว้ชีวิตเขา

แม้เขาจะตะโกนใส่หูเรา เราก็จะไม่ฟัง”

ผู้ให้รูปเคารพถูกฆ่า

9แล้วข้าพเจ้าได้ยินพระเจ้าเปล่งพระสุรเสียงอันดังว่า

“ จงนำผู้รักษาการณ์ประจำกรุงนี้มาที่นี่

ให้แต่ละคนถืออาวุธของตนมาด้วย”

2และข้าพเจ้าเห็นชาย 6

คนมาจากทาง **ประตูด้านบนซึ่งหันไปทางทิศเหนือ**

แต่ละคนถืออาวุธพิษสงร้ายกาจมาด้วย

พวกเขามาพร้อมกับชายคนหนึ่งนุ่งห่มผ้าลินิน

มีหีบเครื่องเขียนอยู่ข้างกาย

เขาทั้งหลายเข้ามายืนอยู่ข้างแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์

3พระสิริของพระเจ้าแห่งอิสราเอลขึ้นจากเหนือเศรฐ์ที่เคย

สถิตมายังธรณีประตูพระวิหาร

แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเรียกชายผู้นุ่งห่มผ้าลินิน

และมีหีบเครื่องเขียนอยู่ข้างกาย 4พระองค์ตรัสกับเขาว่า

“ จงไปทั่วกรุงเยรูซาเล็ม

กาเครื่องหมายบนหน้าผากของบรรดาผู้ที่เสิร์ฟโศกและคร่ำ ครวญ
เนื่องด้วยสิ่งน่ารังเกียจซึ่งคนทั้งหลายกระทำกันในกรุงนี้”

5ขณะที่ข้าพเจ้าฟังอยู่ก็ได้ยินพระองค์ตรัสกับคนอื่นๆ ว่า

“ จงตามเขาไปทั่วกรุงและเช่นฆ่าทุกคน
อย่าได้ส่งสารหรือเมตตาปราณีเลย 6จงฆ่าทั้งคนแก่ หนุ่มสาว
ผู้หญิงและเด็ก แต่อย่าแตะต้องผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น
จงเริ่มต้นตั้งแต่สถานนมัสการของเรานี้เลย”

คนเหล่านั้นจึงตั้งต้นฆ่าตั้งแต่ผู้อาวุโสซึ่งอยู่ที่หน้าพระวิหาร

7แล้วพระองค์ตรัสว่า “ จงกระทำให้พระวิหารเป็นมลทิน
ทิ้งร่างผู้ที่ถูกประหารไว้เกลื่อนลาน จงไปเถิด!”

เขาทั้งหลายจึงออกไปและตั้งต้นประหารคนทั่วกรุง

8ขณะที่พวกเขากำลังฆ่าคนอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็อยู่แต่ลำพัง

ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงร้องทูลว่า

“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด!

พระองค์จะทรงทำลายล้างทุกคนที่เหลืออยู่ในอิสราเอลไปหมดด้วย
พระพิโรธที่ทรงระบายเหนือเยรูซาเล็มครั้งนี้หรือ?”

9พระองค์ตรัสตอบว่า

“ บาบผิดของพงศ์พันธุ์อิสราเอลและยูดาห์ใหญ่หลวงนัก

แผ่นดินเต็มไปด้วยการนองเลือดและความอยุติธรรม

พวกเขา กล่าวว่า

‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงละทิ้งดินแดนนี้ไปเสียแล้วองค์พระผู้เป็น
เจ้า+ ไม่ทรงเห็น’

10ฉะนั้นเราจะไม่เสียเวลาเขาด้วยความเอ็นดูสงสาร

หรือไว้ชีวิตเขา

แต่เราจะให้สิ่งที่พวกเขาทำไว้นั้นย้อนกลับมาตกแก่พวกเขาเอง”

11แล้วชายผู้นุ่งห่มผ้าลินินซึ่งมีหีบเครื่องเขียนอยู่ข้างกายก็กลับมา
ทูลรายงานว่า

“ ข้าพระองค์ได้กระทำตามพระบัญชาเรียบร้อยแล้ว”

พระสิริไปจากพระวิหาร

10ข้าพเจ้ามองดู

แลเห็นบางสิ่งคล้ายพระที่นั่งพลอยสีน้ำเงินอยู่เหนือฟ้ากว้างที่อยู่เหนือศิระเศรฐ

2องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับชายที่นุ่งห่มผ้าลินินนั้นว่า

“ จงเข้าไปท่ามกลางวงล้อมใต้เหล่าเศรฐ

แล้วกอบถ่านไฟซึ่งอยู่ที่ท่ามกลางเหล่าเศรฐมาโปรยทั่วกรุงนี้”

ชายคนนั้นก็เข้าไปขณะข้าพเจ้าเฝ้าดูอยู่

3เหล่าเศรฐยืนอยู่ที่ด้านใต้ของพระวิหารเมื่อชายผู้นั้นเข้าไป

มีเมฆปกคลุมอยู่ทั่วลานชั้นใน

4แล้วพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็เคลื่อนขึ้นจากเหนือ

เหล่าเศรฐมายังธรณีประตูพระวิหาร เมฆปกคลุมพระวิหาร

และทั่วลานพระวิหารเต็มไปด้วยรังสีเจิดจ้าแห่งพระสิริขององค์พระ

ผู้เป็นเจ้า+ 5เสียงปีกของเหล่าเศรฐได้ยินไปไกลถึงลานชั้นนอก

เหมือนพระสุรเสียงของพระเจ้าทรงฤทธิ์¹⁴

6เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสสั่งชายผู้สวมผ้าลินินว่า

“ จงไปเอาไฟจากท่ามกลางวงล้อมที่อยู่ในหมู่เศรฐออกมา”

ชายนั้นก็เข้าไปยืนอยู่ข้างวงล้อมวงหนึ่ง

7แล้วเศรฐคนหนึ่งก็ยื่นมือออกไปที่ไฟซึ่งอยู่ที่ท่ามกลางพวกตน

เอาไฟออกมาส่วนหนึ่งใส่ในมือของชายผู้สวมผ้าลินิน

เขาก็รีบไว้และออกมา

8(เห็นสิ่งหนึ่งคล้ายมือมนุษย์อยู่ใต้ปีกของเศรฐ)

9ข้าพเจ้ามองดูเห็นวงล้อม 4 วงอยู่ข้างเหล่าเศรฐ เศรฐ 1 ตน

มีวงล้อม 1 วง วงล้อมนั้นเปล่งประกายคล้ายพลอยสีเขียวเหลือ

10วงล้อมทั้งสี่มีลักษณะเหมือนกัน

¹⁴ 10:5 ภาษาฮีบรูว่า เอล-ซัดตาย

แต่ละวงดูคล้ายมีวงล้อซ้อนขวางอยู่ข้างใน

11 วงล้อสามารถเคลื่อนไปยังทิศทางหนึ่งทิศทางใดในสี่ทิศทาง

ตามแต่ครูบจะมุ่งหน้าไป ล้อนั้นมีได้เลี้ยวเมื่อครูบเคลื่อนไป

เหล่าครูบมุ่งหน้าไปทิศทางใดก็ได้โดยไม่ต้องหันตัวเลย

12 ทัวร่างของครูบทั้งข้างหลัง

มือและปีกล้วนมีตาเต็มไปหมดเช่นเดียวกับวงล้อทั้งสิ้น

13 ข้าพเจ้าได้ยินเขาเรียกวงล้อนั้นว่า “ วงล้อกังหัน”

14 ครูบแต่ละตนมี 4 หน้า หน้าหนึ่งเป็นหน้าวัว

หน้าที่สองเป็นหน้ามนุษย์ หน้าที่สามเป็นหน้าสิงโต

หน้าที่สี่เป็นหน้านกอินทรี

15 แล้วเหล่าครูบก็ลอยขึ้นไป

นี่คือสิ่งมีชีวิตซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร

16 เมื่อเหล่าครูบเคลื่อนไป วงล้อที่อยู่ข้างๆ ก็เคลื่อนไปด้วย

และเมื่อครูบกางปีกเหาะขึ้นจากพื้น วงล้อนั้นก็เคียงข้างครูบไป

17 เมื่อครูบยี่นนิ่งวงล้อก็หยุดนิ่ง และเมื่อครูบลอยขึ้น

วงล้อก็ลอยขึ้นด้วย เพราะวิญญาณของสิ่งมีชีวิตนั้นอยู่ในวงล้อ

18 แล้วพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ก็ไปจากเหนือธรณีประตูพระวิหารไปหยุดอยู่เหนือเหล่า ครูบ

19 ขณะที่ข้าพเจ้าเฝ้าดูอยู่ เหล่าครูบก็กางปีกเหาะขึ้นจากพื้น

เมื่อเคลื่อนไป วงล้อก็เคลื่อนไปด้วย

ครูบและวงล้อมาหยุดอยู่ที่ทางเข้าประตูตะวันออกของพระนิเวศ

ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

และพระสิริของพระเจ้าแห่งอิสราเอลอยู่เหนือครูบ

20 ข้าพเจ้าเคยเห็นสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ใต้พระเจ้าแห่งอิสราเอลที่ริมแม่น้ำ

เคบาร และข้าพเจ้าตระหนักว่าพวกมันเป็นครูบ 21 แต่ละตนมี 4

หน้าและ 4 ปีก และได้ปีกมีสิ่งที่แลดูเหมือนมือมนุษย์

22 ใบหน้าของครูบเหล่านี้มีลักษณะเดียวกับที่ข้าพเจ้าเคยเห็นที่ริม

แม่น้ำเคบาร แต่ละตนมุ่งตรงไปข้างหน้า

การพิพากษาบรรดาผู้นำอิสราเอล

11แล้วพระวิญญาณทรงยกข้าพเจ้าขึ้น

นำมายังประตูทิศตะวันออกของพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

ตรงทางเข้าประตูนั้นมีชาย 25 คน และในหมู่พวกเขา

ข้าพเจ้าเห็นยาอาซันยาห์บุตรอัสซูร์ และเปลาติยาห์บุตรเบไนยาห์
ทั้งคู่เป็นผู้นำของเหล่าประชากร

2องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย

คนเหล่านี้คือผู้คิดการชั่วและให้คำปรึกษาชั่วร้ายในกรุงนี้

3พวกเขา กล่าวว่า ‘ ถึงเวลาที่เราจะสร้างบ้านขึ้นแล้วมิใช่หรือ?

กรุงนี้เป็นเหมือนหม้อและเราเป็นเหมือนเนื้อที่ปลอดภัยอยู่ในนั้น’

4ฉะนั้นจงเผยพระวจนะกล่าวโทษเขาเถิด บุตรมนุษย์เอ๋ย

จ ง เ ผ ย พ ร ะ ว จ นะ ”

5แล้วพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁺เสด็จมาเหนือข้าพเจ้า

พระองค์ตรัสสั่งให้ข้าพเจ้ากล่าวว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ตรัสว่า

‘ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย เจ้าพูดเช่นนั้น แต่เรารู้ว่าเจ้าคิดอะไรอยู่

6เจ้าได้ฆ่าคนมากมายในกรุงนี้

มีคนตายเกลื่อน ถนนไปหมด ’

7ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ ซากศพที่เจ้าทิ้งเกลื่อนคือเนื้อและกรุงนี้คือหม้อ

แต่เราจะขับไล่เจ้าออกไปจากที่นี่ 8เจ้ากลัวดาบ

เราก็จะนำดาบมายังเจ้า’

องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศไว้ดังนี้

9เราจะขับไล่เจ้าออกจากกรุงนี้ มอบเจ้าให้แก่คนต่างชาติ

เราจะนำความเดือดร้อนมาลงโทษเจ้า 10เจ้าจะล้มตายด้วยดาบ

และเราจะลงทัณฑ์เจ้าทั่ว¹⁵แดนอิสราเอล

¹⁵ 11:10 หรือ ที่ชายแดน เช่นเดียวกับข้อ 11

เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

11 ครุ่นจะไม่ไขหม้อสำหรับเจ้า และเจ้าก็ไม่ไขเนื้อในหม้อนี้

เราจะลงโทษเจ้าทั่วแดนอิสราเอล

12 และเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

เพราะเจ้ามิได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของเรา

หรือไม่ได้รักษาบทบัญญัติของเรา

แต่กลับประพฤติตามแบบอย่างของชนชาติทั้งหลายที่อยู่รายรอบเจ้า

า ”

13 ขณะที่ข้าพเจ้าเผยพระวจนะอยู่

เปลาติยาห์บุตรเบไนยาห์ก็สิ้นชีวิตไป

ข้าพเจ้าจึงชบหน้าลงและร้องเสียงดังว่า “ โอ

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ยิ่งใหญ่สูงสุด!

พระองค์จะทรงทำลายล้างชนอิสราเอลที่เหลืออยู่นี้เสียสิ้นเลยหรือ?

”

14 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

มาถึงข้าพเจ้าว่า¹⁵ บุตรมนุษย์เอ๋ย ผู้คนในเยรูซาเล็ม

ได้กล่าวถึงพี่น้องผู้เป็นญาติร่วมสายเลือดกับเจ้า¹⁶

และพงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งหมดว่า

‘ พวกเรา ¹⁷ห่างไกลจากองค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

ดินแดนนี้จึงตกเป็นกรรมสิทธิ์ของพวกเรา’

พระสัญญาว่าอิสราเอลจะกลับคืนมา

16” ฉะนั้นจงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ ถึงแม้เราขับไล่เขาทั้งหลายไปห่างไกล

ไปอยู่ในหมู่ประชาชาติต่างๆ และกระจายเขาไปสู่นานาประเทศ

¹⁶ 11:15 หรือ ผู้ตกเป็นเชลยเช่นเดียวกับเจ้า

¹⁷ 11:15 จงอยู่

แต่เราก็ยังเป็นสถานนมัสการของเขาในชั่วขณะหนึ่งในประเทศที่
เขาไปนั้น'

17จงกล่าวว่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

' เราจะรวบรวมพวกเจ้าจากประชาชาติต่างๆ

และนำเจ้ากลับมาจากนานาประเทศที่เรากระจายเจ้าไปนั้น

ทั้งเราจะคืนดินแดนอิสราเอลให้เจ้าอีกครั้ง'

18" เขาทั้งหลายจะกลับมาและกำจัดเทวรูปอันชั่วร้าย

และรูปเคารพอันน่าสะอิดสะเอียนให้สิ้นไป

19เราจะให้พวกเขามีใจเดียว และมีจิตวิญญาณใหม่

เราจะถอนใจหินของพวกเขาออกเสียและให้ใจเนื้อแก่เขา

20แล้วเขาก็จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของเรา

และระวางรักษาบทบัญญัติของเรา เขาจะเป็นประชากรของเรา

และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา

21แต่ส่วนผู้ที่มอบใจให้เทวรูปอันชั่วร้ายและรูปเคารพอันน่าสะอิด
สะเอียน

เราจะตอบแทนให้สาสมกับที่เขากระทำลงไป" องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศไว้ดังนี้

22จากนั้นเศรฐซึ่งมีวงล้ออยู่ข้างใต้ก็กางปีกออก

และพระสิริของพระเจ้าแห่งอิสราเอลอยู่เหนือเหล่าเศรฐ

23พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ เคลื่อนขึ้นจากภายในกรุงนั้น

และหยุดนิ่งอยู่เหนือภูเขาด้านตะวันออกของกรุง

24ในนิมิตซึ่งพระวิญญาณของพระเจ้าประทาน

พระองค์ทรงยกข้าพเจ้าขึ้น

แ ล ะ พาข้าพเจ้ากลับมายังเหล่าเชลยในบาบิโลน¹⁸

¹⁸ 11:24 หรือ เคลเดีย

แล้วนิมิตที่ข้าพเจ้าเห็นก็ขึ้นไปจากข้าพเจ้า
25และข้าพเจ้าจึงแจ้งทุกสิ่งทีองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าให้บรรดาเชลยฟัง

สัญลักษณ์แห่งการตกเป็นเชลย

12พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้า ความว่า
2” บุตรมนุษย์เอ๋ย เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางคนมักกบฏ
ซึ่งมีตาหูได้แต่ไม่ยอมดู หูฟังได้แต่ไม่ยอมฟัง
เพราะพวกเขาเป็นคนมักกบฏ 3ฉะนั้น บุตรมนุษย์เอ๋ย
จงเก็บข้าวของเตรียมตัวอพยพในเวลากลางวัน
ในขณะที่พวกเขาเฝ้าดูอยู่ จงออกเดินทางจากที่ๆ
เจ้าอยู่ไปยังอีกที่หนึ่ง เพื่อบางทีเขาทั้งหลายจะเข้าใจ
แม้พวกเขาจะเป็นพงศ์พันธุ์ที่มักกบฏ 4ในเวลากลางวัน
ขณะที่พวกเขาเฝ้าดูอยู่
จงนำข้าวของที่เจ้าเก็บหีบห่อสัมภาระไว้เพื่อการอพยพออกมา
และในตอนเย็นขณะที่พวกเขาเฝ้าดูอยู่
จงออกเดินทางไปเหมือนคนที่ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย
5ขณะที่พวกเขาเฝ้าดูอยู่
จ ง เ จ ะ ช่องที่กำแพงบ้านและแบกสัมภาระลอดกำแพงไป
6จงหอบสัมภาระขึ้นป่าขณะที่พวกเขากำลังเฝ้าดูอยู่
และแบกไปยามพลบค่ำ
จงคลุมหน้าเจ้าไว้เพื่อเจ้าจะมองไม่เห็นแผ่นดิน
ด้วยว่าเรากระทำให้เจ้าเป็นหมายสำคัญแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอล”
7ข้าพเจ้าจึงปฏิบัติตามพระบัญชา
ในเวลากลางวันข้าพเจ้านำข้าวของออกมาจัดหีบห่อเตรียมการอพยพ ครั้นตกเย็นข้าพเจ้าเจาะกำแพงบ้านด้วยมือ
พอพลบค่ำข้าพเจ้าก็หอบสัมภาระใส่ป่าแบกออกไปขณะที่พวกเขา
เฝ้าดูอยู่

8 เข้าวันรุ่งขึ้นพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความ
ว่า 9” บุตรมนุษย์เอ๋ย พงศ์พันธุ์

อิสราเอลผู้มักกบฏถามเจ้ามิใช่หรือว่า ‘ เจ้ากำลังทำอะไร?’

10” จงบอกพวกเขาว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
นี่คือ**เนื้อความ**ที่พยากรณ์ถึงเจ้านายคนนั้นในเยรูซาเล็มกับพงศ์พัน
ธุ์อิสราเอลทั้งปวงที่นั่น’ 11 จงกล่าวแก่พวกเขาว่า

‘ ข้าพเจ้าเป็นหมายสำคัญสำหรับท่าน’

“ สิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างที่ข้าพเจ้าได้กระทำให้เห็นนี้
น พวกเขาจะต้องอพยพไปอย่างเชลย

12” เจ้านายในหมู่พวกเขาจะหอบข้าวของใส่ปายามพลบค่ำ
ออกเดินทางไปผ่านช่องซึ่งขุดไว้ในกำแพง
เขาจะคลุมหน้าไว้เพื่อเขาจะมองไม่เห็นแผ่นดิน

13 เราจะกางตาข่ายดักแล้วเขาจะติดกับของเรา
เราจะนำเขาไปยังบาบิโลนดินแดนแห่งชาวเคลเดีย
แต่เขาจะไม่ได้เห็นมันและเขาจะตายเสียที่นั่น

14 เราจะกระจายทุกคนที่อยู่รอบข้างเขา
คือผู้รับใช้และทหารทั้งปวงของเขาไปกับลม
และส่งดาบมารุกไล่พวกเขา

15”

เขาจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+เมื่อเราขับไล่พวกเขาไปยังชนช
ชาติต่างๆ และกระจายเขาไปยังนานาประเทศ

16 แต่เราจะไว้ชีวิตบางคนในพวกเขาให้รอดจากคมดาบ
การกันดารอาหาร และโรคระบาด

เพื่อขณะที่เขาทั้งหลายอยู่ท่ามกลางชนชาติต่างๆ
เขาจะสำนึกถึงการกระทำอันน่ารังเกียจทั้งปวงของตน
แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+”

17 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาถึงข้าพเจ้าว่า

18” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงตัวสั่นงันงก ขณะที่เจ้ากินอาหาร

และสิ้นสันทานด้วยความกลัวขณะดื่มน้ำ
19 จงกล่าวแก่ประชากรในแผ่นดินนั้นว่า
‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
บรรดาผู้อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มและในแผ่นดินอิสราเอลจะกินอาหาร
รอย่างหวั่นวิตกและดื่มน้ำอย่างหมดหวัง
เพราะสิ่งสารพัดในดินแดนของตนจะถูกริบไป
เนื่องด้วยความทารุณอำมหิตของบรรดาผู้อาศัยอยู่ที่นั่น
20 เมืองที่อยู่อาศัยจะถูกทำลายและแผ่นดินจะถูกทิ้งร้าง
เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเรคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+”
21 พ ร ะ ต ำ รัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้า ความว่า
22” บุตรมนุษย์เอ๋ย ภาชิตในอิสราเอลที่ว่า ‘ วันคืนผ่านไป
นิมิตทุกเรื่องไม่เห็นเป็นจริง’ นั้นเจ้าหมายความว่าอะไร?
23 จงกล่าวแก่คนทั้งหลายว่า
‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า เรากำลังจะยุติภาชิตนี้
คนทั้งหลายจะไม่อ้างภาชิตนี้อีกในอิสราเอล’
จงกล่าวแก่พวกเขาว่า
‘ วันคืนที่นิมิตทุกเรื่องจะเป็นจริงใกล้เข้ามาแล้ว
24 เพราะจะไม่มีนิมิตเทียมเท็จหรือคำทำนายประจบประแจงในหมู่
ชนชาติอิสราเอลอีกต่อไป 25 แต่เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+
จะพูดในสิ่งที่เราประสงค์ และจะเป็นจริงตามนั้นโดยไม่ล่าช้า
พงศ์พันธุ์มักกบฏเอ๋ย ในชั่วอายุของเจ้านี้แหละ
เราจะกระทำสิ่งที่เราพูดไว้ให้สำเร็จ’
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ”
26 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า
27” บุตรมนุษย์เอ๋ย พงศ์พันธุ์อิสราเอลกล่าวว่า
‘ นิมิตที่เขาเห็นเป็นเรื่องอีกหลายปีข้างหน้า
เขาพยากรณ์ถึงเรื่องอนาคตที่ยังอีกนาน’

28” ฉะนั้นจงบอกพวกเขาว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัส
ว่า ‘ เราจะไม่มียึดเวลาให้อีกต่อไปแล้ว
ทุกสิ่งที่เราลั่นวาจาไว้จะถูกทำให้สำเร็จครบถ้วน’
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ”

คำกล่าวโทษผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ

13พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาถึงข้าพเจ้าความว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงเผยพระวจนะกล่าวโทษแก่บรรดาผู้เผยพระวจนะของอิสราเอลซึ่ง
บัดนี้กำลังพยากรณ์อยู่

จงกล่าวแก่ผู้ที่พยากรณ์ตามความคิดฝันของตนว่า

‘ จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+!

3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

วิบัติแก่ผู้เผยพระวจนะโศดเขลา¹⁹ ซึ่งทำตามอำเภอใจของตนเอง
และมิได้เห็นนิมิตอะไร!

4อิสราเอลเอ๋ย

ผู้เผยพระวจนะของเจ้าเหมือนหมาในที่อยู่ที่ท่ามกลางกองปรักหักพัง

5เจ้าทั้งหลายมิได้ป็นขึ้น ไปซ่อมรอยแยกในกำแพงเพื่อพงศ์พันธุ์อิ
สราเอลจะได้มั่นคงแน่นอนหนา

พร้อมสำหรับการรบในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

6นิมิตของพวกเขาเทียมเท็จ และคำทำนายของเขาก็โกหก

เขาพูดว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า” ทั้งๆ

ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ไม่ได้ใช้เขาเลย

ถึงกระนั้นเขาก็ยังคาดหวังว่าจะเป็นไปตามถ้อยคำของตน

7’ เจ้ามิได้เห็นนิมิตเทียมเท็จและกล่าวคำทำนายโกหกปกกลมหรือ

¹⁹ 13:3 หรือ ชั่วร้าย

? ในเมื่อเจ้าพูดว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ป ระ ก า ศ ” ทั้งๆ
ที่เราไม่ได้พูด

8” ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ เราจะจัดการกับเจ้า

เนื่องด้วยคำไปปดและนิมิตจอมปลอมของเจ้า

9มือของเราจะต่อสู้กับบรรดาผู้เผยพระวจนะที่เห็นนิมิตเทียมเท็จแล
ะกล่าวคำทำนายโกหก

พวกเขาจะไม่ได้เข้าร่วมสภาประชาชนของเราหรือขึ้นทะเบียนใน

สำมะโนพงศ์พันธุ์อิสราเอล ทั้งจะไม่ได้เข้าสู่ดินแดนอิสราเอล

แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด

10” ทั้งนี้เพราะพวกเขาชักจูงประชากรของเราให้หลงเตลิดไปโด

ยกล่าวว่ ‘ สงบสุข’ ทั้งๆ ที่ไม่มีความสงบสุข

และเมื่อกำแพงเปราะบางถูกสร้างขึ้น เขาก็ฉาบปูนขาวทับ

11ฉะนั้นจงบอกผู้ฉาบปูนขาวเหล่านั้นว่า

กำแพงนั้นกำลังจะทลายลง ฝนจะตกลงมาห่าใหญ่

และเราจะส่งลูกเห็บชั้ดกระหน่ำ ทั้งพายุกล้าพัดโหม

12เมื่อกำแพงพังครืนลง ประชากรจะไม่ถามเจ้าหรือว่า “ ไหนละ
ปูนขาวที่ท่านฉาบทับ?”

13” ‘ ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดจึงตรัสว่า

“ ด้วยความโกรธ เราจะปล่อยพายุใหญ่

ด้วยโทสะเกรี้ยวกราดของเรา

ลูกเห็บและห่าฝนจะกระหน่ำลงมาอย่างรุนแรง

14เราจะทลายกำแพงซึ่งเจ้าฉาบปูนขาวทับไว้

และมันจะราบลงกับพื้นเพื่อจะมองเห็นฐานรากของมัน

เมื่อมัน²⁰ทลายลง เจ้าจะพินาศอยู่ในนั้น

แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

²⁰ 13:14 หรือ นครนั้น

15เราจะระบายความโกรธแก่กำแพง

และแก่คนทั้งหลายที่ฉาบทับมันไว้ด้วยปูนขาว

เราจะกล่าวแก่เจ้าว่า “ กำแพงพิณาศิไปแล้ว

และบรรดาผู้ฉาบปูนขาวก็เช่นกัน

16คือบรรดาผู้เผยพระวจนะแห่งอิสราเอลซึ่งพยากรณ์แก่เยรูซาเล็ม

และเห็นนิมิตแห่งความสงบสุขในเยรูซาเล็ม ทั้งๆ

ที่ไม่มีความสงบสุขเลย

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ” ‘

17” บัดนี้ บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงตั้งตนเป็นศัตรูกับบรรดาบุตรสาวแห่งชนชาติของเจ้า

ผู้ซึ่งพยากรณ์ตามจินตนาการของตน

จงเผยพระวจนะต่อต้านเขาทั้งหลาย 18และกล่าวว่า

‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

วิบัติแก่หญิงที่เย็บเครื่องรางของขลังไว้รัดข้อมือ

และทำผ้าคลุมหน้าขนาดต่างๆ เพื่อดักล่อประชาชน

เจ้าจะลวงชีวิตประชากรของเราไปติดกับ

แต่สงวนชีวิตของตนเองไว้หรือ?

19เจ้าลบลู่ดูหมิ่นเราในหมู่ประชากร

โดยเห็นแก่ข้าวบาร์เลย์เพียงสองสามกำมือกับเศษขนมปัง

โดยการโกหกประชากรของเราที่ฟังคำเท็จ

เจ้าได้ฆ่าคนที่ไม่สมควรตายและไว้ชีวิตคนที่ไม่สมควรอยู่’

20ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ เราต่อต้านมนต์ขลังต่างๆ ที่เจ้าใช้ดักล่อประชากรไว้ดั่งดักนก

เราจะฉีกเครื่องรางของขลังออกจากแขนของเจ้า

เราจะปลดปล่อยประชากรซึ่งเจ้าดักไว้เหมือนดักนก

21เราจะฉีกผ้าคลุมหน้าของเจ้าออก

และช่วยประชากรของเราให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของเจ้า

เขาจะไม่ตกเป็นเหยื่อในมือเจ้าอีก

แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+
22 ทั้งนี้เพราะคำโกหกของเจ้าบั่นทอนกำลังใจของผู้ชอบธรรม
ทั้งหลาย ที่เรามีได้ถึงความเศร้าโศกแก่เขา
และเพราะเจ้าสนับสนุนคนชั่วมิให้หันออกจากทางอันชั่วร้ายซึ่งจะ
เป็นการรักษาชีวิตของพวกเขาไว้
23 ฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้เห็นนิมิตเทียมเท็จ หรือทำนายได้อีก
เราจะช่วยประชากรของเราให้พ้นจากเงื้อมมือของเจ้า
แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ”

คำกล่าววิโทษบรรดาผู้กราบไหว้รูปเคารพ

14 ผู้อาวุโสแห่งอิสราเอลบางคนมาหาข้าพเจ้า
และมานั่งอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า
2 แล้วพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาถึงข้าพเจ้าว่า
3 "บุตรมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้เทิดทูนรูปเคารพอยู่ในใจ
และวางสิ่งชั่วร้ายซึ่งทำให้สะดุดไว้ตรงหน้าตน
ควรหรือที่เราจะยอมให้เขามาถามหาอะไรจากเรา?
4 ดังนั้นจงพูดกับพวกเขา และจงบอกพวกเขาเถิดว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
' เมื่อชาวอิสราเอลคนใดเทิดทูนรูปเคารพต่างๆ ไว้ในใจ
และวางสิ่งชั่วร้ายซึ่งทำให้สะดุดไว้ตรงหน้า
แล้วยังมาหาผู้เผยพระวจนะ
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะตอบเขาเอง
เนื่องด้วยการกราบไหว้รูปเคารพมากมายของเขา
5 เรา จะ ทำเช่นนั้นเพื่อยึดจิตใจของประชากรอิสราเอลที่ทอด
ทิ้งเราหันไปหารูปเคารพคืนมา'
6 ฉะนั้นจงกล่าวแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ' จงกลับใจเสียใหม่!
หันจากรูปเคารพต่างๆ และเลิกการกระทำอันน่ารังเกียจทั้งปวงเสีย!

“ ‘ 7เมื่อชาวอิสราเอล
หรือชาวต่างชาติที่มาอาศัยอยู่ในอิสราเอลคนใดแยกตัวจากเรา
และเทีตทูนรูปเคารพไว้ในใจ
ทั้งวางสิ่งชั่วร้ายซึ่งทำให้สะดุดไว้ตรงหน้า
แล้วไปหาผู้เผยพระวจนะ เพื่อถามหาอะไรจากเรา
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะ ะ ต อ บ เ ข า เ อ ง
8เราจะตั้งตนเป็นศัตรูกับเขา ทำให้เขาเป็นอุทาหรณ์
เป็นคำเปรียบเปรย เราจะตัดเขาออกจากประชากรของเรา
เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเรคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+
“

‘ 9และหากผู้เผยพระวจนะคนนั้นถูกโน้มน้าวให้กล่าวพยากรณ์
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้โน้มน้าวเขาเขาเอง
และเราจะเหยียดมือขึ้นจัดการและทำลายล้างเขาเสียจากหมู่ประ
ชากรอิสราเอลของเรา 10ทั้งคู่ต้องรับโทษผิดของตน
คือผู้เผยพระวจนะนั้นก็ผิดพอๆ กับคนที่มาปรึกษาเขา
11แล้วประชากรอิสราเอลจะไม่หลงเตลิดจากเราอีก
ทั้งจะไม่ปล่อยตัวให้แปดเปื้อนมลทินบาปผิดทั้งปวงอีก
เขาทั้งหลายจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา
อ ง ค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ ’ ”

คำพิพากษาที่ไม่มีทางเลี่ยง

12พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า13” บุตร
มนุษย์เอ๋ย หากดินแดนหนึ่งทำบาปโดยไม่เชื่อสัตย์ต่อเรา
และเราเหยียดมือออกลงโทษโดยตัดแหล่งอาหารของเขา
แล้วส่งการกันดารอาหารมาคร่าชีวิตของคนและสัตว์

14แม้หากมีคนที่ทั้งสามนี้คือ โนอาห์ ดาเนียล²¹
และโยบอยู่ในดินแดนนั้นด้วย
พวกเขาก็เพียงแต่ช่วยตนเองให้รอดด้วยความชอบธรรมของเขาเท
านั้น” องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนั้นแหละ
15” หรือหากเราส่งบรรดาสัตว์ป่ามาทั่วดินแดนนั้น คร่าชีวิตผู้คน
ทำให้กลายเป็นถิ่นร้าง ไม่มีใครกล้าสัญจรไปมาเพราะสัตว์ร้ายนั้น
16เราดำรงอยู่แน่ฉันใด แม้หากคนทั้งสามนั้นอยู่ด้วย
เขาก็ไม่สามารถช่วยลูกชายลูกสาวของตนได้
เขาจะช่วยให้แต่ตนเองเท่านั้น ส่วนดินแดนนั้นจะถูกทิ้งร้างไป”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนั้นแหละ
17” หรือหากเรานำดาบมาฟาดฟันดินแดนนั้น และกล่าวว่า
‘ให้ดาบกวัดแกว่งไปทั่วดินแดนนั้น’
และเราจะทำลายชีวิตทั้งคนและสัตว์ 18เราดำรงอยู่แน่ฉันใด
แม้หากคนทั้งสามนั้นอยู่ด้วย
เขาก็ไม่สามารถช่วยลูกชายลูกสาวของตนได้
ตัวเขาเองเท่านั้นที่รอด”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนั้นแหละ
19” หรือหากเราส่งโรคระบาดมาเล่นงานดินแดนนั้น
และระบายโทษของเราออกเหนือแผ่นดินนั้นด้วยการนองเลือด
ทำให้ผู้คนและสัตว์ล้มตาย 20เราดำรงอยู่แน่ฉันใด แม้หากโนอาห์
ดาเนียล²² และโยบอยู่ที่นั่นด้วย
ก็ไม่สามารถช่วยชีวิตลูกชายลูกสาวของตนได้

²¹ 14:14 หรือ ดาเนล ตามตัวสะกดภาษาฮีบรู
อาจหมายถึงคนอื่นที่ไม่ใช่ผู้เผยพระวจนะดาเนียล

²² 14:20 หรือ ดาเนล ตามตัวสะกดภาษาฮีบรู
อาจหมายถึงคนอื่นที่ไม่ใช่ผู้เผยพระวจนะดาเนียล

เขาช่วยได้แต่ตนเองโดยความชอบธรรมของเขา”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ
21” เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
จะเลวร้ายยิ่งกว่านั้นสักเพียงใด

เมื่อเราส่งโทษทัณฑ์ที่นาสะพริงกั้วทั้ง 4

ป ร ะ ก า ร ของเรามายังเยรูซาเล็มคือ ดาบ การกันดารอาหาร
สัตว์ร้าย และโรคระบาด เพื่อทำลายทั้งคนและสัตว์

22อย่างไรก็ตาม จะยังมีผู้รอดชีวิตอยู่

คือบุตรชายบุตรสาวที่ถูกนำตัวออกมา เขาจะมาหาเจ้า

เมื่อเจ้าเห็นความประพฤติ และการกระทำของเขาแล้ว

เจ้าจะใจชื้นขึ้นกับภัยพิบัติที่เรานำมาสู่เยรูซาเล็ม

คือภัยพิบัติทุกอย่างที่เราได้นำมายังกรุงนี้

23เจ้าจะใจชื้นขึ้นเมื่อเห็นความประพฤติ

และการกระทำของพวกเขา

เพราะเจ้าจะรู้ว่าเรามีได้ทำลงไปโดยไร้เหตุ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ

เยรูซาเล็มเถาองุ่นไร้ค่า

15พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย

ก้านของเถาองุ่นมีอะไรดีกว่าก้านของต้นไม้ใดๆ ในป่าหรือ?

3กึ่งก้านจากเถาองุ่นจะนำมาใช้ประโยชน์อะไรได้เล่า?

เอามาทำที่แขวนสิ่งใดได้หรือ?

4และเมื่อโยนลงในไฟเป็นเชื้อเพลิง ไฟเผาปลายสองข้าง

และลูกโพลงตรงกลางแล้ว มันจะใช้ประโยชน์อะไรได้?

5เมื่อมันยังติดอยู่ก็ทำประโยชน์อะไรไม่ได้

เมื่อถูกไฟเผาไหม้ไปก็ยิ่งแล้วใหญ่”

6 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ เราโยนกิ่งก้านเถาองุ่นซึ่งอยู่ท่ามกลางไม้ป่าต่างๆ

เป็นเชื้อไฟฉันทิ เราก็จะปฏิบัติ

ต่อผู้คนที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มฉันทิ

7 เราจะตั้งตนเป็นศัตรูกับเขาทั้งหลาย

แม้เขาจะตะเกียกตะกายหนีออกมาจากไฟ ไฟก็ยังคงเผาผลาญเขา

และเมื่อเราตั้งตนเป็นศัตรูกับเขา

เจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

8 เราจะทำให้ดินแดนนั้นถูกทิ้งร้าง เพราะเขาทั้งหลายไม่เชื่อสัตย์”

อ ง ค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนั้นแหละ

คำอุปมาเรื่องความไม่สัตย์ซื่อของกรุงเยรูซาเล็ม

16 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงประจันหน้ากับเยรูซาเล็มด้วยเรื่องการกระทำอันน่าขยะแขยงของ

ง เ ธ อ 3 และจงกล่าววว่า

‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสแก่เยรูซาเล็มว่า

บรรพบุรุษและชาติกำเนิดของเจ้าอยู่ในดินแดนคานาอัน

บิดาของเจ้าเป็นชาวอาโมไรต์และมารดาเป็นชาวฮิตไทต์

4 วันที่เจ้าถือกำเนิดมา ไม่มีใครตัดสายสะดือให้

ไม่มีใครอาบน้ำให้สะอาด ไม่มีใครเอาเกลือถูตัว

หรือเอาผ้าอ้อมพันให้ 5 ไม่มีใครเหลียวแลสงสารเจ้า

หรือเมตตาพอจะทำสิ่งเหล่านี้ให้เจ้า เจ้าถูกทิ้งไว้กลางทุ่ง

เพราะวันที่เกิดมาเจ้าก็เป็นที่รังเกียจเดียดฉันทิ

6” ‘ แล้วเราผ่านไปเห็นเจ้าตื่นขึ้นมาเมื่อตัวโชกเลือด

เราก็พูดกับเจ้าซึ่งนอนจมกองเลือดอยู่ว่า “ จงมีชีวิตอยู่!”

7 เรากระทำให้เจ้าเจริญเติบโตเหมือนต้นไม้กลางทุ่ง

เจ้าเติบโตใหญ่กลายเป็นเพชรงามน้ำหนึ่ง²³

เจ้าซึ่งเนื้อตัวล่อนจ้อนและเปลือยเปล่าอยู่ก็มีทรวงอกเต่งตึงขึ้น
และผมก็ยาว

8” ‘ ต่อมาเมื่อเราผ่านไปและแลดูเจ้า

ก็เห็นว่าเจ้าโตพอที่จะมีความรักแล้ว

เราจึงคลี่มูมชายเสื้อของเราคลุมกายเจ้า

ป กปิดความเปลือยเปล่าของเจ้าไว้

เราให้คำปฏิญาณและได้ทำพันธสัญญากับเจ้า

และเจ้าก็เป็นกรรมสิทธิ์ของเรา

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ

9” ‘ เราอาบน้ำให้เจ้า ชำระล้างเลือดออกจากเจ้า

และเอาน้ำมันชโลมให้ 10เราเอาชุดปักและรองเท้านางสวมให้เจ้า

ใ ให้เจ้าแต่งกายด้วยผ้าลินินเนื้อดี

คลุมกายเจ้าด้วยอาภรณ์ราคาแพง

11เราตกแต่งเจ้าด้วยเพชรนิลจินดา สวมกำไลมือและสร้อยคอให้

12ใส่ห่วงจมูก ตุ่มหู และสวมมงกุฎงามให้

13เจ้าจึงงดงามด้วยทองคำและเงิน

เสื้อผ้าอาภรณ์ของเจ้าทำด้วยป่านเนื้อดี ผ้าราคาแพงและผ้าปัก

อ อ ห า ร ข อ ง เ จ้ า คือ แป้งละเอียด น้ำผึ้ง และน้ำมันมะกอก

เจ้ากลายเป็นคนสวยมากและรุ่งโรจน์ขึ้นเป็นราชินี

14และชื่อเสียงของเจ้าก็เลื่องลือไปในหมู่ประชาชาติเนื่องด้วยความ
มสวยของเจ้า

เพราะความโอ้อ่าตระการที่เรามอบให้นั้นทำให้เจ้างามเพียบพร้อม

’ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ

15” ‘ แต่เจ้าวางใจในความงามของตัวเอง และ

ใใช้ชื่อเสียงของเจ้าทำตัวเป็นหญิงแพศยา

²³ 16:7 หรือ โตเป็นสาว

เจ้าโพรยเสนห์ให้ทุกคนที่ผ่านไปมาและทอดกายให้เขา

16เจ้าเอาบางส่วนจากอาภรณ์ของเจ้าทำเป็นสถานบูชา ณ
ที่สูงอย่างหรรหฺร่า ที่ซึ่งเจ้ากระทำการแพศยานอกใจ
สิ่งเหล่านี้ไม่น่าเกิดขึ้นและไม่น่าเป็นไปได้

17เจ้ายังเอาเพชรนิลจินดาดีเลิศซึ่งเรามอบให้ เครื่องประดับ
เงินและทองคำของเราไปสร้างรูปเคารพผู้ชายสำหรับตน
และทำการแพศยากับรูปเคารพเหล่านั้น

18และเจ้านำผ้าปักของเจ้าไปสวมให้รูปเคารพ
เอาน้ำมันกับเครื่องหอมของเราไปบูชาต่อหน้ามัน

19ทั้งอาหารที่เราให้เจ้าคือแป้งละเอียด น้ำมันมะกอก และน้ำผึ้ง
เจ้าก็เอาไปถวายเป็นเครื่องบูชากลิ่นหอมต่อหน้าพระเหล่านั้น
นี่คือสิ่งที่เป็นไปได้แล้ว'

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ
20"

' และเจ้าถึงกับจับลูกชายลูกสาวที่เจ้าคลอดออกมาเพื่อเรานำไป
ชนสังเวยเป็นอาหารแก่เหล่ารูปเคารพ

การแพศยานอกใจของเจ้ายังไม่จําใจอีกหรืออย่างไร?

21เจ้าถึงต้องเข่นฆ่าลูกๆ ของเรา

เพื่อเผาบูชายัญพวกเขาแก่รูปเคารพ

22ตลอดการกระทำอันน่าขยะแขยง

และการแพศยานอกใจของเจ้า

เจ้าไม่ได้ระลึกถึงวันคืนอันวิญญูของเจ้า

เมื่อเจ้าเปเลื้อยเปเล่ล่าตัวล่อนจ้อน และเดินไปมาอยู่ในกองเลือดเลย

23" วิบัติ! วิบัติแก่เจ้า"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ

' นอกเหนือจากความชั่วร้ายทั้งหลายของเจ้า

24เจ้ายังได้สร้างเนินสูงให้ตัวเองและสร้างสถานบูชาที่สูงตระหง่าน
ไว้ที่ลานชุมนุมชนทุกแห่ง

25. จ้างสร้างสถานบูชาอันสูงตระหง่านไว้ที่หัวถนนทุกสาย
และทำให้ความงามของตนลดค่าลง
โดยพลีกายให้ทุกคนที่ผ่านไปมาด้วยความสำส่อนยิ่งๆ ขึ้น

26. เจ้าแพศยาคบชู้กับชาวฮีบปต์เพื่อนบ้านผู้มากด้วยราคะ
และชั่วโยโสของเรา ด้วยความสำส่อนที่ทวีขึ้นของเจ้า

27. ฉะนั้นเราจึงเหยียดมือของเราออกต่อสูเจ้า
และลดพรหมแดนของเจ้า เรายกเจ้าให้แก่ความโลภ
โมโทสันแห่งศัตรูของเจ้า คือบรรดาชาวฟีลิสเตีย
ผู้ตกตะลึงในความประพตอันลามกต่ำทรามของเจ้า

28. มีหน้าซำเจ้ายังแพศยาคบชู้กับชาวอัสซีเรียอีกด้วย
เพราะเจ้าไม่มัวในกาม และแม้หลังจากนั้นเจ้าก็ยังไม่ห น ่า ใ จ

29. แล้วเจ้าก็ทวีความสำส่อนยิ่งขึ้น
โดยเล่นชู้กับบาบิโลน²⁴ดินแดนแห่งพ่อค้าวาณิช แต่ถึงขนาด
นี้แล้ว เจ้าก็ยังไม่จ ใจ

30” ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า
ทำไมเจ้าช่างอ่อนไหวใจง่ายจนกระทำสิ่งต่างๆ ถึงเพียงนี้
ทำตัวเป็นหญิงแพศยาหน้าด้าน! 31. เมื่อเจ้าสร้างเนินต่างๆ
ไว้ที่หัวถนน และสถานบูชาที่สูงตระหง่านในลานชุมชนทุกแห่ง
เจ้าก็ยังต่างจากหญิงโสเภณีก็ตรงที่เจ้าไม่แยแสค่าจ้าง

32” ‘ เจ้าคือภรรยาแพศยา
ผู้ซึ่งชอบคนแปลกหน้ายิ่งกว่าสามีของตนเอง!

33. หญิงโสเภณีทุกคนได้รับค่าจ้าง
แต่เจ้าให้ของกำนัลแก่ชู้รักทั้งปวง
ให้สินบนจ้างเขามาหาเจ้าจากทุกหนทุกแห่ง
เพื่อสนองความกำหนัดมักมากของเจ้า

34. ฉะนั้นในการแพศยาขายตัว เจ้าจึงแตกต่างจากโสเภณี อื่นๆ

²⁴ 16:29 หรือ เคลเดีย

คือไม่มีใครตามจับเอาใจเจ้า
เจ้าแตกต่างมากตรงที่เจ้ายอมจ่ายค่าจ้างแต่ไม่ได้อะไรตอบแทน
35” ‘ ฉะนั้นหญิงแพศยาเอ๋ย
จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+!
36องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
เนื่องจากเจ้าไปรยหว่านความกำหนัด²⁵
และเผยความเปลือยเปล่าของตนโดยการสำส่อนกับชู้รักทั้งหลาย
และเนื่องจากรูปเคารพอันน่าขยะแขยงของเจ้า
รวมถึงการเช่นสิ่งเวยเลือดลูกๆ ของเจ้าแก่พระเหล่านั้น
37 ฉะนั้นเราจะรวบรวมบรรดาชู้รักที่เจ้าชื่นชอบ
ทั้งผู้ที่เจ้ารักและผู้ที่เจ้าเกลียด
เราจะรวบรวมเขาจากทุกด้านมาเล่นงานเจ้า
เราจะริบทุกสิ่งจากเจ้าไปต่อหน้าเขา
และเขาทั้งปวงจะเห็นความเปลือยเปล่าของเจ้า
38 เราจะตัดสินลงโทษเจ้า
ในฐานะหญิงผู้คบชู้ล่วงประเวณีและผู้ที่ทำลายชีวิต
เราจะระบายความแค้น
เนื่องด้วยผู้ที่ต้องโลหิตตกและความหึงหวงลงเหนือเจ้า
39 แล้วเราจะมอบเจ้าแก่บรรดาชู้รักของเจ้า
พวกเขาจะทลายเนินสูง
และทำลายสถานบูชาที่สูงตระหง่านของเจ้า
พวกเขาจะกระทำให้เจ้าอ่อนแอ และริบเอาเพชรนิลจินดาสวยๆ
งามๆ และเปลื้องอาภรณ์ของเจ้าออก ทั้งเจ้าไว้ให้เปลือยเปล่า
40 เขาจะยกกำลังพลมาสู้กับเจ้า
ซึ่งจะขว้างก้อนหินใส่เจ้าและจะฟาดฟันเจ้าออกเป็นชิ้นๆ
ด้วยดาบของพวกเขา 41 เขาจะเผาเรือนของเจ้า

²⁵ 16:36 หรือ ความมั่งคั่ง

และลงโทษเจ้าต่อหน้าต่อตาหญิงทั้งหลาย
เราจะยุติการแพศยาคบชู้ของเจ้า
และเจ้าจะไม่จ่ายค่าจ้างให้บรรดาซู้รักของเจ้าอีกต่อไป
42เมื่อนั้นโทษที่เรามีต่อเจ้าจะยุติลง
และความหึงหวงของเราจะหันเหไปจากเจ้า
เราจะสงบอารมณ์และไม่โกรธอีก
43” ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า
เพราะเจ้าไม่ได้ระลึกถึงวันคืนในวัยเยาว์ของเจ้า
แต่ย่อโมโหเราด้วยสิ่งเหล่านี้
แน่นอนเราจะตอบแทนเจ้าให้สาสมกับสิ่งที่เจ้าทำลงไป
เจ้ามิได้เพิ่มความลามกต่ำทรามเข้ากับการกระทำอันน่ารังเกียจทั้ง
หลายของเจ้าหรือหรือ?
44” ‘ ทุกคนที่ยกภาชิตมากสาว จะกล่าวถึงเจ้าด้วยภาชิตที่ว่า
“ แม่เป็นอย่างไร ลูกสาวก็เป็นอย่างนั้น” 45เจ้าเป็นลูกแท้ๆ
ของแม่เจ้า ผู้เกลียดชังสามีกับลูกๆ ของตน และเจ้าเป็นพี่น้องแท้ๆ
ของพี่น้องเจ้า ผู้เกลียดชังสามีกับลูกๆ ของตน
มารดาของเจ้าเป็นชาวฮิตไทต์และบิดาของเจ้าเป็นชาวอาโมไรต์
46พี่สาวของเจ้าคือสะมาเรียผู้อาศัยอยู่ทางเหนือกับลูกๆ ของนาง
น้องสาวเจ้าคือโสโดมซึ่งอาศัยอยู่ทางใต้กับลูกๆ ของนาง
47เจ้าไม่เพียงแต่ดำเนินในวิถีอันชั่วร้ายของเขา
และเลียนแบบการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเขาเท่านั้น
แต่ไม่นานวิถีทั้งปวงของเจ้าก็ต่ำทรามยิ่งกว่าพวกเขาเสียอีก’
48องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า เราดำรงอยู่แน่ฉันใด
โสโดมน้องสาวของเจ้ากับลูกๆ
ของเขายังไม่เคยกระทำการที่เจ้ากับลูกๆ ของเจ้าทำลงไป 49” ‘
บัดนี้โสโดมน้องสาวของเจ้ามีความผิดบาปคือ นางกับลูกๆ หยิ่งยโส
ได้รับการบำรุงบำเรอเกินขนาด และไม่มีเรื่องทุกข์ร้อนอันใด
พวกเขาไม่ช่วยเหลือคนยากจนขัดสน

50 เขาจงหองและกระทำสิ่งน่ารังเกียจต่อหน้าเรา
ฉะนั้นเราจึงกำจัดพวกเขาไปดังที่เจ้าได้เห็นแล้ว

51 สะมาเรียทำบาปไม่ได้ครึ่งหนึ่งของเจ้า
เจ้าทำสิ่งที่น่ารังเกียจยิ่งกว่าที่พวกเขาทำ
การกระทำทั้งสิ้นของเจ้าพลอยทำให้พี่น้องของเจ้าดูชอบธรรมขึ้น

52 เจ้าจงทนรับความอับอายขายหน้าไป
เพราะเจ้าทำให้พี่สาวน้องสาวของเจ้าดูดีกว่า
เนื่องจากบาปผิดของเจ้าหนักหนายิ่งกว่าพวกเขา
พวกเขาจึงดูเป็นฝ่ายชอบธรรมมากกว่าเจ้า ฉะนั้นจงละอายแก่ใจ
และทนรับความอับยศอดสูของเจ้าไปเถิด

เพราะเจ้ากระทำให้พี่สาวน้องสาวของเจ้าดูชอบธรรมกว่าเจ้า 53”

‘ อย่างไรก็ตามเราจะคืนความรุ่งโรจน์ให้แก่
โสโดมกับบรรดาสาวของนาง
คืนให้แก่สะมาเรียกับบรรดาสาวของนาง
และคืนความรุ่งโรจน์แก่เจ้าด้วย

54 เพื่อเจ้าจะทนรับความอับอายขายหน้าและละอายใจในสิ่งทั้งปวง
ที่เจ้าทำลงไปเป็นการปลอบประโลมพวกเขา

55 แล้วพี่น้องของเจ้าคือ โสโดมกับลูกๆ และสะมาเรียกับลูกๆ
จะคืนสู่สภาพเดิม และเจ้ากับลูกๆ ก็คืนสู่สภาพเดิม

56 เจ้าไม่ยอมแม้แต่เอ่ยถึงโสโดมน้องสาวของเจ้า
ในวันอหังการของเจ้า

57 ก่อนหน้าความชั่วร้ายของเจ้าจะถูกเปิดโปง
กระนั้นบัดนี้เจ้าก็ถูกดูหมิ่นเหยียดหยามโดยธิดาทั้งหลายแห่งเอโดม²⁶ และเพื่อนบ้านทั้งปวงของนาง รวมทั้งธิดาทั้งหลาย
ของฟีลิสเตีย
คือคนทั้งปวงรอบตัวเจ้าก็ดูหมิ่นเหยียดหยามเจ้า

²⁶ 16:57 ต้นฉบับเก่าแก่ภาษาฮีบรูบางสำเนาว่า อารัม

58เจ้าจะต้องทนรับผลความลามกต่ำทรามและการกระทำอันน่ารังเกียจของเจ้า’ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

59องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ เราจะจัดการกับเจ้าอย่างสาสม

เพราะเจ้าลบหลู่ดูหมิ่นคำปฏิญาณของเราโดยละเมิดพันธสัญญา

60ถึงกระนั้นเราก็จะระลึกถึงพันธสัญญาที่เราให้ไว้กับเจ้าเมื่อครั้งเจ้ายังเยาว์วัย และเราจะสถาปนาพันธสัญญานิรันดร์กับเจ้า

61แล้วเจ้าจะระลึกถึงวิถีทางของเจ้าและละอายใจ

เมื่อเรายกพี่สาวน้องสาวของเจ้าให้เป็นบุตรของเจ้า

แต่มิใช่ตามพันธสัญญาที่เราให้ไว้กับเจ้า

62ดังนั้นเราจะสถาปนาพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า

แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

63เมื่อนั้นเราจะลบล้างมลทินบาปให้เจ้าสำหรับทุกสิ่งที่เจ้าทำลงไป

เจ้าจะจำได้และละอายใจ ไม่กล้าปริปากอีกเลย

เนื่องจากความละอายของเจ้า’

องค์พระผู้เป็นเจ้า +ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนั้นแหละ”

นกอินทรี 2 ตัว และเถาองุ่น

17พระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงยกอุทาหรณ์และกล่าวคำอุปมาแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอล

3ขอกล่าวกับพวกเขาว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

นกอินทรีใหญ่ตัวหนึ่งซึ่งมีปีกทรงพลัง ขนยาวดกหลากหลาย

บินมายังเลบานอน มันเกาะที่ยอดต้นซีดาร์ต้นหนึ่ง

4มันจิกหน่อที่สูงที่สุด คาบไปยังนครแห่งพ็อควาณิชทั้งหลาย

และปลุกหน่อนั้นลงในเมืองแห่งพ็อควา

5”

‘ นกอินทรีนั้นคาบเมล็ดพืชจากดินแดนของเจ้าไปปลูกไว้ในดินที่
อุดมสมบูรณ์ เหมือนต้นหลิว²⁷ริมน้ำอันอุดมสมบูรณ์
6ต้น ไม้ นั้นก็งอกงามกลายเป็นเถาองุ่นพุ่มเตี้ย
แผ่ก้านเลื้อยไปทางนกอินทรี แต่รากยังคงอยู่ข้างใต้
มันจึงกลายเป็นเถาองุ่นแผ่กิ่งก้านและใบดกหนา

7” ‘ แต่มีนกอินทรีใหญ่อีกตัวหนึ่งบินมา

มันมีปีกทรงพลังและมีขนดก

เถาองุ่นก็ชอนรากจากจุดที่ขึ้นอยู่และแผ่ก้านมาหามันเพื่อให้มันรด

น้ำให้ 8 ทั้งๆ ที่ตัวเองก็งอกอยู่ในดินดีมีน้ำอุดมสมบูรณ์

พร้อมที่จะแผ่กิ่งก้านสาขา

ออกผลและกลายเป็นเถาองุ่นชั้นเยี่ยมอยู่แล้ว’

9” จึงบอกเขาทั้งหลายเถิดว่า

‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

เถาองุ่นนั้นจะเจริญงอกงามได้หรือ?

จะไม่ถูกถอนรากปลิดผลเพื่อให้มันเหี่ยวแห้งเสียหรือ?

ใบอ่อนของมันจะเหี่ยวแห้งหมด

ไม่ต้องใช้แขนที่แข็งแรงมากหรือคนหมู่มากใหญ่ในการถอนรากเถาองุ่น

นั้นขึ้นมา 10 แม้หากมันถูกย้ายไปปลูก

มันจะเจริญงอกงามได้หรือ?

มันจะไม่เหี่ยวแห้งไปเมื่อถูกลมตะวันตกพัดกระหน่ำหรือ?

มันจะไม่เหี่ยวแห้งคาที่ที่มันงอกขึ้นมาหรือ’ ”

11 แล้วพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

12” จึงกล่าวแก่พงศ์พันธุ์มักกบฏนี้ว่า

‘ เจ้าไม่รู้หรือว่าสิ่งเหล่านี้หมายความว่าอะไร?’

²⁷ 17:5 ในภาษาฮีบรูเรียกว่า หลิวบาบิโลน

ต่อมาภายหลังอาจเรียกว่า ต้นปีปอลาร์ก็ได้

จงบอกพวกเขาว่า ‘ กษัตริย์แห่งบาบิโลนมายังเยรูซาเล็ม
กวาดต้อนกษัตริย์ และบรรดาขุนนางของเยรูซาเล็ม
พาไปยังบาบิโลน

13แล้วพระองค์ทรงพาเจ้านายผู้หนึ่งมาและได้ทำสัญญากับเขา
ให้เขาถวายสัตยาบันว่าจะจงรักภักดี

แล้วพระองค์ก็ทรงนำคนระดับผู้นำของดินแดนนั้นไปด้วย

14เพื่ออาณาจักรนั้นจะตกต่ำลงไม่สามารถรุ่งเรืองขึ้นมาได้อีก
จะอยู่รอดได้ก็ต่อเมื่อรักษาสัญญา

15แต่กษัตริย์นั้นก็กบฏต่อพระองค์

โดยส่งทูตไปยังฮีบตีลขอม้าและกองทัพใหญ่มาช่วย

เขาจะทำการสำเร็จหรือ? ผู้ที่ทำเช่นนั้นจะหนีรอดไปได้หรือ?

เขาจะผิดสัญญาแล้วยังจะหนีรอดไปได้หรือ?’

16องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ‘ เราดำรงอยู่แน่ฉันใด
เขาจะตายในบาบิโลน ดินแดนของกษัตริย์’

ผู้ตั้งเขาขึ้นครองราชบัลลังก์

ผู้ซึ่งเขาลบหลู่สัตยาบันและผิดสัญญาที่ให้ไว้

17ฟาโรห์พร้อมกับทัพหลวงอันเกรียงไกรและกำลังพลมากมาย

จะช่วยอะไรเขาไม่ได้ในสงคราม

เมื่อเชิงเทินและเครื่องล้อมเมืองถูกตั้งขึ้นเพื่อทำลายชีวิตคนเป็นอัน

มา ก 18เขาผิดสัตยาบันโดยละเมิดคำสัญญา

เพราะเขาถวายสัตยาบันแล้วยังกระทำเช่นนี้ เขาจะหนีรอดไม่ได้’

19” ‘ ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดจึงตรัสว่า

‘ เราดำรงอยู่แน่ฉันใด

เราจะลงทัณฑ์แก่เขาตามคำปฏิญาณของเราที่เขาหลู่

และตามพันธสัญญาของเราที่เขาละเมิด

20เราจะเหวี่ยงข่ายของเราคลุมเขา

และเขาจะติดอยู่ในกับดักของเรา

เราจะนำเขาไปยังบาบิโลนและพิพากษาลงอาญาแก่เขาที่นั่น

เพราะเขาไม่สัถย์ชื่อต่อเรา

21 ทหารทั้งปวงของเขาที่หนีไปจะตายด้วยดาบ

และผู้รอดชีวิตอยู่จะถูกทำให้กระจัดกระจายไปตามลม

เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่า เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ลั่นวาจาไว้

22” ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ เราเองนี่แหละจะเอาหน่อจากยอดสุดของซีดาร์ไปปลูกไว้

เราจะหักหน่ออ่อนจากยอดไปปลูกไว้บนภูเขาสูง

23 เราจะปลูกมันไว้บนยอดเขาแห่งอิสราเอล

มันจะแผ่กิ่งก้านสาขาและผลผลิตกลายเป็นต้นซีดาร์ชั้นเยี่ยม

นกทุกชนิดจะมาสร้างรังและอาศัยอยู่ใต้ร่มไม้ของมัน

24 ต้นไม้ทั้งปวงในทุ่งนาจะรู้ว่าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ได้โค่นต้นไม้สูงลงและทำให้ต้นไม้ต่ำสูงขึ้น

ทำให้ต้นไม้เขียวเหี่ยวเฉา และต้นไม้แห้งผลิดาม “

‘ เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า +ได้ลั่นวาจาไว้และเราจะทำเช่นนั้น

”

จิตวิญญาณที่ทำบาปจะตาย

18 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า

2” เจ้าทั้งหลายหมายความว่าอะไรที่กล่าวภาชิตเกี่ยวกับดินแดน

อิสราเอลว่า “ ‘ พ่อกินองุ่นเปรี้ยว ลูกก็เข็ดฟัน’ ?

3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ตรัสว่า “ เราดำรงอยู่แน่ฉันใด

เจ้าจะไม่กล่าวภาชิตนี้อีกต่อไปในอิสราเอล

4 เพราะจิตวิญญาณทุกดวงเป็นของเรา

ทั้งของพ่อและของลูกล้วนเป็นของเรา จิตวิญญาณที่ทำบาปจะตาย

5” สมมุติว่ามีคนชอบธรรมคนหนึ่ง

ซึ่งกระทำการที่ถูกต้องและเที่ยงธรรม

6 เขามีได้รับประทานอาหารที่สถานบูชาบนภูเขา

หรือฟังรูปเคารพของพงศ์พันธุ์อิสราเอล
เขาได้สร้างราศีแก่ภรรยาเพื่อนบ้าน
หรือหลับนอนกับหญิงที่อยู่ในช่วงมีประจำเดือน
7 เขามีได้ข่มเหงรังแกผู้ใด แต่คืนของประกันให้แก่ลูกหนี้
เขาได้ปล้นชิง แต่ให้อาหารแก่ผู้หิวโหย
และให้เครื่องนุ่งห่มแก่ผู้เปลือยกายอยู่
8 เขามีได้ให้ยืมโดยคิดดอกเบี้ยสูงเกินเหตุ
หรือหากำไรโดยขูดเลือดขูดเนื้อ²⁸ เขายังมือจากการทำชั่ว
และตัดสินเพื่อนมนุษย์อย่างยุติธรรม
9 เขาปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของเรา
และรักษาบทบัญญัติของเราอย่างสัตย์ซื่อ ผู้นั้นเป็นคนชอบธรรม
เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน”
องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ

10” สมมุติว่าชายคนนั้นมีบุตรชายเหี้ยมโหดซึ่งทำให้โลหิตตกหรือ
อกระทำสิ่งต่อไปนี้²⁹ 11(แม้ว่าผู้เป็นบิดามีได้กระทำสิ่งเหล่านี้เลย)
“ เขารับประทานอาหารที่สถานบูชาบนภูเขา
เขาสร้างราศีแก่ภรรยาเพื่อนบ้าน
12 ข่มเหงรังแกคนยากจนและคนขัดสน เขาปล้นชิง
เขาไม่ยอมคืนของประกัน เขาฟังรูปเคารพ
เขากระทำสิ่งที่น่ารังเกียจ 13 เขาให้ยืมโดยคิดดอกเบี้ยสูงเกินเหตุ
และหากำไรโดยขูดเลือดขูดเนื้อ

²⁸ 18:8 หรือ หากำไร เช่นเดียวกับข้อ 13 และ 17

²⁹ 18:10 หรือ สิ่งต่อไปนี้กับพี่น้อง

คนเช่นนั้นจะดำรงชีวิตอยู่ได้หรือ? ไม่เลย!
เพราะเขากระทำสิ่งน่ารังเกียจทั้งปวงนี้ เขาจะต้องตายแน่นอน
และโลหิตของเขาจะตกแก่ศีรษะของเขาเอง

14” แต่หากชายคนนี้มีบุตรชายซึ่งเห็นความ
ผิดบาปทั้งปวงที่บิดากระทำ และแม่เห็นแล้วก็ได้กระทำตาม
15” เขามีได้รับประทานอาหารที่สถานบูชาบนภูเขาหรือพึงรูปเคารพ
ของพงศ์พันธุ์อิสราเอล เขามีได้สร้างราศีแก่ภรรยาเพื่อนบ้าน
16 เขามีได้ชมหญิงแก่ผู้ใด หรือเรียกร้องของประกันในการกู้ยืม
เขามีได้ปล้นชิงแต่ให้อาหารแก่ผู้หิวโหย
และให้เครื่องนุ่งห่มแก่ผู้เปลือยกายอยู่ 17 เขายังมีมือจากความบาป³⁰
และให้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยสูงเกินเหตุ
หรือหากำไรโดยขูดเลือดขูดเนื้อ
เขารักษาบทบัญญัติและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของเรา
เขาจะไม่ตายเพราะบาปผิดของบิดา เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน
18 ส่วนผู้เป็นบิดานั้นจะตายเพราะความผิดบาปของตน
เนื่องจากเขากดขี่ขูดรีด ปล้นชิงพี่น้อง
และกระทำผิดในหมู่ประชากรของเขา
19” กระนั้นเจ้าก็ยังคงถามว่า
‘ทำไมลูกไม่ต้องร่วมรับโทษความผิดของพ่อ?’
เมื่อลูกได้กระทำสิ่งที่ถูก ต้องและเที่ยงธรรม
และได้เอาใจใส่กระทำตามกฎเกณฑ์ของเราอย่างถี่ถ้วน
เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน 20 ผู้ใดที่ทำบาป ผู้นั้นจะต้องตาย
ลูกไม่ต้องร่วมรับโทษความผิดของพ่อ
พ่อก็ไม่ต้องร่วมรับโทษความผิดของลูก

³⁰ 18:17 จากต้นฉบับภาษากรีก (ดูข้อ 8 ด้วย; ภาษาฮีบรูว่า
จ ก ค น จ น)

คนชอบธรรมจะจะได้รับผลแห่งความชอบธรรมของเขา
และคนชั่วก็จะได้รับการกล่าวโทษจากความชั่วร้ายของเขา

(อ .ประชาแก่แล้ว)

21” แต่หากคนชั่วหันหนีจากบาปผิดทั้งปวงที่ตนกระทำ
แล้วรักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา

และกระทำการสิ่งที่ถูกต้องเที่ยงธรรม เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน
เขาจะไม่ตาย

22ความผิดพลาดทั้งสิ้นที่เขาได้ทำลงไปจะไม่ถูกจดจำมาเป็นข้อ
กล่าวโทษเขา

เขาจะดำรงชีวิตอยู่เนื่องด้วยสิ่งชอบธรรมที่เขาได้ทำนั้น”

23องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า

“ เราพึงพอใจในความตายของคนชั่วร้ายหรือ?

เราไม่ยินดีมากกว่าเมื่อเขาหันจากทางชั่วของตนและดำรงชีวิตอยู่
อย่างนั้นหรือ?

24” แต่หากคนชอบธรรมหันหนีจากความชอบธรรมของตนไปกระ
ทำบาป และกระทำการน่ารังเกียจเช่นเดียวกับคนบาป

เขาจะดำรงชีวิตอยู่ได้หรือ?

ความชอบธรรมทั้งปวงที่เขาได้กระทำจะไม่ถูกจดจำ

เขาจะตายโทษฐานไม่สัตย์ซื่อ และเนื่องด้วยบาปชั่วที่เขาได้กระทำ

25ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังคงกล่าวว่า

‘ วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่เที่ยงธรรม’

พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถิด เราไม่ยุติธรรมหรือ

เจ้าต่างหากไม่ใช่หรือที่ไม่ยุติธรรม

26หากคนชอบธรรมหันหนีจากความชอบธรรมของตนไปทำบาป

เขาจะตาย เขาจะตายเพราะบาปผิดที่เขาได้ทำลงไป

27แต่หากคนชั่วหันหนีเสียจากความชั่วที่ทำไปแล้ว

และกลับมากระทำการสิ่งที่ถูกต้องเที่ยงธรรม เขาจะช่วยชีวิตตนเองไว้

28เพราะเขาไคร่ครวญ

และหันหนีจากความผิดพลาดทั้งปวงที่ทำไปแล้ว

เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน เขาจะไม่ตาย

29ถึงกระนั้นพงศ์พันธุ์อิสราเอลก็ยังคงกล่าวว่า

‘วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่เที่ยงธรรม’

ป ร ะ ช า ก ร อิสราเอลเอ๋ย เราไม่ยุติธรรมหรือ

เจ้าต่างหากไม่ใช่หรือที่ไม่ยุติธรรม” *****

30องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ ฉะนั้นพงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย

เราจะตัดสินโทษเจ้าแต่ละคนตามการกระทำของเจ้า

จงกลับใจสำนึกผิด! หันหนีจากความผิดทั้งปวงของเจ้า

แล้วเจ้าจะไม่ต้องพินาศล่มจมเนื่องจากความบาป

31จงละทิ้งบาปผิดทั้งปวงที่ทำลงไป

และรับเอาจิตใจใหม่และวิญญาณใหม่เกิด พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย

เจ้าจะตายเสียทำไมเล่า

32เพราะเราได้ฟังพอใจในความตายของผู้หนึ่งผู้ใด

จงกลับใจเสียใหม่และมีชีวิตอยู่เกิด!

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ

บทคร่ำครวญแด่เจ้านายของอิสราเอล

19 ” จงคร่ำครวญอาลัยถึงบรรดาเจ้านายของอิสราเอล 2ว่า “

’ มารดาของเจ้าช่างเหมือนนางสิงห์ในหมู่สิงห์เสียนี้กระไร!

นางเอนกายลงในหมู่สิงห์หนุ่มและเลี้ยงดูลูกๆ ของนาง

3 ลูกสิงห์ตัวหนึ่งของนาง เติบโตเป็นสิงห์หนุ่มผู้แกร่งกล้า

เขาเรียนรู้ที่จะฉีกเหยื่อและขย้ำมนุษย์

4 เมื่อประชาชาติทั้งหลายได้ยินเรื่องของเข

ก็ดักจับเขาไว้ได้ในหลุมพรางของพวกเขา

และเขาขอเกี่ยวนำเขาไปยังดินแดนอียิปต์

5” ‘ เมื่อนางสิงห์เห็นว่า ความหวังไม่เป็นผล
ความคาดหมายก็สูญสิ้นไป
จึงเอาลูกสิงห์อีกตัวหนึ่งมาเลี้ยงให้เป็นสิงห์หนุ่มผู้แกร่งกล้า
6เขาเที่ยวด้อมไปในหมู่สิงห์ เพราะบัดนี้เขาเป็นสิงห์หนุ่มแกร่งกล้า
เขาเรียนรู้ที่จะฉีกเหยื่อและขย้ำมนุษย์ 7 เขา ท ล า ย ³¹ที่มัน
และทำลายล้างเมืองต่างๆ ของพวกเขา
ดินแดนนั้นและพลเมืองทุกคนก็ตระหนก ตกใจเมื่อเขาขู่คำราม
8แล้วประชาชาติทั้งปวงจากภูมิภาคต่างๆ โดยรอบก็มาสู้กับเขา
ช่วยกันกางตาข่ายดักเขา แล้วก็จับเขาไว้ในหลุมพราง
9เขาถูกลากด้วยขอเกี่ยวไปขังไว้ในกรง
ถูกนำตัวไปเข้าเผือกษัตริย์แห่งบาบิโลน เขาถูกขังไว้ในคุก
จึงไม่ได้ยินเสียงคำรามของเขาบนภูเขาทั้งหลายของอิสราเอลอีกต่
อ ไป
10มารดาของเจ้าเหมือนเถาองุ่น ปลูกไว้ริมน้ำในสวนองุ่น³²
มีผลดกและแผ่ก้านดีเพราะมีน้ำท่าบริบูรณ์
11กิ่งก้านแข็งแรงเหมาะเป็นคทาของผู้ครอบครอง
มันชูก้านสูงเหนือแขนงอันหนาทึบ
โดดเด่นเพราะชูขึ้นสูงและแผ่ก้านงาม
12แต่มันถูกถอนรากขึ้นมาด้วยโทสะแรงกล้า
และถูกเหวี่ยงทิ้งลงกับพื้น ลมตะวันออกทำให้มันเหี่ยวเฉา
ผลของมันถูกปลิดไป
กิ่งก้านแข็งแรงของมันเหี่ยวเฉาและไฟก็เผาผลาญมันเสีย
13บัดนี้มันถูกนำไปปลูกไว้ในถิ่นกันดารซึ่งพื้นดินแห้งแล้งแตกกระแ
หง 14มีไฟลามออกมาจากกิ่งไม้ใหญ่³³กิ่งหนึ่ง

³¹ 19:7 ภาษาฮีบรูว่า เขารู้

³² 19:10 ต้นฉบับภาษาฮีบรูส่วนใหญ่ว่า โลหิตของเจ้า

³³ 19:14 หรือ จากใต้

เผาผลของมันวอดวาย

จึงไม่เหลือกิ่งก้านที่เหมาะสมจะทำเป็นคทาของผู้ครอบครองอีก'
นี่คือบทไว้อาลัยและให้ใช้เป็นเพลงคร่ำครวญ”

อิสราเอลจอมกบฏ

20 ในวันที่ 10 เดือน 5 ของปีที่ 7

ผู้นำแห่งอิสราเอลบางคนมาร้องขอต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+และมานั่ง
อยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า

2 พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า

3” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่บรรดาผู้อาวุโสแห่งอิสราเอลว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ เจ้ามาร้องขอจากเราหรือ เราดำรงอยู่แน่ฉันใด

เราจะไม่ยอมให้เจ้าร้องขออะไรเรา’

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนั้นแหละ ะ

4“ เจ้าจะพิพากษาเขาทั้งหลายหรือ?

เจ้าจะพิพากษาเขาทั้งหลายหรือ บุตรมนุษย์เอ๋ย?

จงแจ้งเขาถึงเรื่องความประพฤติอันน่ารังเกียจของบรรพบุรุษของเ

เขา 5 จงบอกพวกเขาว่า

‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ ในวันที่เราเลือกอิสราเอล

เราชูมือขึ้นกล่าวปฏิญาณแก่ลูกหลานแห่งพงศ์พันธุ์ของยาโคบและ

แสดงตัวแก่พวกเขาในอียิปต์ เราชูมือขึ้นกล่าวกับเขาว่า

‘ เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้าทั้งหลาย’

6 ในวันนี้เราปฏิญาณต่อพวกเขาว่าจะนำเขาออกจาก

อียิปต์ไปสู่ดินแดนที่เราสรรหาให้เขา

เป็นดินแดนที่อุดมด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง ดินแดนอันงดงามที่สุด

7 และเรากล่าวแก่เขาว่า ‘ เจ้าทุกคน

จงกำจัดรูปเคารพชั่วร้ายที่เจ้าหมายพิง

และอย่าปล่อยตัวเป็นมลทินด้วยบรรดารูปเคารพของอียิปต์
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า’
“ ‘ 8แต่เขาทั้งหลายก็กบฏต่อเราและไม่ยอมฟังเรา
เขามิได้กำจัดเทวรูปชั่วร้ายที่ตนหมายฟัง
ทั้งมิได้ละทิ้งรูปเคารพของอียิปต์
ฉะนั้นเราจึงได้ลั่นวาจาว่าจะระบายนโตะสะเกรี้ยวกราดลงเหนือพวกเขา
ในอียิปต์ 9แต่เพื่อเห็นแก่นามของเรา
เรากระทำสิ่งที่จะป้องกันมิให้นามของเราเป็นที่ลบลูในสายตาของ
ชนชาติทั้งหลายที่พวกเขาอาศัยอยู่ด้วย
และที่ได้เห็นเราแสดงตัวแก่อิสราเอลโดยการนำเขาทั้งหลายออกมา
จากอียิปต์ 10ฉะนั้น
เราจึงนำอิสราเอลออกมาจากอียิปต์พาเข้าสู่ถิ่นทุรกันดาร
11เรามอบกฎเกณฑ์แก่เขา
และให้เขาเรียนรู้บทบัญญัติของเราซึ่งผู้ประพฤติตามจะดำรงชีวิต
อยู่ โดยบทบัญญัติ เหล่านั้น 12และเราได้มอบวันสะบาโตแก่เขา
เป็นหมายสำคัญระหว่างเราทั้งสองฝ่าย เพื่อเขาจะรู้ว่า
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้กระทำให้พวกเขาบริสุทธิ์
13ถึงกระนั้นชนชาติอิสราเอลก็กบฏต่อเราในถิ่นทุรกันดาร
พวกเขามิได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของเรา
แต่ละทิ้งบทบัญญัติของเรา
แม้ว่าผู้ที่ประพฤติตามจะดำรงชีวิตอยู่โดยบทบัญญัตินั้น
เขาทั้งหลายล่วงละเมิดสะบาโตของเรา
ฉะนั้นเราจึงลั่นวาจาว่าจะระบายนโตะลงเหนือพวกเขา
และทำลายล้างเขาในถิ่นทุรกันดาร 14แต่เพื่อเห็นแก่นามของเรา
เราจึงปกป้องนามของเราไว้
มิให้เป็นที่ดูหมิ่นในสายตาของชนชาติทั้งหลายซึ่งเห็นเรานำอิสราเอล
ออกมา
15และ ในถิ่นทุรกันดารเราชูมือปฏิญาณว่าจะไม่นำพวกเขาเข้าสู่

ดินแดนซึ่งเรามอบให้ ดินแดนอันงดงามที่สุด
อุดมด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง
16 เนื่องจากเขาทั้งหลายละทิ้งบทบัญญัติของเรา
มิได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของเรา และล่วงละเมิดสะบาโตของเรา
เพราะจิตใจของเขาฝ่าฝืนในรูปเคารพ
17 ถึงกระนั้นเราก็ก่เหลียวแลเขาด้วยความสงสาร
มิได้ทำลายล้างเขา หรือให้เขาถึงจุดจบในถิ่นกันดาร
18 เรากล่าวแก่ลูกหลานของเขาในถิ่นกันดารว่า
“ อย่าประพฤติตามแบบอย่างบรรพบุรุษของเจ้า
หรือทำตามข้อบัญญัติของเขา
หรือทำตัวเป็นมลทินด้วยรูปเคารพทั้งหลาย
19 เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พ ะเจ้าของเจ้า
จงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของเรา
และรักษาบทบัญญัติของเราอย่างถี่ถ้วน
20 จงรักษาสะบาโตของเราให้บริสุทธิ์
เพื่อจะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้า
เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเจ้าองค์เจ้าชีวิตของเจ้า’
21” ‘ แต่ลูกหลานนั้นก็กบฏต่อเรา
พวกเขามิได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของเรา
มิได้ใส่ใจรักษาบทบัญญัติของเรา
แม้ว่าผู้ที่ปฏิบัติตามจะดำรงชีวิตอยู่ได้โดยบทบัญญัติเหล่านั้น
เขาล่วงละเมิดสะบาโตของเรา
เราจึงลั่นวาจาไว้ว่าจะระบายโทสะเกรี้ยวกราดเหนือเขาทั้งหลายใน
ถิ่นกันดาร
22 แต่เราก็ก้มมือไว้เพื่อเห็นแก่นามของเรา
เราจึงปกป้องนามของเราไว้
มิให้เป็นที่ดูหมิ่นในสายตาของชนชาติทั้งหลายซึ่งเห็นเรานำอิสราเอล
อ ล อ อ ก ม า

23 และเราจะมีอุปปฏิญาณต่อพวกเขาในถิ่นทุรกันดารว่า
เราจะกระจายเขาไปยังชนชาติและประเทศต่างๆ

24 เพราะเขามีได้เชื่อฟังบทบัญญัติของเรา
แต่ละทิ้งกฎเกณฑ์ของเรา ล่วงละเมิดสะบาโตของเรา
และมีต า [กระสันหา]รูปเคารพทั้งหลายของบรรพบุรุษ

25 เราทิ้งเขาไว้กับระบอบธรรมนิยมซึ่งไม่ดีและกฎเกณฑ์
ซึ่งไม่ช่วยให้เขาดำรงชีวิตอยู่ได้

26 เราปล่อยให้เขาเป็นมลทินโดยการถวายนูกหัวปี³⁴แก่รูปเคารพ
เพื่อเราจะทำให้พวกเขาสยดสยอง
เขาจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

27” ฉะนั้นบุตรมนุษย์เอ๋ย จงบอกประชากรอิสราเอลว่า

‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

ในเรื่องนี้บรรพบุรุษของพวกเขาเจ้าก็ได้หมิ่นประมาทเราด้วยโดยการ
ละทิ้งเรา

28 เมื่อเรานำเขาทั้งหลายเข้าสู่ดินแดนที่เราปฏิญาณไว้ว่าจะมอบให้
เขา และเขาเห็นภูเขาสูงหรือต้นไม้ใบดก

เขาก็ถวายนูกหัวปีเครื่องบูชาเครื่องหอมและเครื่องดื่มบูชา

พวกเขาเช่นเครื่องสังเวดต่างๆ ยั้วโทสะเรา

29 เราจึงกล่าวแก่เขาว่า ‘สถานบูชา ณ

ที่สูงที่พวกเขาไปนั้นอะไรกัน?’ “

(เขาจึงเรียกกันว่าบาม่าห์³⁵ตราบจนทุกวันนี้)

การพิพากษาและการคืนสู่สภาพดี

30” ฉะนั้นจงกล่าวแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ยิ่งใหญ่
สูงสุดตรัสว่า ‘ เจ้าจะทำตัวเป็นมลทินแบบเดียวกับบรรพบุรุษ
และกระสันหาเหล่าเทวรูปชั่วร้ายเช่นเดียวกับพวกเขาหรือ?

³⁴ 20:26 หรือ ให้ลูกหัวปีลุย[ไ ฟ]

³⁵ 20:29 แปลว่า ที่สูง

31เมื่อเจ้าเช่นสังเวทโดยให้ลูกชายของเจ้าเป็นเครื่องบูชาใน³⁶กองไฟ เจ้าก็ยังคงปล่อยตัวเป็นมลทินด้วยรูปเคารพตราบจนทุกวันนี้ เราควรรยอมให้เจ้ามาร้องขอเราหรือ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย' องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า เราดำรงอยู่แน่ฉันใด เราจะไม่ยอมให้เจ้ามาร้องขอเรา

32" เจ้ากล่าวว่า " เราอยากเป็นเหมือนชนชาติต่างๆ เหมือนนานาประเทศในโลกที่ปรนนิบัติไม้และหิน" แต่สิ่งที่เจ้าคิดหมายไว้ในใจจะไม่มีวันเป็นไปได้

33องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า ' เราดำรงอยู่แน่ฉันใด เราจะปกครองเจ้าด้วยมืออันทรงฤทธิ์ ด้วยแขนที่ทรงพลัง และด้วยโทสะที่ระบายลงมา

34เราจะนำเจ้ามาจากชาติต่างๆ รวบรวมเจ้าออกมาจากนานาประเทศที่เจ้าถูกกระจายไป ด้วยมืออันทรงฤทธิ์ ด้วยแขนที่ทรงพลัง และด้วยโทสะที่ระบายลงมา

35เราจะนำเจ้าเข้าสู่ถิ่นกันดารของชนชาติต่างๆ และ ณ ที่นั่น เราจะพิพากษาลงโทษเจ้าซึ่งๆ หน้า

36เราลงโทษบรรพบุรุษของเจ้าในถิ่นกันดารของอียิปต์อย่างไร เราจะลงโทษเจ้าอย่างนั้น'

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ

37เราจะนับเจ้า ขณะเจ้าผ่านไปใต้คทาของเรา

และจะนำเจ้าเข้าสู่พันธะแห่งคำมั่นสัญญา 38เราจะ

ชำระเจ้าให้ปลอดพ้นจากบรรดาผู้กบฏทรยศต่อเรา

แม้ว่าเราจะนำคนเหล่านั้นออกมาจากดินแดนที่เขาอาศัยอยู่

แต่เขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล

เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+'

³⁶ 20:31 หรือ ให้ลูกชายของเจ้าลุยไฟ

39องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า “

‘ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย ฝ่ายเจ้าจงไปปรนนิบัติรูปเคารพต่างๆ
ของเจ้าเถิด เจ้าทุกคนนี้แหละ!

แต่ภายหลังเจ้าจะฟังเราอย่างแน่นอน

และไม่ลบหลู่นามอันบริสุทธิ์ของเราด้วยของถวายและรูปเคารพทั้ง
หลายของเจ้าอีก’

40องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า

เพราะบนภูเขาบริสุทธิ์ของเรา บนภูเขาสูงแห่งอิสราเอล

พงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งหมดจะปรนนิบัติเรา ณ ที่นั้น

เราจะยอมรับเขาทั้งหลายที่นั้น

เราจะฟังประสงค์เครื่องถวายบูชาและเครื่องถวายที่คัดมาอย่างดีที่
สุด³⁷พร้อมทั้งเครื่องบูชาไร่เมล็ดทินของเจ้า

41เราจะรับเจ้าไว้เป็นเครื่องหอมเมื่อเรานำเจ้าออกมาจากชนชาติต
่างๆ

รวบรวมเจ้าออกมาจากนานาประเทศที่เรากระจายเจ้าออกไปนั้น

เราจะแสดงให้เห็นความบริสุทธิ์ของเราในหมู่เจ้าต่อหน้าประชาชา
ติทั้งหลาย 42เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เมื่อเรานำเจ้าเข้าสู่ดินแดนอิสราเอล

คือดินแดนที่เราได้ชูมือขึ้นปฏิญาณไว้ว่าจะยกให้แก่บรรพบุรุษของ
เจ้า 43ณ ที่นั้น

เจ้าจะหวนระลึกถึงความประพฤติและการกระทำทั้งปวงที่เจ้าทำให้
ตัวเองเป็นมลทินไปนั้น

และเจ้าจะเกลียดตัวเองเนื่องด้วยความบาปชั่วทั้งปวงที่เจ้าได้ทำลง

ไป 44วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เมื่อเราจัดการกับเจ้าโดยเห็นแก่นามของเรา

³⁷ 20:40 หรือ และการถวายผลแรกของเจ้า

มิใช่ตามวิถีชั่วร้ายและระบอบอันต่ำช้าของเจ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ’ ”

คำพยากรณ์กล่าวโทษเมืองทางใต้

45 พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า

46” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงหันหน้าไปยังทิศใต้ ตำนานเมืองทางใต้
และพยากรณ์กล่าวโทษต่อป่าไม้แห่งแดนใต้

47 จงกล่าวแก่ป่าไม้แดนใต้ว่า

‘ จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า เรากำลังจะจุดไฟเผาเจ้า
ซึ่งจะเผาผลาญต้นไม้ทุกต้นของเจ้า ทั้งที่สดเขียวและเหี่ยวแห้ง
เปลวไฟลุกจ้าจะไม่ดับ

และทุกดวงหน้าจากทิศใต้ไปถึงทิศเหนือจะถูกไฟนั้นแผดเผา

48 ทุกๆ คนจะเห็นว่า เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้จุดไฟนั้น
มันจะดับลงไม่ได้’ ”

49 แล ล้วข้าพเจ้ากราบทูลว่า

“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด คนทั้งหลายบอกว่า
ข้าพระองค์เพียงแต่กำลังกล่าวคำอุปมาอุปไมยเท่านั้นเอง”

บาบิโลนคือดาบอาญาสิทธิ์ของพระเจ้า

21 พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงหันหน้าไปยังเยรูซาเล็มและตำหนักสถานศักดิ์สิทธิ์

จงพยากรณ์แก่ดินแดนอิสราเอลว่า 3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

‘ เราเป็นศัตรูกับเจ้า เราจะชกดาบออกจากฝัก

และปลิดชีวิตทั้งคนชอบธรรมและคนอธรรม

4 เพราะเราจะไม่ไว้ชีวิตทั้งคนชอบธรรมและคนอธรรม

เราจะชกดาบออกจากฝักฟาดฟันทุกคนจากเหนือจดใต้

5แล้วคนทั้งปวงจะรู้ว่าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ชักดาบของเรา
ออกมาจากฝัก และจะไม่เก็บมันเข้าฝักอีก'

6ฉะนั้นบุตรมนุษย์เอ๋ย!

จงคร่ำครวญต่อหน้าเขาทั้งหลายด้วยหัวใจที่แตกสลายและด้วยความ
ามทุกข์แสนสาหัส 7และเมื่อพวกเขาถามว่า

' เจ้าคร่ำครวญตรงทำไม?' จงกล่าวว่

' เพราะข่าวที่มาถึงทำให้หัวใจทุกดวงฝ่อลง มือทุกมือก็อ่อนเปลี้ย
วิญญาณทุกดวงหมดแรง เขาทุกเข่าอ่อนปวกเปียก'

สิ่งนั้นมาถึงแล้ว จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ”

8พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้า ความว่า

9” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า

' ดาบเล่มหนึ่ง ดาบเล่มหนึ่งลับไว้คมกริบ เปล่งประกายวับ

10ลับไว้เพื่อการเข่นฆ่า คมกริบเปล่งประกายดังสายฟ้า! “

' ยังจะให้พวกเราชื่นชมคทาแห่ง[ยูดาห์]ลูกของเราหรือ?

ดาบนั้นรังเกียจไม่เท่าทุกอันที่เป็นเช่นนั้น 11ดาบถูกลับไว้คมกริบ

คมไว้มันกระชับมือ ลับให้ขึ้นเงาไว้แล้ว

เตรียมพร้อมอยู่ในมือเพชรฆาต' 12บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงร่ำไห้คร่ำครวญเถิด เพราะดาบนั้นฟาดฟันประชากรของเรา

มันห้าหั้นบรรดาเจ้านายแห่งอิสราเอล

เขาทั้งหลายตกเป็นเหยื่อคมดาบพร้อมกับประชากรของเรา

ฉะนั้นจงตีกอกหัวตนเอง 13' การทดสอบจะมาถึงอย่างแน่นอน

จะว่าอย่างไรหากคทา[แห่งยูดาห์]ซึ่งดาบนั้นชิงชังจะไม่คงอยู่ต่อไ

ป' องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ

14ฉะนั้นบุตรมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์ จงปรบมือของเจ้า

ให้ดาบนั้นฟาดฟัน 2 ครั้ง หรือ 3 ครั้ง มันเป็นดาบเพื่อการเข่นฆ่า

คือการลงดาบเข่นฆ่าครั้งใหญ่ ฟาดฟันเขาทั้งหลายจากรอบทิศ

15หัวใจของเขาจึงฝ่อลงด้วยความกลัว และผู้คนล้มตายเป็นเบือ

เราได้ตั้งดาบเข่นฆ่าไว้ที่ประตูทุกประตู
ดาบนั้นถูกกวัดแกว่งเปล่งประกายดังสายฟ้า
ถูกกุมไว้เพื่อการเข่นฆ่า 16ดาบเอ๋ย จงฟันขวับไปทางขวา
ฟันขวับไปทางซ้าย ที่ไหนก็ได้ตามแต่คมของเจ้าจะพลิกหันไป
17เราเองก็จะปรบมือด้วย และโทสะของเราจะเบาบางลง
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ลั่นวาจาไว้”

18พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า
19” บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงกาเครื่องหมายบอกทางสองสายไว้บนแผนที่
เพื่อให้ดาบของกษัตริย์แห่งบาบิโลนติดตามไป
ทั้งสองสายเริ่มต้นจากประเทศเดียวกัน
ทำป้ายบอกทางไว้ที่ถนนแยกเข้ากรุง

20จงขีดบอกทางสายหนึ่งไว้ให้ดาบมาฟาดฟันเมืองรับบาห์ของชาว
อัมโมน

และอีกสายหนึ่งไปฟาดฟันยูดาห์กับแนวกำแพงของเยรูซาเล็ม

21ด้วยว่ากษัตริย์แห่งบาบิโลนจะหยุดอยู่ที่ทางแพร่ง
ทางแยกของถนนสองสาย เพื่อเสียดาย

เขาจะเขย่าลูกธนูขอคำตอบจากรูปเคารพของเขา
จะตรวจดูตบัสต์วีเสียดาย

22สลากของกรุงเยรูซาเล็มอยู่ในมือขวาของเขา

เขาจะตั้งเครื่องกระทุ้งกำแพง ออกคำสั่งให้เข่นฆ่า โห่ร้องออกศึก
ใช้เครื่องกระทุ้งกำแพงพังประตู ก่อเชิงเทิน และขุดสนามเพลาะ

23สำหรับบรรดาผู้ถวายเป็นพันธมิตรกับเขาจะรู้สึกว่ามัน
เป็นการเสียดายจอมปลอม

แต่เขาจะทำให้คนเหล่านั้นระลึกถึงความผิดของตน

แล้วก็จับคนเหล่านั้นไปเป็นเชลย

24” ‘ ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
เนื่องจากเจ้าทั้งหลายทำให้นึกถึงความผิดบาปของเจ้า

ที่เจ้าได้ทำการทรยศอย่างโจ่งแจ้ง
เปิดเผยบาปผิดของตนออกมาในการกระทำทุกอย่าง
เพราะเจ้าได้ทำเช่นนี้ เจ้าจึงจะตกเป็นเชลย
25” ‘ เจ้านายแห่งอิสราเอลผู้ชั่วร้ายและลบหลู่เอ๋ย
วาระกำหนดมาถึงเจ้าแล้ว
วาระแห่งโทษทัณฑ์ของเจ้ามาถึงที่สุดแล้ว’
26องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ‘ จงปลดผ้าโพกศีรษะ
ถอดมงกุฎออก จะไม่เหมือนเดิมแล้ว ผู้ต่ำต้อยจะได้รับเกียรติ
และผู้ทรงเกียรติจะตกต่ำลง 27 ห าย น ะ ! ห าย น ะ !
เราจะทำให้ถึงแก่ความย่อยยับ!
จะไม่ได้กลับคืนสู่สภาพดีจนกว่าผู้มีสิทธิโดยชอบธรรมนั้นจะมา
ซึ่งเราจะมอบกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้นั้น’
28” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์ และกล่าวว่า
‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสเกี่ยวกับชาวอัมโมน
และคำสบประมาทของพวกเขาไว้ว่า “ ‘ ดาบเล่มหนึ่ง
ดาบเล่มหนึ่ง ถูกชักออกมาเพื่อการเช่นฆ่า
กวัดแกว่งเปล่งประกายดังสายฟ้า ลับไว้คมกริบเพื่อคร่าชีวิต!
29 ทั้ๆ ที่มีนิมิตจอมปลอมและคำทำนายเท็จเรื่องเจ้า
ดาบนั้นก็จะบั่นคอคนชั่วผู้ถึงที่ตาย
ซึ่งวาระโทษทัณฑ์ของเขามาถึงที่สุดแล้ว 30 จงเก็บดาบเข้าฝัก
เราจะพิพากษาเจ้า ณ ที่ซึ่งเจ้าถูกสร้างขึ้น
ในดินแดนแห่งบรรพบุรุษของเจ้า
31 เ ร า จ ะ ร ะ บ าย โ ท ส ะ ล ง เ ห นื อ เ จ้ า
เราจะฟันความเกรี้ยวกราดร้อนแรงใส่เจ้า
เราจะมอบเจ้าไว้ในมือคนอำมหิตผู้ชั่วชองในการทำลายล้าง
32 เจ้าจะเป็นเชื้อฟืนให้ไฟ
เลือดของเจ้าจะหลั่งชโลมในดินแดนของเจ้า

จะไม่มีใครนึกถึงเจ้าอีก

เพราะเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ลั่นวาจาไว้”

บาปผิดของเยรูซาเล็ม

22 พระดำรัสของพระเจ้ามาถึงข้าพเจ้าว่า

“บุตรมนุษย์เอ๋ย 2เจ้าจะพิพากษากรุงนี้ใหม่
เจ้าจะพิพากษานครแห่งการนองเลือดนี้หรือไม่
ฉะนั้นจงประณามพฤติ กรรมอันน่าชิงชังของมัน
3และกล่าวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘กรุงที่น่าหายนะมาสู่ตน

เอ อ ง โ ต ย ทำให้มีการหลั่งเลือดและปล่อยตัวแปดเปื้อนมลทินโด
ยสร้างรูปเคารพ 4เจ้ามีมลทินเพราะทำให้หลั่งเลือด

และเจ้าโสโครก ด้วยรูปเคารพที่ตนสร้างขึ้น

เจ้านำจุดจบและอวสานมาถึงตัวเอง

ฉะนั้นเราจะทำให้เจ้าตกเป็นเป้าแห่งการดูหมิ่นแก่ชาติต่างๆ

และเป็นที่ย่ำเหยียบของนานาชาติ

5ทั้งบรรดาผู้อยู่ไกลและผู้อยู่ใกล้จะเยาะเย้ยเจ้า โอ

กรุงที่เสียชื่อเสียงเต็มไปด้วยความโกลาหล

6ดูเถิด

เจ้านายแต่ละองค์ของอิสราเอลใช้อำนาจบาตรใหญ่ทำให้เกิดการ

นองเลือด 7ในกรุงนี้ ผู้คนปฏิบัติต่อพ่อแม่อย่างไม่เคารพยำเกรง

คนต่างด้าว ลูกกำพร้าและหญิงม่ายก็ถูกข่ม เ ห ง 8เจ้าดูหมิ่น

สิ่งบริสุทธิ์ของเรา และละเมิดสabatของเรา

9ในกรุงนี้มีคนพูดให้ร้าย มุ่งทำให้โลหิตตก

มีคนที่กินเลี้ยงในสถานบูชา ณ ที่สูง และกระทำสิ่งชั่วช้าลามก

10ในกรุงนี้มีผู้ล่วงประเวณีกับภรรยาของบิดา

มีคนที่หลับนอนกับผู้หญิงขณะที่นางอยู่ในช่วงมีมลทินตามระบอบ

ประเพณี 11ในกรุงนี้มีคนที่

กระทำสิ่งต่ำช้าสามัญกับภรรยาของเพื่อนบ้าน ลูกสะใภ้
หรือพี่น้องร่วมบิดา

12 ในกรุงนี้มีคนที่รับสินบนเพื่อกระทำให้โลหิตตก
มีเจ้าหน้าหน้าเลือดเรียกดอกเบี้ยอย่างขูดรีดขูดกรรโชกเอากำไรเพื่อ
นบ้าน และเจ้าทั้งหลายละลิมเรา'

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ตรัส

13' เราจะฟาดกำปั้นลงเหนือกำไรอธรรมที่ เจ้าได้มา
และเหนือเลือดที่เจ้าทำให้หลั่งนองในเจ้า 14 ที่เราจัดการกับเจ้า
เจ้าจะสิ้นใจทนต่อไปได้หรือ มือของเจ้าจะยังเข้มแข็ง อยู่ได้หรือ
เราผู้เป็นพระเจ้าได้ลั่นวาจาไว้และเราจะกระทำตามนั้น

15 เราจะกระจาย พวกเจ้าออกไปท่ามกลางชนชาติต่างๆ
และนานาประเทศ เราจะเผาผลาญความโสมมของเจ้าเสีย

16 เมื่อเจ้าเป็นที่เสื่อมเสียในสายตาของชนชาติทั้งหลาย
เจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเจ้า' "

17 แล้วมีพระดำรัสจากพระเจ้ามาถึงข้าพ เจ้าว่า

18" บุตรมนุษย์เอ๋ย วงศ์วานอิสราเอล กลายเป็นขี้แร่สำหรับเรา
เขาทั้งปวงเป็นทองแดง ดีบุก เหล็ก ตะกั่ว ที่เหลืออยู่ในเตาหลอม
พวกเขาเป็นเพียงขี้โลหะเงินเท่านั้น' 19 ฉะนั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ' เนื่อง
จากเจ้าทั้งปวงกลายเป็นขี้แร่ เราจะรวบรวมเจ้าเข้าสู่เยรูซาเล็ม
20 ตั้งคนรวบรวมเงิน ทองแดง เหล็ก ตะกั่ว และดีบุกเข้าสู่บ่้าหลอม
เพื่อถลุงด้วยไฟร้อนแรง

เราก็จะรวบรวมเจ้าทั้งหลายด้วยโทสะเกรี้ยวกราด
กักเจ้าไว้ในกรุงนั้นแล้วถลุง 21 เราจะรวบรวม เจ้า
และกระพือโทสะร้อนแรงของเรากระหน่ำเจ้า
แล้วเจ้าจะถูกถลุงอยู่ในกรุงนั้น

22 เจ้าจะหลอมเหลวเหมือนแร่เงินในไฟร้อนแรง
และเจ้าจะรู้ว่าเราผู้เป็นพระเจ้าได้ระบายโทสะลงเหนือเจ้า' "

23 พระดำรัสของพระเจ้ามาถึงข้าพเจ้าอีกว่า

24” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่ดินแดนนั้นว่า

‘ เจ้าเป็นดินแดนซึ่งไม่ได้รับฝนหรือการชะล้างในวันแห่งพระพิโรธ ’ 25 บรรดา เจ้านาย* ในดินแดนนั้น

คบคิดการร้ายเหมือนสิงโตคำรามตะครุบเหยื่อ เขาเขมือบชีวิตผู้คน ยึดทรัพย์สมบัติและของมีค่า

และทำให้แม่ม่ายทวีจำนวนขึ้นในเขตแดน

26 เหล่าปุโรหิตของดินแดนนั้น ละเมิดบทบัญญัติของเรา

และลบหลู่สิ่งบริสุทธิ์ของเรา เขาสอนว่าสิ่งที่บริสุทธิ์

และสิ่งที่สามัญธรรมดาไม่มีอะไรต่างกัน

สิ่งที่สะอาดและสิ่งที่มีมลทินก็ไม่แตกต่างกัน

เขาไม่ใส่ใจรักษาสะบาโตของเรา

ด้วยเหตุนี้ เราจึงถูกลบหลู่ดูหมิ่นในหมู่พวกเขา

27 ข้าราชบริพารในดินแดนนั้น เป็นเหมือนสุนัขป่าขย้ำเหยื่อ

พวกเขาทำให้เกิดการหลั่งเลือดและฆ่าคนเพื่อผลประโยชน์อธรรม

28 บรรดาผู้เผยพระวจนะของดินแดนนั้น กลบ

เกลื่อนการกระทำให้พวกเขา

โดยอ้างนิมิตเทียมเท็จและคำทำนายจอมปลอม

เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า* ยิ่งใหญ่สูงสุด ตรัสว่า’

ทั้งๆ ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า* ไม่ได้ตรัส

29 ชาวแผ่นดินนั้น ทำการขู่เข็ญและปล้นชิง

เขากดขี่ข่มเหงผู้ยากไร้และขัดสน

รังแกและไม่ให้ความเป็นธรรมแก่คนต่างด้าว

30 เรามองหาใครสักคนในพวกเขาที่จะสร้าง

กำแพงขึ้นและยืนอยู่ต่อหน้าเรา อุดช่อง โห้วเพื่อดินแดนนั้น

เราจะได้ไม่ทำลายดินแดนนั้นเสีย แต่เราก็ไม่พบเลย

31 ฉะนั้น เราจะระบายโทสะลงเหนือเขา

เผาผลาญเขาทั้งหลายด้วยพิโรธร้อนแรง

ให้สิ่งทั้งปวงที่เขาทำไว้หวนกลับมาตกแก่เขา”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ตรัส

โสเภณีพี่น้องสองสาว

23 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย มีพี่น้องสองสาว

3ซึ่งกลายเป็นโสเภณีอยู่ในอียิปต์

ทั้งคู่เริ่มทำตัวแพศยาตั้งแต่รุ่นสาวในดินแดนนั้น

ถิ่นของนางทั้งสองถูกเคลื่อนคลั่ง

และอกพรหมจารีของนางถูกกอดรัด

4สาวคนที่ชื่อโฮโฮลาห์ สาวผู้น้องคือโฮโฮลีบาห์

ทั้งสองเป็นกรรมสิทธิ์ของเรา และให้กำเนิดบุตรชายบุตรหญิง

โฮโฮลาห์คือ สะมาเรีย ส่วนโฮโฮลีบาห์คือเยรูซาเล็ม

5โฮโฮลาห์เริ่มทำตัวแพศยา ตั้งแต่นางยังเป็นของเรา

นางกระสันหาซู้รักของนาง คือเหล่านักรบอัชซีเรีย

6ซึ่งล้วนแล้วแต่หนุ่มหล่อเหล่า แต่งกายชุดน้ำเงิน

มีทั้งผู้ว่าการและแม่ทัพ ทหารม้ารูปงาม

7นางทอดกายเยี่ยงโสเภณีแก่บรรดาผู้ทรงอำนาจของ อัชซีเรีย

และปล่อยตัวเป็นมลทินด้วยรูปเคารพทั้งปวงของทุกคนที่นางหลง

ง ใ ห ล 8นาง มิได้ละทิ้งการแพศยาที่นางเริ่มขึ้นในอียิปต์

เมื่อรุ่นสาวมีคนหลับนอนกับนาง กอดจูบ

อกพรหมจารีของนางและระบายราคะตัณหา แก่นาง

9ฉะนั้น เราจึงมอบนางแก่ชาวอัชซีเรียซู้รักซึ่งนางกระสันหา

10เขาเหล่านั้นได้ปอก ลอกนางจนส่อนจ้อน

และฆ่านางเสียด้วยดาบ จับลูกๆ ของนางไป

นางถูกลงโทษและกลายเป็นคำเปรียบเปรยในหมู่ผู้หญิง

11โฮโฮลีบาห์น้องสาวของนางเห็นเช่นนี้แล้ว

กลับทำตัวเลวทรามยิ่งกว่าพี่สาวเสียอีก

ในเรื่องราคาแต่งงานและการแพศยา
12นางก็เช่นเดียวกันไปหลงไหลชาวอัสซีเรีย ทั้งผู้ว่าการ แม่ทัพ
นักรบในเครื่องแบบ ทหารม้าผู้โอ้อ่า
ล้วนแล้วแต่หนุ่มฉกรรจ์หล่อเหลา
13เราเห็นว่านางก็แปดเปื้อนมลทิน ด้วย
ทั้งสองคนเดินตามรอยเดียวกัน
14แต่การแพศยาของโอโฮลีบาห์ ยิ่งหนัก ขอขึ้นไปอีก
นางเห็นภาพวาดสีแดงของชาวเคลเดียบนผนัง
15คาดเข็มขัดคาดผ้าพลั่ว สบัตบนศีรษะ
มองดูเหมือนพลรถรบบาบิโลนชาวพื้นเมืองของเคลเดีย(หรือบา
บิโลน) 16ทันทีที่นางเห็นก็ลุ่มหลงพวกเขา
และถึงกับส่งทูตไปหาเขาในเคลเดีย
17ชาวบาบิโลนจึงมาหานางถึงเตียงรัก
กระทำให้นางแปดเปื้อนด้วยราคาของเขา
หลังจากที่นางเป็นมลทินเพราะพวกเขาแล้ว
นางก็เบือนหน้าหนีจากเขาด้วยความชิงชังรังเกียจ
18เมื่อนางทำตัวแพศยาต่อไปอย่างโจ่งแจ้ง
และเปิดเผยความเปลือยเปล่าของนาง
เราก็เบือนหน้าหนีจากนางด้วยความเดียดฉันท์
ดังที่เราหันหน้าหนีจากพี่สาวของนาง 19ถึง
กระนั้นนางยังสำส่อนเหลวแหลก
เมื่อระลึกถึงวัยสาวขณะเป็นหญิงแพศยาอยู่ในอียิปต์20ณ
ที่นั่นนางหลงไหลผู้ซึ่งอวัยวะเพศ
เหมือนขอลาและอสุจิเหมือนของม้า 21ดังนั้นแหละ
เจ้าจึงกระสันหาความเหลวแหลกในวัยสาวเมื่อครั้งอยู่ในอียิปต์ที่อ
กของเจ้าถูกกอดรัดและถ่มถั่งตั่งของเจ้าถูกเคล้า คลึง
22ฉะนั้นโอโฮลีบาห์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
' เราจะเร่งเร้าบรรดาผู้รัก

ซึ่งเจ้าเบือนหน้าหนีด้วยความรังเกียจแล้วนั้นมาสู่กับเจ้าจากทุกด้าน
น 23ชาวบาบิโลน ชาวเคลเดีย ทั้งปวง

ชาวเพโคดและโซอากับโคอา กับชาวอัสนีเรียทั้งปวง
ที่เป็นหนุ่มฉกรรจ์และหล่อเหลา ทั้งผู้ว่าการและแม่ทัพ พลรบ
ชนชั้นสูง ทั้งหมดจะขี่ม้ามา

24เขาทั้งหลายจะมาสู้รบกับเจ้าโดยมีอาวุธ รถม
ขบวนเกวียนและกองทัพใหญ่ เขาจะตั้งฐานรบสู้กับเจ้ารอบทุกด้าน
โดยมีโล่ใหญ่น้อยและหมวกเกราะ เราจะมอบเจ้าให้เขาลงโทษ
เขาจะลงทัณฑ์แก่เจ้าตามวิธีการของเขา

25เราจะนำโทสะหึงหวงของเรามาจัดการกับ เจ้า
เขาทั้งหลายจะเล่นงานเจ้าด้วยความ เกรี้ยวกราด
เขาจะตัดหูดัดจมูกของเจ้า ส่วนผู้ที่เหลืออยู่จะตายด้วยคมดาบ
เขาจะจับตัวลูกชายลูกสาวของเจ้าไป
และพวกเจ้าที่เหลืออยู่จะถูกเผาผลาญด้วยไฟ

26เขาจะเปลื้องเสื้อผ้าอาภรณ์
และเพชรนิลจินดางดงามออกจากกายเจ้า

27เราจะยุติความลามกต่ำทราม
และการแพศยาซึ่งเจ้าเริ่มขึ้นในอียิปต์เสีย
เจ้าจะไม่เหลือวแลสิ่งเหล่านี้ ด้วยความเฝืปรารถนา
หรือระลึกถึงอียิปต์อีกเลย'

28เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ' เราจะมอบ
เจ้าไว้ในเงื้อมมือของบรรดาผู้ที่เจ้าเกลียดชัง
และเบือนหน้าหนีด้วยความรังเกียจ

29เขาจะจัดการกับเจ้าด้วยความเกลียดชัง
และปล้นชิงทุกอย่างที่เจ้าลงแรงทำขึ้น
เขาจะทิ้งเจ้าไว้ให้เปลือยเปล่าและล่อนจ้อน
และความอัปยศแห่งการล่วงประเวณีของเจ้าจะถูกเปิดโปง

30ความสำส่อนและมักมากของเจ้าได้นำเหตุร้ายนี้มายังเจ้า
เพราะเจ้าหลงใหลชนชาติ ต่างๆ

และปล่อยตัวเป็นมลทินเนื่องด้วยรูปเคา ร พ ข อ ง เ ข า

31เจ้าดำเนินตามรอยพี่สาวของเจ้า

ฉะนั้นเราจะมอบถ้วยที่เขาได้รับไว้ในมือเจ้า'

32องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

' เจ้าจะดื่มจากถ้วยของพี่สาวเจ้า เป็นถ้วยกว้างและจุมาก

ถ้วยนั้นจะนำมาซึ่งความอภัยและการเย้ยหยัน

33เจ้าจะเมามายและเต็มไปด้วยความโศกสลด ถ้วยของสะมาเรีย

พี่สาวเจ้า ถ้วยแห่งการเรีคร้างและสยด สยอง

34เจ้าจะดื่มและดื่มจนเกลี้ยงถ้วย

เจ้าจะฟาดมันแหลกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย

เจ้าจะตีกอกชกหัวและฟุมฟาย เราได้ลั่นวาจาไว้'

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนั้นแหละ

35เหตุฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

' เนื่องจากเจ้าได้ลืมเราและเหวี่ยงเราไปข้างหลังเจ้า

เจ้าจึงต้องรับผลอันเนื่องมาแต่ความสำส่อนและการแพศยาของเจ้า

,

36องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " บุตรมนุษย์เอ๋ย

เจ้าจะพิพากษาโทษโฮโฮลาห์ และโฮโฮลีบาหลีหรือไม่

ฉะนั้นจงประณามพฤติกรรมอันน่าชิงชังของทั้งสอง 37เพราะ

นางได้ล่วงประเวณีและเลือดเปื้อนมือนาง

นางล่วงประเวณีโดยเช่นไหวรูปเคารพถึงกับจับลูกๆ

ซึ่งนางคลอดให้เรานั้นบูชาัญแก่พระทั้งหลาย

38ทั้งได้กระทำแก่เราถึงเพียงนี้

คือในเวลาเดียวกันก็ทำให้สถานศักดิ์สิทธิ์ของเราเป็นมลทิน

และลบหลู่เสบาโตของ เ ร า 39ในวันที่นางเช่นสังเวยลูกๆ

แก่รูปเคารพ นางก็เข้ามาในสถานศักดิ์สิทธิ์ของเราและลบหลู่
กระทำเช่นนั้นในนิเวศของเรา

40นางถึงกับส่งผู้สื่อสารไปเสาะหาผู้ชายจากแดนไกล
และเมื่อคนเหล่านั้นมาถึง นางก็อาบน้ำชำระกายเพื่อเขา
ทาตาและสวมเครื่องเพชรนิลจินดา 41นางนั่งบนตั่งอันงามโอ้อ่า
มีโต๊ะอยู่ตรงหน้าซึ่งใช้วางเครื่องหอมและน้ำมันอันเป็นของเรา

42เสียงคนเสเพลดังอยู่รอบตัวนาง
คนซาเบียนถูกนำมาจากถิ่นกันดารพร้อมกับคนงาน
เขาสวมกำไลคล้องแขนของหญิงนั้นกับน้องสาว
และสวมมงกุฎงามบนศีรษะนาง

43เราจึงกล่าวถึงนางผู้ทรุดโทรมไปเพราะการคบชู้ว่า
' ก็ให้เขาทั้งหลายทำแก่นางเยี่ยงโสเภณี
เพราะนางเป็นได้แค่นี้แหละ'

44และเขาก็หลับนอนกับนางเหมือนที่หลับนอนกับโสเภณี
เขาหลับนอนกับโอโฮลาห์และโอโฮลีบาห์ผู้สำสอนนี้

45แต่ผู้ชอบธรรมจะตัดสินนางให้รับโทษทัณฑ์ของหญิงผู้ล่วงประ
เวณี และทำให้โลหิตตก เพราะนางทำตัวแพศยาคบชู้
และมือเปื้อนเลือด”

46องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ จงนำกองทัพมาสู้กับนาง และมอบนางให้แก่ความอกสั้น
ขวัญแขวนและการปล้นสะดม 47กองทัพนั้น จะเอา หินขว้างนาง
และขวานางเสียด้วยดาบ เขาจะฆ่าลูกชายลูกสาวของนาง
เผาบ้านเรือนของนางเสียสิ้น

48' ดังนี้แหละ
เราจะยุติความสำสอนในดินแดนนี้เพื่อหญิงทั้งปวงจะรับคำเตือน
และ ไม่เอาเยี่ยงอย่างเจ้าทั้งสองพี่น้อง

49เจ้าจะทนรับโทษทัณฑ์แห่งความสำสอน

และผลลัพธ์แห่งความผิดพลาดเรื่องรูปเคารพ
แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด’ ”

หม้อตะกรันเขรอะ

24 ในวันที่สิบเดือนสิบของปีที่ 9

พระตำราษขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงบันทึกวันนี้ลงไว้

เพราะกษัตริย์แห่งบาบิโลนล้อมกรุงเยรูซาเล็มวันนี้แหละ

3จงกล่าวคำอุปมาแก่พงศ์พันธุ์มกบฏนี้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัส

ว่า ‘ จงตั้งหม้อขึ้น แล้วเทน้ำใส่หม้อ 4ใส่ชั้นเนื้อลงไป ชั้นเนื้อดี ๆ

เช่น เนื้อสะโพก เนื้อสันขาหน้า

จงเลือกเอากระดูกชิ้นดีที่สุดใส่ให้เต็มหม้อ

5คัดแกะตัวเหยี่ยวสดจากฝูงมา สุมฟืนใต้หม้อเพื่อต้มกระดูก

ต้มแกะให้สุกดีและเคี้ยวกระดูกในนั้น’

6เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ วิบัติแก่กรุงซึ่งนองเลือด วิบัติแก่หม้อ ซึ่งบัดนี้ตะกรัน

เขรอะไม่หลุดกระเทาะออกมา จงเอาเนื้อออกมาทีละชิ้น ๆ

โดยไม่ต้องจับฉลากว่าจะเอาชิ้นไหนก่อน

7เพราะกรุงนี้ทำให้โลหิตหลังนองทั่วไปหมด

นางเทลงบนหินโล่งเตียนมิได้เทลงที่พื้นเพื่อให้ฝุ่นกลบไว้

8เพื่อกระตุ้นโทสะ และการแก้แค้น

เราจึงทิ้งโลหิตของนางบนหินโล่งเตียน

เพื่อโลหิตนั้นจะไม่ถูกกลบ’

9ดังนั้นแหละ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ วิบัติแก่กรุงซึ่งเลือดหลังนอง เราก็เช่นกันจะสุมฟืนเป็นกองสูง

10ฉะนั้นจงสุมฟืนเข้าไปและ กระพือไฟ ใส่เครื่องเทศต่างๆ ลงไป

จง เคี้ยวเนื้อจนสุกแห้ง และเคี้ยวจนกระดูกไหม้

11แล้ววางหม้อเปล่าบนถ่าน จนมันร้อนและทองแดงสุกปลั่ง

ตะกอนต่างๆ จะได้หลอมละลายและตะกรันหนาเซอะไหม้ไปหมด

12 แต่ก็เสียแรงเปล่า แม้ไฟจะร้อน แรง

ตะกรันหนาเซอะของมันก็ไม่เขี่ยอ่อน กระเทาะไป

13 ซึ่ตะกรันของเจ้าคือความสำส่อน เพราะเราพยายามชำระเจ้า

แต่เจ้าก็ไม่สะอาดเอี่ยมจากมลทินซึ่ตะกอน

เจ้าจะไม่สะอาดเอี่ยมอ่องอีก จนกระทั่งโทษที่เรามีต่อเจ้าสงบลง

14 เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ลั่นวาจาไว้

ถึงเวลาแล้วที่เราจะลงมือ เราจะไม่ยั้งมือ

ไม่เห็นใจหรือเวทนาสงสาร

เจ้าจะถูกพิพากษาตามความประพฤติและการกระทำของเจ้า'

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ”

ภรรยาเอเสเคียลสิ้นชีวิต

15 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

16” บุตรมนุษย์เอ๋ย

เราจะพรากแก้วตาขวัญใจของเจ้าไปเสียในพริบตาเดียว แต่อย่า

คร่ำครวญร่ำไห้หรือหลั่งน้ำตา 17 จงทอดถอนใจอย่างเจียมๆ

อย่าไว้ทุกข์แก่ผู้ตาย จงโศกผ้าไว้และสวมรองเท้า

อย่าเอาผ้าคลุมหน้าหรือกินอาหารตามธรรมเนียมของผู้ไว้ทุกข์”

18 ข้าพเจ้าจึงแจ้งแก่คนทั้งหลายตามนั้นในตอนเช้า

ครั้นตกเย็นภรรยาของข้าพเจ้าก็สิ้นชีวิต

เช้าวันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าจึงกระทำตามที่พระเจ้าทรงบัญชาไว้

19 คนทั้งหลายก็ถามข้าพเจ้าว่า

“ บอกได้ไหมว่าสิ่งเหล่านี้เกี่ยวโยงกับพวกเราอย่างไร บ้าง”

20 ข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า

“ พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้า 21 ให้กล่าวแก่

พงศ์พันธุ์อิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ เราจะย้ายสถานศักดิ์สิทธิ์ของเรา ที่มั่นซึ่งเจ้าทั้งหลายภาคภูมิใจ

แก้วตาขวัญใจที่เจ้า แสนรักนั้น

บุตรชายหญิงที่เจ้าละไว้เบื้องหลังจะตายด้วยดาบ

22แล้วเจ้าจะทำเหมือน ที่เอเสเคียลได้ทำ เจ้าจะไม่เอาผ้าคลุมหน้า หรือกินอาหารตามธรรมเนียมของผู้ไว้ทุกข์

23เจ้าจะโปกผ้าและสวมรองเท้า

เจ้าจะไม่คร่ำครวญหรือร้องไห้แต่จะทรุดโทรมไปเพราะบาปผิดของ เจ้าและโอดครวญต่อกัน 24เอเสเคียลจะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า

เจ้า จะกระทำอย่างที่เขาได้ทำเมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น

เจ้าจะรู้ว่าเรคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ‘ ”

25” สำหรับเจ้า มนุษย์เอ๋ย ในวันที่เราริบที่มั่นของเขาไป

สิ่งที่เขาชื่นชมและภาคภูมิใจ สิ่งซึ่งตาชื่นใจใฝ่ปรารถนาของเขา

พร้อมทั้งบุตรชายบุตรสาวของเขา

26ในวันนั้นผู้ลี้ภัยจะมาแจ้งข่าวแก่เจ้า

27ถึงตอนนั้นปากของเจ้าจะเปิดออก

เจ้าจะพูดกับเขาและไม่สงบนิ่งอีกต่อไป ฉะนั้นเจ้าจะเป็นหมายสำคัญแก่พวกเขาและเขาจะรู้ว่าเรคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+”

พยากรณ์แก่อัมโมน

25 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงประจันหน้ากับชาวอัมโมน

และกล่าวคำพยากรณ์แก่เขา

3จงบอกเขาให้ฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า +ดังนี้

‘ เนื่องจากเจ้าสมน้ำหน้าสถานศักดิ์สิทธิ์ของเราที่ถูกย่ำยี

และสมน้ำหน้าดินแดนอิสราเอลที่ถูกทำให้เรศร้าง

และสมน้ำหน้าชาวยูดาห์เมื่อเขาตกเป็นเชลย 4ฉะนั้นเราจะมอบเจ้า

ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของชนชาวตะวันออก พวกเขาจะตั้งค่าย

ตั้งเต็นท์ในหมู่พวกเจ้า เขาจะกินพืชผลและดีมนมของเจ้า

5เราจะทำให้รับบารห์กลายเป็นทุ่งหญ้าสำหรับอูฐ

และอัมโมนเป็นที่พักฝูงแกะ

แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+’

6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ เนื่องจากเจ้าตบมือกระทืบเท้า

และกระหึ่มลิ้งโลดด้วยใจคิดร้ายต่อดินแดนอิสราเอล

7 ฉะนั้นเราจะลงมือทำโทษเจ้า มอบเจ้าให้ชนชาติต่างๆ ปล้นสะดม

เราจะทำให้เจ้าสิ้นชาติไม่มีประเทศของเจ้าอีก

เราจะทำลายล้างเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+’

”

พยากรณ์แก่มอ अब

8 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า “ เนื่องจากมอ अब และ

เซอีร์กล่าวว่า ‘ ดูเถิด เผ่าพันธู์ยูดาห์ก็กลายเป็น

เป็นเหมือนชนชาติทั้งหลาย’

9 ฉะนั้นเราจะเปิดฐานกำลังของมอ अब เริ่มตั้งแต่เมืองชายแดนต่างๆ

ได้แก่ เบธเยซีโมธ บาลเม โอน

และคิริอาเธอิมศักดิ์ศรีแห่งดินแดนนั้น

10 เราจะมอบมอ अब พร้อมทั้งชาวอัมโมนให้เป็นกรรมสิทธิ์ของชาวต

ะวันออก เพื่อชนชาติทั้งหลายจะไม่นึกถึงอัมโมนอีก 11 และ

เราจะลงโทษมอ अब

เขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+”

พยากรณ์แกเอโดม

12” องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ เนื่องจากเอโดมแก้แค้นพงศ์พันธู์ยูดาห์อย่างเหี้ยมโหด

และผิดมากที่ทำเช่นนั้น”

13 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ เราจะลงมือทำโทษเอโดม ประหารทั้งผู้คนและสัตว์

เราจะทิ้งมันเรีสร้าง และจากเทมานถึงเดดาน

คนทั้งหลายจะล้มตายด้วยดาบ

14เราจะแก้แค้นเอโดมโดยอาศัยน้ำมืออิสราเอลประชากรของเรา
ซึ่งจะจัดการกับเอโดมตามโทสะและความเกรี้ยวกราดของเรา
เพื่อเขาทั้งหลายจะรู้จักการแก้แค้นของเรา”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ’ ”
พยากรณ์แก่ฟิลิสเตีย

15” องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
‘ เนื่องจากชาวฟิลิสเตียอาฆาตและแก้แค้นด้วยใจชั่วร้าย
และมุ่งทำลายยูดาห์ ด้วยความเป็นศัตรูกันมาตั้งแต่โบราณ”

16ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
เราจะลงมือทำโทษฟิลิสเตีย และกำจัดชาวเคเรไธต์
และทำลายล้างคนทั้งหลายที่เหลืออยู่ตามชายฝั่ง

17เราจะแก้แค้นเขาครั้งใหญ่ และลงโทษเขาด้วยความเกรี้ยวกราด
แล้วเขาจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า + เมื่อเราลงโทษเขา’ ”

พยากรณ์แก่ไทร

26 ในวันที่หนึ่งของเดือนนั้นในปีที่ 11

พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าความว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย เนื่องจากไทรกล่าวถึงเยรูซาเล็มว่า ‘ อะฮ้า!
ประตูสุชน ซาติต่างๆ ทลายลงเสียแล้ว มันเปิดกว้างให้ข้า
มันพังทลาย ส่วนข้าจะรุ่งเรือง’ ”

3ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า “ ไทรเอ๋ย
เราเป็นศัตรูกับเจ้า

และเราจะนำหลายชนชาติมาสู้กับเจ้าเหมือนทะเลซัดคลื่นเข้า

4ชนชาติเหล่านั้นจะทลายกำแพงเมืองของไทรและพังหอคอยต่าง
ๆ แล้วเราจะปิดเศษอิฐหินของมัน ออกไปทำให้มันเป็นหินโล่งเตียน

5มันจะกลายเป็นที่ซึ่งเหตากรอวนกลางทะเล เราลั่นวาจาไว้แล้ว”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนี้แหละ

“ มันจะกลายเป็นสถานที่ให้ชนชาติต่างๆ ปล้นสะดม
6และถิ่นฐานอาคารต่างๆ บนแผ่นดินใหญ่ จะถูกทำลายด้วยดาบ
เมื่อนั้นเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+”
7เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ เราจะนำกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลน
จอมราชันจากทางเหนือมาสู้กับไทระ พร้อมด้วยม้าและรถรบ
พลม้าและกองทัพใหญ่ 8เขาจะทำลายล้างถิ่นฐานอาคารต่างๆ
บนแผ่นดินใหญ่เสียด้วยดาบ เขาจะขุดสนามเพลาะ
สร้างเชิงเทินต่อกับกำแพงทั้งหลายของเจ้าและตั้งปราการขึ้นเพื่อสู้
กับเจ้า 9เขาจะออกคำสั่งให้กระทุ้งกำแพงของเจ้าและทำลาย
หอรบต่างๆ ของเจ้าด้วยอาวุธ
10ม้าของเขามีมากมายจนฝุ่นตลบทั่วเมือง เสียงม้าศึก
ขบวนเกวียนและรถรบตั้งสนั่นจนกำแพงสะเทือน
เมื่อเขายกทัพเข้าประตูเมืองของเจ้า
เหมือนผู้คนทะลักเข้าสู่กรุงซึ่งกำแพงทำลาย
11ก็ม้าของเขาจะย่ำลงบนถนนทุกสายของเจ้า
เขาจะฆ่าประชากรของเจ้าด้วยดาบ
และโค่นเสาเชิงแกร่งของเจ้าลงราบกับพื้น
12เขาจะปล้นสะดมทรัพย์สมบัติของเจ้า ริมข้าวของของเจ้าไป
เขาจะทำลายกำแพงและบ้านเรือนดีๆ ของเจ้า
พร้อมทั้งเหวี่ยงก้อนหิน ไม้ และเศษอิฐเศษปูนทิ้งทะเล
13เราจะยุติเสียงเพลงอีกทีกของเจ้า และ
จะไม่มีใครได้ยินเสียงพิณของเจ้าอีกต่อไป
14เราจะทำให้เจ้าเป็นศิลาโล่งเตียน
และเจ้าจะกลายเป็นสถานที่ซึ่งเหตาทากอวน
เจ้าจะไม่ได้รับการปฏิสังขรณ์อีก
เพราะเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ลั่นวาจาไว้”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ

15องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ตรัสแก่ไทรที่ว่า

“ ชายฝั่งทะเลทั้งหลายจะไม่สะท้อนหวั่นไหวต่อเสียงล่มจมของเจ้า

หรือ เมื่อผู้บาดเจ็บร้องครวญคราง

และมีการเข่นฆ่าครั้งใหญ่ในเจ้า

16เมื่อนั้น

บรรดาเจ้านายแห่งชายฝั่งทะเลจะก้าวลงจากบัลลังก์ของเขา

เปลื้องเครื่องทรงถอดชุดป' กออก

เอาความอกสั่นขวัญแขวนคลุมกาย

นั่งลงที่พื้นสิ้นสะท้อนหวาดกลัวอยู่ทุกขณะเพราะเจ้า 17แล้วเขาทั้ง

หลายจะคร่ำครวญเรื่องเจ้าและกล่าวแก่เจ้าว่า ‘ อนิจจา

นครอันเลื่องชื่อคับคั่งด้วยชาวทะเล ถูกทำลายลงถึงเพียงนี้

เจ้ากับพลเมืองเรืองอำนาจอยู่ในทะเล

เจ้าทำให้บรรดาผู้อาศัยอยู่ที่นั่นคร่ำมกลัว

18บัดนี้ชายฝั่งทั้งหลายสะท้อนสะท้อนในวันที่เจ้าล่มจม เกาะต่างๆ

ในทะเลขวัญหนีดีฝ่อที่เจ้าล้มครืน’ ”

19องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ เมื่อเรากระทำให้เจ้าเป็นเมืองร้างเหมือนกรุงต่างๆ

ซึ่งไม่มีใครอยู่อาศัยอีกแล้ว

และเมื่อเรานำห้วงสมุทรซัดโถมเจ้าและกระแสน้ำเชี่ยวกรากก็ไหล

ท่วมเจ้า 20เมื่อนั้นเราจะผลักเจ้าลงไปพร้อมกับบรรดาผู้ลงสู่เหวลึก

ลงไปหาคนสมัยโบราณ เราจะทำให้เจ้าอาศัยอยู่ในโลกบาดาล

อ อยู่กับซากดึกดำบรรพ์ร่วมกับ บรรดาผู้ลงสู่เหวลึก

เจ้าจะไม่ได้กลับมาหรืออาศัยอยู่ในดินแดนผู้มีชีวิตอีกต่อไป

21เราจะนำเจ้าสู่จุดจบอันน่าขนพองสยองเกล้า

และจะไม่มีเจ้าอีกแล้ว ผู้คนจะเสาะหาเจ้า แต่ไม่พบเจ้าอีกเลย”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนั้นแหละ

คำไว้อาลัยแด่ไทร

27 พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงคร่ำครวญเกี่ยว กับไทร

3จงกล่าวแก่ไทรซึ่งตั้งอยู่ที่ทางออกสู่ทะเล

นครวานิชแห่งชนชาติทั้งหลาย

ตามแผ่นดินชายฝั่งว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ตรัสดังนี้

‘ ไทร เอ๋ย เจ้ากล่าวว่า “ เราเพียบพร้อมด้านความงาม”

4อาณาจักรของเจ้าอยู่เหนือท้องทะเล

ผู้ก่อสร้างทำให้เจ้างามสมบูรณ์แบบ

5ไม้กระดานทั้งสิ้นของเจ้าได้จากต้นสนแห่งเซนีร์

เขานำไม้ซีดาร์จากเลบานอน ทำเป็นเสากระโดงให้เจ้า

6กระเชียงทำจากไม้โอ๊กแห่งบาซาน

เขานำไม้ไซเปรสจากชายฝั่งทะเลไซปรัสมาทำดาตฟ้าเรือของเจ้า

แล้วฝังด้วยงาช้าง 7ใบเรือของเจ้าทำด้วยผ้าลินินปักจากอียิปต์

และใช้เป็นธงของเจ้าด้วย กันสาดของเจ้าเป็นผ้าสีน้ำเงินสีม่วง

จากชายฝั่งแห่งเอลีซาห์

8ชาวไซดอนและชาวอาร์วัต เป็นฝีกรร เชิญให้เจ้า ไทรเอ๋ย

ผู้ชำนาญการเดิน เรือมาเป็นลูกเรือให้เจ้า

9ช่างฝีมือผู้จัดเจนจากเกบัล มาเป็นช่างประจำคอยดูแลรักษาเรือ

บรรดาเรือเดินทะเลและลูกเรือมาค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้ากับเจ้า

10ชาวเปอร์เซีย ลิเดียและฟุต เป็นทหารในกองทัพของเจ้า

เขาแขวนโล่และหมวกเกราะที่กำแพงของเจ้า ทำให้เจ้าโอ้อ่า

11ชาว อาร์วัตและชาวเฮเลค ประจำการที่กำแพง ของเจ้าทุกด้าน

ชาวกัมมาดอยู่ในหอรบของเจ้า

พวกเขาแขวนโล่ไว้รอบกำแพงของเจ้า

ทำให้เจ้าส่งงามสมบูรณ์แบบ

12ทาร์ซิชไปมาค้าขายกับเจ้า

เพราะเจ้ามีสินค้ามากมายหลายหลาก เขานำเงิน เหล็ก ดีบุก

และตะกั่ว มาแลกกับสินค้าของเจ้า 13กริช ทุบัล
และเมเชคค้าขายกับเจ้า เขาเอาทาสและเครื่องทองสัมฤทธิ์
มาแลกกับผลิตผลของเจ้า 14ชาวเบธโทการ์มาห์ เอาม้า
ม้าศึกและล่อ มาแลกกับสินค้าของเจ้า
15ชาวโรดส์ค้าขายกับเจ้า
และดินแดนชายฝั่งทะเลทั้งหลายเป็นลูกค้าของเจ้า
นางาซังและไม้มะเกลือมาเป็นค่าสินค้า 16อาร์ม
ติดต่อค้าขายกับเจ้า เพราะเจ้ามีสินค้าหลาก ชนิด เขานำมรกต
ผ้าสีม่วง ผ้าปัก ป่านเนื้อดี
ปะการังและทับทิมมาแลกกับสินค้าของเจ้า
17ยูดาห์และอิสราเอลค้าขายกับเจ้า นำข้าวสาลีจากมินินิธ ขนมน้ำ
ผึ้ง น้ำมัน (ม ะ ก อ ก) และขี้ผึ้งมาแลกกับสินค้าของเจ้า
18เจ้ามีผลผลิตและสินค้าหลากชนิด ตามัส
ก็สั่งติดต่อซื้อขายเหล้าองุ่นเฮลโบนและ ขนแกะซาฮาร์กับเจ้า
19ชาวดานและกรีกจาก อุซาลซื้อขายกับเจ้า เขานำเหล็ก
การบูรและเครื่องเทศ มาแลกกับสินค้าของเจ้า
20เดดานซื้อขายผ้าคลุมอานกับเจ้า
21อาระเบียและบรรดาเจ้านายแห่งเคดาร์เป็นลูกค้าของเจ้า
เ ข า ซื้อขายลูกแกะ แกะผู้และแพะกับเจ้า
22พ่อค้าแห่งเซบาและ รามามาห์ค้าขายกับเจ้า
เขานำเครื่องเทศชั้นเยี่ยมทุกชนิดและอัญมณีกับทองคำ
มาแลกสินค้าของเจ้า 23ฮาราน
คานเนห์และเอเดนกับพ่อค้าแห่งเซบา
อัสซูร์และคิลมัดค้าขายกับเจ้า 24เขาทำการค้าในตลาดของเจ้า
โดยมีเสื้อผ้าสวยงาม ผ้าสีน้ำเงิน ผ้าปัก
พรมหลากสีซึ่งด้ายฟั่นและขมวดไว้แน่นหนา
25บรรดาเรือแห่งทาร์ซิช เป็นพาหนะบรรทุกสินค้าของเจ้า
มีสินค้าเก็บไว้เพียบ ณ คลังของเจ้าที่ใจกลางทะเล

26 ผลกรรเชียงพาเจ้าออกไปเหนือท้อง ทะเล
แต่ลมตะวันออกจะซัดเจ้าอัปปาง ณ ใจกลางทะเล 27 ทรัพย์สมบัติ
สินค้า ผลผลิต นักเดินเรือ กะลาสี ช่างประจำเรือ นายวาณิช
ทหารทั้งปวงของเจ้า ตลอดจน ทุกคนที่อยู่ในเรือ
จะจมดิ่งลงสู่ใจกลางทะเลในวันที่เจ้าอัปปาง
28 ชายฝั่งทะเลจะสิ้นสะท้าน เมื่อลูกเรือของเจ้าส่งเสียงร้อง
29 บรรดาผู้ถือกรรเชียงจะสละเรือ นักเดินเรือและลูกเรือทั้งหลาย
จะยืนอยู่ที่ชายฝั่ง 30 เขาทั้งหลายจะส่งเสียงร่ำไห้ชมชื่นอาลัยเจ้า
เขาจะโปรยฝุ่นใส่ศีรษะ และก่อกองไฟในกองขี้เถ้า
31 เขาจะโกนผมไว้ทุกข์ให้เจ้าและสวมเสื้อผ้ากระสอบ
จะร่ำไห้ให้เจ้าด้วยความทุกข์ทเวษในวิญญาน และรันทดมขมขื่น
32 ขณะร่ำไห้และร่ำพันพิลาปเรื่องเจ้า
เขาจะร้องคร่ำครวญถึงเจ้าว่า “ ใครหนอถูกปราบราบคาบดังไทร
ซึ่งถูกทะเลท่วมทำลาย”
33 เมื่อสินค้าของเจ้าออกสู่ทะเลก็ทำให้หลายชาติจิตใจ
ทรัพย์สมบัติอุดม และ สินค้าของเจ้า
ทำให้บรรดากษัตริย์ของโลกร่ำรวย
34 บัดนี้เจ้าอัปปางอยู่ในทะเลลึก สินค้าและลูกเรือทั้งหลายของเจ้า
จมลงไปพร้อมกับเจ้า
35 ชาวดินแดนชายฝั่งทะเลตกตะลึงเพราะเจ้า
กษัตริย์ทั้งหลายสิ้นสะท้านด้วยความสยดสยอง
ใบหน้าซีดเขียวด้วยความหวาดกลัว
36 นายวาณิชของชนชาติต่างๆ เปล่งเสียงอุทานด้วยเรื่องเจ้า
เจ้ามาถึงจุดจบอย่างน่าสยดสยองและไม่มีเจ้าอีกต่อไป”

พ ย า กรณ์แก่กษัตริย์แห่งไ ท ร ะ

28 พระดำรัสของอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+มาถึงข้าพ เจ้าว่า 2

“ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย

จงกล่าวแก่เจ้าแห่งไ ท ร ะ ว่า อ ง ค์พร ะ ผู้เป็น เ จ้า+ยิ่งใหญ่
สูงสุดตรัสว่า ‘ ด้วยความอหังการในดวงจิต เจ้ากล่าวว่า

‘ ข้าคือเทพเจ้า ข้านั่งเหนือบัลลังก์แห่งเทพเจ้า ณ ใจกลางทะเล’
แต่เจ้าเป็นเพียงมนุษย์ มิใช่เทพเจ้า

แม้เจ้าจะคิดว่าตนเองเจสียวฉลาดเสมอเทพเจ้า

3เจ้าฉลาดกว่าดาเนียล* หรือ ไม่มีความลับใดซ่อนเร้นจากเจ้าหรือ

4โดยสติปัญญาและความเข้าใจ เจ้าหาทรัพย์สมบัติมาให้ตนเอง

และสะสมเงินทองไว้ในคลังของเจ้า

5โดยความซำซองในการค้าขาย

เจ้าทำให้ทรัพย์สมบัติของตนพูนทวีขึ้น

และเนื่องจากความมั่งคั่งจิตใจของเจ้าก็หยิ่งผยอง”

6ฉะนั้น อ ง ค์พร ะ ผู้เป็น เ จ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ เนื่องจากเจ้า คิดว่าตัวฉลาด มีสติปัญญาเสมอเทพเจ้า

7เราจะนำคนต่างชาติ

ผู้อำมหิตที่สุดในหมู่ประชาชาติมาสู้รบกับเจ้า

เขาจะชกดาบห้ำหั่นความงามและสติปัญญาของเจ้า

และทำลายความโอ้อวดระการตาของเจ้า

8คนเหล่านั้นจะผลักเจ้าลงสู่เหวลึก และเจ้าจะ ถูกสังหาร ณ

ใ จ ก ล า ง ท ะ เ ล 9ถึงตอนนั้น เจ้าจะพูดใหม่ว่า

‘ ข้าคือเทพเจ้า’ ต่อหน้าบรรดาผู้สังหารเจ้า

เจ้าเป็นแต่เพียงมนุษย์มิใช่เทพเจ้า ในเงื้อมมือของผู้ที่ปลิดชีวิตเจ้า

10เจ้าจะตายอย่างคนที่ไม่ได้รับสืบทอด โดยน้ำมือของชาวต่างชาติ
เราได้ลั่นวาจาไว้”

อ ง ค์พร ะ ผู้เป็น เ จ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดป ร ะ ก า ศ ดังนั้นแ

ห ล ะ

11พระดำรัสจากอ ง ค์พร ะ ผู้เป็น เ จ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

12“ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งร่ำพันพิลาป

ถึงเจ้าแห่งไ ท ร ะ และกล่าวแก่เขาว่า

อ ง ค์พ ระ ผู้เป็น เ จ้า+ยั ง ใ ห ญ่สูงสุดตรัสว่า
' เจ้าเป็นแบบฉบับของความสมบูรณ์แบบเปี่ยมด้วยสติปัญญาและ
ความงามอันเพียบพร้อม 13เจ้าอยู่ในเอเดนอุทยานของพระเจ้า
มีอัญมณีล้ำค่าประดับประดา ได้แก่ ทับทิม บุษราคัม มรกต เพชร
เพทาย โทแพซ มณีโชติ ไพฑูรย์และเบริล
ทั้งเรือนและหนามเตยล้วนเป็นทองคำ
สิ่งเหล่านี้จัดเตรียมไว้พร้อมสรรพในวันที่สร้างเจ้าขึ้นมา
14เจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นเฑาะว์ผู้พิทักษ์
เพราะเราได้กำหนดเจ้าไว้เช่นนั้น
เจ้าอยู่บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า
และดำเนินอยู่ท่ามกลางอัญมณี อันส่องประกายโชติช่วงดงไฟ
15ตั้งแต่วันที่เจ้าถูกสร้างขึ้นความประพฤติ ของเจ้าก็ปราศจากที่ติ
จนกระทั่งพบความบาปชั่วในตัวเจ้า 16การทำมาค้าขึ้นทำให้เจ้า
เต็มไปด้วยความอามัถย์และเจ้าก็กระทำความ บาป ฉะนั้น
เราจึงขับไล่เจ้าไปจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าด้วยความอดสู
เฑาะว์ผู้พิทักษ์เอย
เราจึงอเปหิเจ้าจากท่ามกลางอัญมณีอันโชติช่วงดงไฟ
17จิตใจเจ้าหึงผยองเพราะความงามของเจ้า
และเจ้ากระทำให้สติปัญญาของตนเสื่อมเสียไป
เพราะความโอ้อวดระการการของตน ฉะนั้นเราจึงเหวี่ยงเจ้าลงถึงดิน
เปิดโปงเจ้าต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลาย
18เจ้าได้กระทำให้สถานนมัสการทั้งหลายของเจ้า
ต่ำช้าไปด้วยความบาปหนา และการค้าทุจริตของเจ้า
ฉะนั้นเราจึงบันดาลไฟออกมาจากเจ้า
เผาผลาญเจ้าและกระทำให้เจ้าเหลือแต่เถ้าถ่าน
กองอยู่ที่พื้นต่อหน้าผู้พบเห็น
19มวลประชาชาติที่รู้จักเจ้าก็ตกตะลึงเพราะเจ้า เจ้ามาถึงจุดจบ
อันน่าสยดสยอง และไม่มีเจ้าอีกต่อไป' "

พยากรณ์แกไชดอน

20พระดำรัสของอ ง ค์พร ะ ผู้เป็น เ จ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า 21

“ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงประณามไชดอน

กล่าวพยากรณ์แก่เมืองนั้นว่า

22อ ง ค์พร ะ ผู้เป็น เ จ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ นี่แน่ะไ ชดอน เราเป็นศัตรูกับเจ้า

และเราจะได้รับเกียรติสิริในเจ้า’

คนทั้งหลายจะรู้ว่าเราคืออ ง ค์พร ะ ผู้เป็น เ จ้า+

เมื่อเราลงอาญาแกไชดอนและแสดงความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ในไชด

อน 23เ ร า จะส่งภัยพิบัติมายังไชดอน

และกระทำให้เลือดหลังนองถนนต่างๆ

ผู้ถูกฆ่าล้มตายในไชดอนโดยดาบซึ่งฟาดฟันอยู่รอบด้าน

เมื่อئันเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคืออ ง ค์พร ะ ผู้เป็น เ จ้า+

24ประชากรอิสราเอลไม่ต้องพบกับเพื่อนบ้านชั่วร้ายซึ่งเป็นหนามแ

หลมทิ่มแทงอีกต่อไปแล้ว

เมื่อئันเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคืออ ง ค์พร ะ ผู้เป็น เ จ้า+ยี่ ง ใ

ห ญสูงสุด’ ”

25อ ง ค์พร ะ ผู้เป็น เ จ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ เมื่อเรารวบรวมชนชาติอิสราเอลออกมาจากชาติต่างๆที่เขากระจั
ดกระจายไปนั้น

เราจะแสดงความบริสุทธิ์สูงส่งของเราท่ามกลางเขาต่อหน้าชนชาติ

ทั้งหลาย เมื่อئันพวกเขาจะอาศัยอยู่ในดินแดนของตน

ซึ่งเรามอบให้แก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา

26เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ที่นั่นด้วยความปลอดภัย

จะสร้างบ้านเรือน ทำสวนองุ่น จะอาศัยอยู่อย่างสงบสุข

เมื่อเราลงทัณฑ์แก่บรรดาประเทศเพื่อนบ้าน ผู้ประทุษร้ายต่อเขา

เมื่อนั้นเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
ของเขานะ ”

พยากรณ์แก่อียิปต์

29 ในวันที่สิบสองเดือนสิบแห่งปีที่ 10

พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้า ความว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าไปทางฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์

และพยากรณ์แก่เขาและ อียิปต์ทั้งปวงว่า

3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ตรัสว่า

‘ ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ เราเป็นศัตรูกับเจ้า

เจ้าผู้เป็นสัตว์ร้ายมเหสี กบดานอยู่ในห้วงน้ำของเจ้า เจ้ากล่าวว่า

“ แม่น้ำไนล์เป็นของข้า ข้าสร้างมันขึ้นมาเพื่อตัวข้าเอง”

4แต่เราจะเอาเบ็ดเกี่ยวขากรรไกรของเจ้า

และกระทำให้ปลาแห่งลำน้ำของเจ้าติดกับเกล็ดของเจ้า

เราจะดึงเจ้าขึ้นจากห้วงน้ำพร้อมกับปลาทั้งปวงซึ่งติดอยู่ที่เกล็ดของ

เจ้า 5เราจะทิ้งเจ้าไว้ในถิ่นทุรกันดาร

ทั้งตัวเจ้าและปลาทั้งปวงจากลำน้ำของเจ้า เจ้าจะตกอยู่กลางทุ่ง

ไม่มีใครหอบหรือเก็บเจ้าขึ้นมา

เราจะยกเจ้าให้เป็นอาหารของสัตว์บกและนกในอากาศ

6เมื่อนั้น คนทั้งปวงที่อยู่ในอียิปต์จะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เจ้าเป็นไม้ธูปสำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอล 7เมื่อเขาฉวยเจ้าไว้ในมือ

เจ้าก็แตกปริและบาดไหลของเขา เมื่อเขาฟิงเจ้า

เจ้าก็หักเปราะและทำให้หลังของเขาเคล็ด’

8ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ เราจะนำดาบมาห้ำหั่นเจ้า และสังหารคนและสัตว์ของเจ้า

9อียิปต์จะกลายเป็นแดนร้าง

เมื่อนั้นเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เนื่องจากเจ้ากล่าววว่า “ แม่น้ำไนล์เป็นของ ข้า
ข้าสร้างมันขึ้นมา”

10 เราจึงเป็นศัตรูกับเจ้าและกับห้วงน้ำทั้งหลายของเจ้า เราจะ
กระทำให้นดินแดนอียิปต์ กลายเป็นซากปรัก
หักพังและเป็นที่ถูกทิ้งร้าง จากมิกดลถึง
อัสวาน ไปจดพรมแดนของคูช 11 ไม่มีเท้า

คนหรือเท้าสัตว์ย่างกรายผ่าน จะไม่มีใครอาศัยที่นั่นตลอดสี่สิบปี
12 เราจะกระทำให้อียิปต์เรศร้างในท่ามกลางดินแดนต่างๆ ที่
เรศร้าง และเมืองต่างๆ ของอียิปต์จะถูก
ทิ้งร้างอยู่ตลอดสี่สิบปีท่ามกลางนครที่ถูกทำลาย
เราจะกระจายชาวอียิปต์ไปท่าม กลางชนชาติต่างๆ
ไปยังนานาประเทศ’

13 ถึงกระนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
‘ เมื่อครบสี่สิบปี เราจะรวบรวมชาวอียิปต์กลับมาจากชาติต่างๆ
ที่เขากระจัดกระจายไปนั้น

14 เรา จะ นำ เขา อ อ ก มา จ า ก ก า ร เป็นเชลย
คืนสู่พันธโรส(หรืออียิปต์บน)ดินแดนแห่ง บรรพบุรุษของเขา ณ
ที่นั่นเขาจะเป็นอาณาจักรต่ำต้อย 15 ต่ำต้อยที่สุด ไม่มีวันเผยอตัว
ขึ้นเหนือชนชาติอื่นๆ ได้อีกเลย เราจะกระทำ

ให้อียิปต์อ่อนแอจนไม่ได้ขึ้นปกครองชน ชาติต่างๆ อีกเลย

16 อียิปต์จะไม่ได้เป็นแหล่ง พักพิงให้ชนชาติอิสราเอลอีกต่อไป
แต่จะเป็นเครื่องเตือนใจให้สำนึกถึงความผิดพลาด
ที่หันไปพึ่งอียิปต์

เมื่อนั้นเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด
‘ ”

17 ในวันที่หนึ่งเดือนต้นแห่งปีที่ 27

พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

18” บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เบนัคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่ง บาบิโลน

ยกทัพมาสู้รบขับเคี่ยวกับไทรอย่างหนัก
ทุกศีรษะถูกเสียดสีจนล้านเลี่ยน และไหล่ทุกไหล่ถลอก
ถึงกระนั้นเขากับกองทัพก็ไม่ได้อะไรจากการรบกับไทร”
19 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ เราจะมอบอียิปต์แก่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลน
และเขาจะริบทรัพย์สมบัติไป
เขาจะปล้นสะดมขนข้าวของในแดนนั้นไปเป็นค่าจ้างให้กองทัพของ
ง เ ข า 20 เรายกอียิปต์ให้เป็นรางวัลการบากบั่นลงแรงของเขา
เพราะเขา ก้กับกองทัพกระทำการเพื่อเรา”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ
21” ในวันนั้นเราจะกระทำให้มีเขางอก*ขึ้นมาเพื่อพงศ์พันธุ์อิสราเอล
และเราจะเปิดปากของเจ้าในหมู่พวกเขา
เมื่อนั้นเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+”

คร่ำครวญอาลัยแต่อียิปต์
30 พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า
2” บุตรมนุษย์เอ๋ย
จงกล่าวพยากรณ์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
‘ จงรำไห่และกล่าวว่า “ อนิจจา วันนั้นเอ๋ย”
3 เพราะว่ามันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว
วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ใกล้เข้ามาเป็นวันแห่งเมฆครึ้ม
วาระแห่งความพินาศของบรรดาประชาชาติ
4 ดาบหนึ่งจะมาฟาดฟันอียิปต์และความทุกข์ทรมานมากจะหน้าคุณ
เมื่อผู้ถูกสังหารล้มตายในอียิปต์ ทรัพย์สมบัติของอียิปต์จะถูกริบไป
และรากฐานของมันก็พังครืน 5 คุณและบุตร
ลิเดียและอาระเบียทั้งหมด ลิเบียและประชาชนแห่ง
ดินแดนพระสัญญาจะตายด้วยดาบพร้อมอียิปต์’ ”

6องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า “ บรรดาพันธมิตรของ
อียิปต์จะล้มตาย และพลังอำนาจภูมิของมันก็ฟ่อแฟบ
จากมิกดลถึงอัสวาน ผู้คนในอียิปต์จะล้มตายด้วยดาบ”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ประกาศดังนั้นแหละ
7” เขาทั้งหลายจะโดดเดี่ยวอยู่ในแดนร้าง นครต่างๆ
ของเขาจะนอนแค่ก้อยู่ท่าม กลางนครอันปรักหักพัง
8แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+เมื่อเราจุดไฟเผาอียิปต์
และบรรดาผู้ช่วยเหลืออียิปต์จะถูกบดขยี้
9ในวันนั้นผู้สื่อสารจะลงเรือออกไปจากเรา
เพื่อเขย่าขวัญคูชซึ่งเอกเขนกอยู่ความ
ทุกข์ทเวซจะเกาะกินใจเขาทั้งหลาย ในวันหายนะของอียิปต์
เพราะวันนั้นจะมาถึงแน่นอน
10องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า “ เราจะยุติกองกำลัง
ทั้งหลายของอียิปต์ โดยน้ำมือของเนบুদ্ধเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลน
11เขากับกองทัพ ซึ่งเป็นผู้อำมหิตที่สุดในหมู่ประชาชาติ
จะถูกนำมาทำลายล้างดินแดนแห่งนี้
เขาจะชักดาบออกห้ำหั่นอียิปต์ และทำให้คนตายเกลื่อนแผ่นดิน
12เราจะกระทำให้แควต่างๆ ของลำน้ำไนล์เหือดแห้ง
และขายดินแดน อียิปต์ให้แก่คนชั่ว
เราจะกระทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างในดินแดนนั้นเรศร้าง โดยน้ำมือ
ของชาวต่างชาติ เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ลั่นวาจาไว้”
13องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ เราจะทำลายล้างบรรดารูปเคารพ และทำให้เทวรูปต่างๆ
ใน เม ม ฟ ” สถึงกาลอวสาน ในอียิปต์จะไม่มีเจ้านายอีกต่อไป
เราจะบันดาลให้ความหวาดหวั่นแพร่สะพัดไปทั่วดินแดนนั้น
14เราจะทำให้พัธโรส(หรืออียิปต์บน)เรศร้าง
จะจุดไฟเผาโซอันและลงโทษเฮเบส
15เราจะระบายโทสะแก่เพลูเซียม ซึ่งเป็นที่มั่นของอียิปต์

และทำลายกองกำลังต่างๆ ของเรเบสเสีย 16เราจะจุดไฟเผาอียิปต์
เพลูเซียมจะทรนทรายด้วยความทุกข์ทรมาน
เรเบสจะถูกพายุซัดกระหน่ำ เมมฟิสจะทุกข์ทเวษอยู่ตลอดเวลา
17หนุมนครรจ์
แห่งเมืองเฮลิโอโปลิสและบูบาสทิสจะล้มตายด้วยดาบ
และนครต่างๆ จะตกเป็นเชลย 18ที่ทาฟาเนสกลางวันแสกๆ
จะมีดครีมี เมื่อเราทำลายแอกของอียิปต์ ณ
ที่นั่นพละกำลังอันผยองของมันจะถึงกาลอวสาน
จะมีเมฆปกคลุมทั่วเมืองนั้น และหมู่บ้าน ทั้งหลายจะตกเป็นเชลย
19เราจะลงโทษ อียิปต์เช่นนี้แหละ
แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+”
20ในวันที่7เดือนต้นปีที่ 11
พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า
21” บุตรมนุษย์เอ๋ย เราได้หักแขนของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์
ไม่มีการพันผ้าหรือเข้าเฝือกเพื่อให้เข้าที่และกลับแข็งแรงพอจะจับ
ดาบได้อีก” 22ดังนี้แหละองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ เราเป็นศัตรูกับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์
เราจะหักแขนของเขาเสีย ทั้งข้างที่ยังดีและข้างที่หัก
เราจะทำให้ดาบร่วงจากมือของเขา
23เราจะกระจายชาวอียิปต์ออกไปท่ามกลาง ชนชาติต่างๆ
และไปยังนานาประเทศ 24เราจะเสริมกำลังให้กษัตริย์แห่งบาบิโลน
เอาดาบของเราใส่มือเขา แต่เราจะหักแขนของฟาโรห์
และเขาจะร้องครวญครางต่อหน้ากษัตริย์แห่งบาบิโลนเหมือนคนบ
าดเจ็บใกล้ตาย 25เราจะเสริมกำลังแขนของกษัตริย์แห่งบาบิโลน
ส่วนแขนของฟาโรห์จะกะปลกกะเปลี้ย
แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
เมื่อเราเอาดาบใส่มือกษัตริย์แห่งบาบิโลน
แล้วเขาก็กวัดแกว่งมันฟาดฟันอียิปต์ 26เราจะกระจายชาวอียิปต์

ออกไปท่ามกลางชนชาติต่างๆ ไปยังนานาประเทศ
แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+”

ซีดาร์แห่งเลบานอน

31ในวันที่หนึ่งเดือนสามปีที่

11พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์

และกองกำลังต่างๆ ของเขาว่า ‘ ใครเล่าเปรียบเจ้าได้ในเรื่องแสน

ยานภาพ 3จงพิจารณาอัสซีเรีย ครั้งหนึ่ง

เคยเป็นต้นซีดาร์ในเลบานอน กิ่งก้านงอกงามแผ่ร่มเงาในป่า

มันสูงเสียดฟ้าและชวยอดสง่าเหนือพุ่มหนา 4สายน้ำหล่อเลี้ยงมัน

น้ำบาดาลทำให้มันงอกสูง

ทางน้ำไหลรอบที่ซึ่งมันงอกขึ้นและส่งน้ำไปหล่อเลี้ยงบรรดา

ต้นไม้ในทุ่ง 5มันจึงงอกสูงเหนือบรรดาต้นไม้ ในทุ่ง

มันแตกแขนงมากมาย กิ่งก้านก็ทอด ยาว

มันงอกงามเพราะน้ำท่าอุดม 6มวลนก ในอากาศมาทำรังที่คบไม้

บรรดาสัตว์ในทุ่งมาคลอเคลียภายใต้กิ่งก้านของมัน

มวลประชาชาติใหญ่มาอาศัยในร่มเงาของมัน

7มันโอ้อวดด้วยความงามโดยกิ่งก้านที่แตกแขนงทอดไกล

เพราะรากของมันยังลึกสู่น้ำอันบริบูรณ์

8ต้นซีดาร์ทั้งหลายในอุทยานของพระเจ้าไม่อาจแข่งกับมัน

ต้นสนทั้งหลายไม่อาจสู้กับมัน เรื่องกิ่งก้านสาขา

ต้นเพลนก็ไม่อาจเทียบเคียงมันได้ ไม่มีต้นไม้ใดๆ

ในอุทยานของพระเจ้าทัดเทียมความ งามของมันได้เลย

9เรากระทำให้มันงดงามมีกิ่งก้านมากมาย

เป็นที่อิจฉาริษยาของต้นไม้ทั้งปวงในเอเดนอุทยานของพระเจ้า

10 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ เนื่องจากมันสูงเสียดฟ้า ชูยอดเหนือพุ่มหนา

แล้วมันก็ยิ่งผยองเพราะความสูงของตน

11 เราจึงมอบมันให้แก่ผู้ครอบครองประชาชาติทั้งหลายให้จัดการ

กับมันอย่างสาสมแก่ความชั่วร้าย เราเหวี่ยงมันทิ้งไป

12 และผู้อำมหิตที่สุดในหมู่นานาชาติก็โค่นมันลงทิ้งไว้

กิ่งก้านของมันตกลงบนภูเขาและหุบเขาต่างๆ

กิ่งหักของมันคาอยู่ในลำห้วยทั้งหลายของดินแดน

มวลประชาชาติในโลกออกจากร่มเงาของมัน และทิ้งมันไป

13 มวลนกในอากาศอยู่ที่ลำต้นซึ่งหักโค่น

และลำสัตว์ในทุ่งอยู่ท่ามกลางกิ่งก้านสาขาของมัน 14 ฉะนั้น

ไม่มีต้นไม้ อื่นริมน้ำที่จะสูงเสียดฟ้า ชูยอดเหนือพุ่มหนาเหมือนมัน

แม้จะมีน้ำท่าบริบูรณ์ มันทั้งหลายถูกกำหนดไว้ให้ถึงชาติ

ให้ลงสู่โลกเบื้องล่างร่วมกับมนุษย์ อนิจจัง

และร่วมกับบรรดาผู้ลงสู่เหว

15 องค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ ในวันที่มันถูกนำลงหลุม เราก็นำธารน้ำลึกเป็นการไว้อาลัยแก่มัน

เราจับธารน้ำและน้ำท่าอันบริบูรณ์ ก็ถูกยั้งไว้

เพราะเราเอาความหม่นหมองห่อหุ้มเลบานอนไว้

และบรรดาต้นไม้ในทุ่งก็เหี่ยวเฉาไป

16 เรากระทำให้บรรดาประชาชาติสิ้นสะท้าน

เมื่อได้ยินเสียงความล่มจมของมัน

เมื่อเรานำมันลงหลุมศพพร้อมกับบรรดาผู้ลงเหว

แล้วมวลต้นไม้ในสวนเอเดน

พร้อมกับต้นไม้ชั้นเยี่ยมที่สุดของเลบานอน

มวลต้นไม้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างดีก็ได้รับการปลอบประโลมใน

โ ล ก บ า ด าล 17 บรรดาผู้อาศัยอยู่ในร่มเงาของมัน

ซึ่งเป็นพันธ มิตรของมันในหมู่ชาติต่างๆ ก็ได้ลงหลุมไปกับมัน
พร้อมทั้งบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ
18 ต้นไม้ต้นใดในเอเดน
อาจเทียบเทียมเจ้าได้ในความโอ้อ่าและแสนยานุภาพ
ถึงกระนั้นเจ้าก็จะถูกนำลงสู่โลกบาดาลร่วมกับ
บรรดาต้นไม้แห่งสวนเอเดนเช่นกัน
เจ้าจะนอนอยู่ท่ามกลางผู้ไม่ได้รับสืบทอด
กับบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ “ ‘ นี่คือฟาโรห์กับกองกำลังต่างๆ
ของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนั้นแหละ’ “

ไว้อาลัยแต่ฟาโรห์

32 ในวันที่หนึ่งเดือนสิบสองปีที่ 12

พระตำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งบทคร่ำ

ครวญเกี่ยวกับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และกล่าวแก่เขาว่า

‘ เจ้าเป็นเช่นสิ่งโตในหมู่ประชาชาติ

เหมือนสัตว์ร้ายในทะเลที่ฟาดหางไปมาอยู่ในห้วงน้ำ

เจ้าเอาเท้ากววนน้ำให้กระเพื่อมและทำให้ลำธารต่างๆ ชุ่น’ ”

3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า “ โดยกลุ่มชนหมู่ใหญ่

เราจะกางตาข่ายของเราคลุมเจ้า

เขาทั้งหลายจะลากเจ้าขึ้นมาด้วยอวนของเรา 4 เรา

จะเหวี่ยงเจ้าลงบนดิน จับเจ้าฟาดลงบนทุ่งกว้าง

เราจะให้มวลนกในอากาศมาอาศัย อยู่บนเจ้า

และสัตว์โลกทั้งปวงจะเขมือบเจ้าจนอึด

5 เราจะโปรยเนื้อของเจ้ากระจายบนภูเขาต่างๆ

และถมหุบเขาทั้งหลายด้วยซากของเจ้า

6 เราจะทำให้แผ่นดินชุ่มโชกด้วยเลือดหลังน่องของเจ้า

ตลอดทางสู่ภูเขาต่างๆ

และลำห้วยทั้งหลายจะเต็มไปด้วยเนื้อของเจ้า

7เมื่อเราทำให้เจ้าแตกดับ เราจะปกคลุมฟ้าสวรรค์ และให้ดวงดาว

ทั้งหลายมืดมน เราจะคลุมดวงอาทิตย์ด้วย

เมฆและดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง

8แสงสว่างทุกใส่ทั้งปวงในฟ้าสวรรค์นั้น

เราจะทำให้มืดมิดเหนือเจ้า

เราจะนำความมืดมนมาเหนือดินแดนของเจ้า”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ประกาศดังนี้แหละ

9” เราจะยังความทุกข์ร้อนแก่จิตใจของหลายชาติ

เมื่อเรานำมาซึ่งหายนะของเจ้าในหมู่ชนชาติต่างๆ

ท่ามกลางดินแดนทั้งหลาย ซึ่งเจ้าไม่รู้จัก 10เราจะทำให้ชนหลาย

ชาติตกตะลึงด้วยเรื่องเจ้า และบรรดากษัตริย์

ของพวกเขาสิ้นสะท้านด้วยความสยดสยองเนื่องจากเจ้า

เมื่อเรากวาดแกว่งดาบของเราต่อหน้าเขาทั้งหลายในวันที่เจ้าล่มจม

เขาแต่ละคนจะสิ้นสะท้านทุกขณะจิตเพราะห้วงชีวิตของตน”

11เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ ดาบของกษัตริย์แห่งบาบิโลนจะมาห้าหั้นเจ้า

12เราจะทำให้กองกำลังต่างๆ

ของเจ้าล้มลงโดยดาบของผู้เกรียงไกร

ผู้อำมหิตที่สุดในมวลประชาชาติ

คนเหล่านั้นจะเหยียบย่ำศักดิ์ศรีแห่งอียิปต์และกองกำลังทั้งปวงของ

อียิปต์จะถูกล้มล้าง

13เราจะทำลายล้างฝูงสัตว์ทั้งปวงของอียิปต์จากริมน้ำอูดมสมบурณ์

ซึ่งจะไม่ถูกกวานขุนเพราะแทมมนุษย์ หรือมีขุนโคลนโดยกีบเท้าสัตว์

14เมื่อนั้นเราจะทำให้ห้วงน้ำทั้งหลายใสสงบ

และทำให้ลำธารสายต่างๆ ไหลรินเหมือนน้ำมัน”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้แหละ

15” เมื่อเรากระทำให้อียิปต์เรศร้าง
และริบทุกสิ่งที่มีไปจากดินแดนนั้น
เมื่อเราทำลายล้างคนทั้งปวงซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่น เมื่อ
นั้นเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+16นี่คือบทคร่ำครว
ญซึ่งคนทั้งหลายจะร้องเพื่ออียิปต์ ธิดาแห่งชาติต่างๆ
จะร้องให้อียิปต์และกองกำลังต่างๆ ของมัน”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ประกาศดังนั้นแหละ
17ในวันที่สิบห้าของเดือนนั้นในปีที่
12พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า
18” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงร่ำไห้ให้แก่กอง กำลังต่างๆ ของอียิปต์
และส่งอียิปต์กับบรรดาธิดาแห่งประชาชาติอันเกรียงไกร
ลงสู่โลกเบื้องล่างพร้อมกับผู้ลงเหว 19จงกล่าว แก่พวกเขาว่า
‘ เจ้าเป็นที่โปรดปรานยิ่งกว่าคนอื่นๆ หรือ ลงไป
ไปนอนอยู่กับบรรดาผู้ไม่ได้รับสืบทอด’
20เขาทั้งหลายจะล้มลงในหมู่ ผู้ตายด้วยดาบ
ดาบถูกชักออกจากฝักแล้ว
จงลากอียิปต์ลงไปพร้อมกองกำลังทั้งสิ้นของมัน
21จากในหลุมฝ’ งศพ
บรรดาผู้นำที่เกรียงไกรจะกล่าวถึงอียิปต์และเหล่าพันธมิตรว่า
‘ เขามากันแล้ว มานอนอยู่กับผู้ไม่ได้รับสืบทอด
กับผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ’
22อัสซีเรียอยู่ที่นั่นแล้วพร้อมกับกองทัพทั้งหมด
รายล้อมด้วยหลุมฝ’ งศพพลเมืองของมัน ซึ่งถูกฆ่าด้วยดาบ
23หลุมฝ’ งศพของเขาทั้งหลายอยู่ในห้วงลึกของเหว ล้อม
รอบด้วยกองทัพของเขา
บรรดาผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยทำให้ผู้คนอกสั่นขวัญแขวน
บัดนี้นอนตายเพราะ ด ำ บ

24เอลามอยู่ที่นั่น โดยมีหลุมศพเหล่าทหารอยู่รายรอบ

เขาทั้งหมดถูกฆ่าด้วย ดาบ

บรรดาผู้ชมขวัญในแดนผู้มีชีวิตล้วนลงสู่โลกบาดาลโดยไม่ได้รับส

หนต์ ได้รับความอภัยพร้อมกับบรรดาผู้ลงสู่เหว

25เขานอนอยู่ในหมู่ผู้ถูกฆ่า

กองกำลังทั้งสิ้นของเขารายรอบหลุมฝั งศพเขา

ล้วนแล้วแต่ผู้ไม่ได้รับสหนต์ และถูกฆ่าด้วยดาบ

เพราะการชมขวัญซึ่งเขาแพร่กระจายในแดนผู้มีชีวิต

เขาจึงต้องอภัยสอดสร่วมกับบรรดาผู้ลงสู่เหว

และนอนอยู่ในหมู่ผู้ถูกสังหาร

26เมเชคและทูปัลอยู่ที่นั่น

กองกำลังทั้งสิ้นของเขารายรอบหลุมศพเขา ล้วนไม่ได้รับสหนต์

ถูกฆ่าด้วยดาบ เพราะชมขวัญไปทั่วในแดนผู้มีชีวิต

27เขาทั้งหลายมิได้นอนลงกับนักรบอื่นๆ ผู้ไม่ได้รับสหนต์

ซึ่งตายแล้วหรือที่ ซึ่งลงสู่หลุมฝั งศพพร้อมทั้งอาวุธของเขา

ดาบวางอยู่ใต้ศีรษะโทษทัศน์แห่งบาปของพวกเขาตกอยู่แก่กระดูก

กของเขา

แม้ความคร้ามกลัวนักรบเหล่านี้เคยแพร่สะพัดไปทั่วแดนผู้มีชีวิต

28ฟาโรห์เอัย เจ้าก็เช่นกัน

จะแหลกลาญนอนตายอยู่ในหมู่ผู้ไม่ได้รับพิธีสหนต์ซึ่งถูกฆ่าด้วยด

า บ

29เอโดมอยู่ที่นั่น ทั้งๆ ที่เก่งกล้า

กษัตริย์และเจ้านายทั้งปวงของเอโดม

ก็นอนตายอยู่กับบรรดาผู้ไม่ได้รับสหนต์

ซึ่งตายด้วยดาบและกับบรรดาผู้ลงสู่เหว

30บรรดาเจ้านายของฝ่ายเหนือและชาวไซดอนทั้งปวงอยู่ที่นั่น

เคยเป็นที่ครั่นคร้าม

ก็ต้องลงไปอยู่ร่วมกับผู้ที่ตายด้วยดาบและไม่ได้รับ สุนัข
รับความอภัยสอดสร่วมกับบรรดา ผู้ลงสู่เหว
31ฟาโรห์กับกองทัพทั้งปวง
จะเห็นคนเหล่านั้นและได้รับการปลอบประโลม
เนื่องด้วยกองกำลังของเขาถูกฆ่าด้วยดาบ”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า
32” แม้เราเคยทำให้เขาเป็นที่ครั้นคร้ามของผู้คน
แต่ฟาโรห์กับกองกำลังของเขา
ก็จะถูกทิ้งนอนตายอยู่ท่ามกลางผู้ไม่ได้รับสุนัข
ผู้ถูกฆ่าด้วยดาบ”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนั้นแหละ”

เอเสเคียลเป็นยามรักษาการณ์

33พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้า ความว่า
2” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่พี่น้องร่วมชาติของเจ้าว่า
เมื่อเรานำดาบมาสู้กับดินแดนหนึ่ง
และชาวดินแดนนั้นได้เลือกชายคนหนึ่งขึ้นมาเป็นยามรักษาการณ์
3ครั้นเขาเห็นข้าศึกมาก็เป่าแตรเพื่อเตือนประชาชน
4หากผู้หนึ่งผู้ใดได้ยินเสียงแตร
แต่ไม่ใส่ใจรับคำเตือนและข้าศึกปลิดชีวิตเขาไป ที่
เขาตายก็เป็นความผิดของเขาเอง 5เนื่อง
จากเขาได้ยินเสียงแตรแต่ไม่ใส่ใจรับคำเตือน
ที่เขาตายเป็นความผิดของเขาเอง
หากเขาเชื่อคำเตือนก็คงจะรักษาชีวิตตัวเองไว้ได้
6แต่หากยามรักษาการณ์เห็นศัตรูมา
แล้วมิได้เป่าแตรเตือนประชาชน และศัตรูมาปลิด
ชีวิตคนหนึ่งคนใดไป

คนนั้นจะถูกคร่าชีวิตไปเนื่องจากบาปผิดของตน

แต่เราจะให้ยามนั้นรับผิดชอบความตายของคนนั้น

7เช่นนี้แหละบุตรมนุษย์เอ๋ย

เราตั้งให้เจ้าเป็นยามรักษาการณ์สำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอล ฉะนั้น

จงฟังถ้อยคำของเราและแจ้งคำเตือนของเราแก่เขาทั้งหลาย

8เมื่อเรา กล่าวแก่คนชั่วร้ายว่า ‘ คนชั่วเอ๋ย เจ้าจะตายแน่นอน’

แล้วเจ้าไม่ได้พูดตักเตือนเขาให้หันจากวิถีความประพฤติ

คนชื่อนั้นจะตายเนื่องด้วยบาปผิดของตน

และเราจะให้เจ้ารับผิดชอบความตายของคนนั้น 9แต่หาก

เจ้าเตือนคนชื่อนั้นให้หันจากวิถีทางของตน แล้วเขาไม่ยอมทำตาม

เขาจะตายเพราะบาปผิดของตน ส่วนเจ้าจะรักษาชีวิตของตนไว้ได้

10” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลว่า

‘ เจ้าทั้งหลายกล่าวว่า “ ความ

บาปผิดและการล่วงละเมิดของเราก็หนักยิ่งทั้บถมเรา

เรากำลังย่อยยับไปเพราะบาปผิดนั้น

เราจะมีชีวิตอยู่ได้อย่างไร” ’

11จงบอกเขาว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า

‘ เราดำรงอยู่แน่ฉันใด เรามิได้ฟังใจในความตายของคนชั่วเลย

แต่อยากให้เขาเลิกทำบาปและมีชีวิตอยู่ จงหันเสียจากทางชั่วเกิด

จะตายเสียทำไมเล่า พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย’ 12บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงกล่าวแก่พี่น้องร่วมชาติของเจ้าว่า

‘ ความชอบธรรมของคนชอบธรรม

จะไม่ช่วยเขาหากเขาไม่เชื่อฟัง

และความชั่วของคนชั่วจะไม่ทำให้เขาล้มลง

หากเขาหันเสียจากความชื่อนั้น

คนชอบธรรมหากทำบาปจะไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยอาศัยค

ความชอบธรรมแต่เดิม’ 13หากเราบอกคนชอบธรรมว่า

เขาจะมีชีวิต อยู่แน่นอน

แต่แล้วเขาก็วางใจในความชอบธรรมของตนและกระทำชั่ว การ
ประพฤติชอบธรรมใดๆ ของเขา จะไม่อยู่ในความทรงจำอีก
เขาจะตายเพราะความชั่วที่เขาได้ทำ 14 และหากเราบอกคนชั่วว่า
เขาจะตายแน่นอน แต่เขาก็หนีจากความชั่ว
กระทำสิ่งที่ถูกต้องและยุติธรรม

15 หากเขาคืนของที่ยึดมาค่าประกัน หรือสิ่งที่ตนขโมย มา
กระทำตามคำบัญชาต่างๆ ซึ่งทำให้มีชีวิตอยู่ ไม่กระทำชั่ว
เขาจะมีชีวิตอยู่แน่นอน เขาจะไม่ตาย 16 จะไม่จดจำความบาป ใดๆ
ที่เขาทำไปแล้วมาปรับโทษเขาเลย เขา

กระทำสิ่งที่ถูกต้องและยุติธรรม เขาจะมีชีวิตอยู่แน่นอน

17 ถึงกระนั้นพี่น้องร่วมชาติของเจ้าก็ยังคงกล่าวว่า

‘ วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม’

วิธีการของพวกเขาต่างหากที่ไม่ยุติธรรม

18 หากคนชอบธรรมหนีจากความชอบธรรมไปทำชั่ว

เขาจะตายเพราะความชั่ว 19 และหากคนชั่วหนีจากความชั่ว

ไปกระทำสิ่งที่ถูกต้องและยุติธรรม เขาจะมีชีวิตอยู่เนื่องด้วยเหตุนี้

20’ ถึงกระนั้นพงศ์พันธุ์อิสราเอล เอ๋ย เจ้าก็กล่าวว่า

“ วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม”

แต่เราจะพิพากษาเจ้าแต่ละคนตามวิธีการประพฤติกองเจ้า’ ”

เยรูซาเล็มแตก

21 ในวันที่ห้าเดือนสิบของปีที่ 12 แห่งการตกเป็นเชลย

ชายคนหนึ่งซึ่งหนีมาจากเยรูซาเล็มมาบอกข้าพเจ้าว่า

“ กรุงนั้นแตกเสียแล้ว” 22 เย็นวันก่อนที่ชายคนนั้นจะมาถึง

พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่เหนือข้าพเจ้า

และทรงรักษาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงหายใจกลับพูดได้อีก

23 แล้วพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

24” บุตรมนุษย์เอ๋ย

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในซากปรักหักพังของดินแดนอิสราเอล

กล่าวว่า ‘ อับราฮัมตัวคนเดียวแต่ก็ยังสามารถครองดินแดน
ส่วนเรามีหลายคนด้วยกันย่อมได้รับดินแดนนี้เป็นกรรมสิทธิ์’
25 ฉะนั้น จงกล่าวแก่พวกเขาว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ เนื่องจากเจ้ากินเนื้อซึ่งยังมีเลือดค้างอยู่

และหมายพึงบรรดารูปเคารพของเจ้า กับทำให้โลหิตตก

เช่นนี้แล้วควรหรือที่เจ้าจะได้ครอบครองดินแดน 26 เจ้าพึงดาบ

เจ้ากระทำการที่น่าสะอิดสะเอียน

และอย่าอับอายของเพื่อนบ้านเช่นนี้แล้วควรหรือที่เจ้าจะได้ครอบ
ครองดินแดน’

27 จงกล่าวแก่พวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ตรัสว่า

‘ เราดำรงอยู่แน่ฉันใด

บรรดาผู้หลงเหลืออยู่ตามซากปรักหักพังจะตายด้วยดาบ

ส่วนคนที่อยู่ตามท้องทุ่งเราจะมอบให้สัตว์ป่าเขมือบกิน

และบรรดาผู้อยู่ตามที่กำบัง และถ้าจะตายด้วยโรคระบาด ๑ ด

28 เราจะกระทำให้ดินแดนนั้นว่างเปล่า พละ

กำลังอันภาคภูมิของมันจะถึงจุดจบ และภูเขาต่างๆ

ของอิสราเอลจะเรีคร้างจนไม่มีใครเดินผ่าน

29 แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เมื่อเรากระทำให้ดินแดนนั้นเรีคร้างว่างเปล่า

เนื่องด้วยสิ่งน่าชิงชังทั้งปวงที่เขาทั้งหลายได้กระทำ

30 ส่วนเจ้า บุตรมนุษย์เอ๋ย พี่น้องร่วม

ชาติของเจ้าพูดคุยกันถึงเจ้าอยู่ข้างกำแพงและที่ประตูบ้าน

เขาพูดกันว่า ‘ มาเถิด

มาฟังพระดำรัสซึ่งมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+’

31 ประชากรของเรามาหาเจ้าอย่างที่มีกทำ

มานั่งอยู่ตรงหน้าเพื่อฟังคำพูดของเจ้าแต่ไม่เคยนำไปปฏิบัติ

เขาแสดงความจงรักภักดีด้วยริมฝีปาก

แต่จิตใจโลภหวังผลกำไรอธรรม 32แท้จริง
สำหรับเขาเจ้าก็เป็นแค่คนที่ร้องเพลงรักด้วยเสียงไพเราะและเล่นดนตรีเก่งเท่านั้น เพราะเขาฟังคำพูดของเจ้า แต่ไม่ยอมนำไปปฏิบัติ
33เมื่อเหตุการณ์ทั้งหมด นี้เป็นจริง
ซึ่งจะเป็นเช่นนั้นแน่นอนเมื่อนั้นเขาทั้งหลายจะรู้ว่ามิใช่ผู้เผยพระวจนะในหมู่เขา”

ผู้เลี้ยงแกะและลูกแกะ

34พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์ ประณามบรรดา

ผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอล (คือผู้ดูแลประชาชน)

จงกล่าวแก่พวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ รับผิดชอบผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอล ผู้เลี้ยงดูแต่ตนเอง

ไม่ควรหรือที่ผู้เลี้ยงแกะจะเลี้ยงดูฝูงแกะ 3เจ้ากินครีมชั้น

เอาขนแกะห่มกาย และฆ่าสัตว์ตัวที่อ่อนพี แต่เจ้าไม่ดูแลฝูงแกะ

4ตัวที่อ่อนแอเจ้ามิได้ชูกำลัง ตัวที่ป่วยเจ้าไม่รักษา

ตัวที่บาดเจ็บเจ้ามิได้เอาผ้าพันแผลให้ ตัวที่หลงหายหรือเตลิดไป

เจ้าก็มิได้ตามกลับคืนมา เจ้าปกครองแกะอย่างทารุณโหดเหี้ยม

5แกะทั้งหลายจึงกระจัดกระจายไปเพราะไม่มีผู้เลี้ยง

และเมื่อพลัดฝูงไปก็ตกเป็นอาหาร ของบรรดาสัตว์ป่า

6แกะของเราระเห่ระอน ไปตามภูเขาดังๆ และเนินเขาสูงทุกลูก

กระจัดกระจายไปทั่วโลกโดยไม่มีใครเสาะหาหรือเหลียวแล

7ฉะนั้นบรรดาผู้เลี้ยงแกะ

จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+’

8องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ เราดำรงอยู่แน่นอนฉันใด

เนื่องจากฝูงแกะของเราขาดผู้เลี้ยงจึงถูกปล้นสะดม

และตกเป็นอาหารของสัตว์ป่าทั้งหลาย
และเนื่องจากผู้เลี้ยงแกะของเราไม่เสาะหาฝูงแกะ เอาแต่
เลี้ยงดูตนเองแทนที่จะเลี้ยงแกะ 9 ฉะนั้นบรรดาผู้เลี้ยงแกะ
จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+”

10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ เราเป็นศัตรูกับบรรดาผู้เลี้ยงแกะ

เรา จะ เอาโทษเขาเนื่องด้วยฝูงแกะ

เราจะปลดเขาจากการดูแลฝูงแกะ เขาจะไม่ได้เลี้ยงตัวเองอีกต่อไป

เราจะช่วยฝูงแกะของเราจากปากของเขา

เพื่อมิให้แกะเป็นอาหารของเขาอีก”

11 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ เราเองจะเสาะหาแกะของเราและเลี้ยงดูมัน 12 ดั่งผู้เลี้ยงแกะ

ดูแลฝูงแกะที่กระจัดกระจายไปเมื่อเขาอยู่ด้วย

เราจะดูแลแกะของเรา เราจะช่วยแกะออกมาจากที่ต่างๆ ซึ่งกระจัด

กระจายไปในวันที่เมฆหม่นและฟ้าหมอง

13 เราจะนำแกะทั้งหลายออกมาจากชนชาติต่างๆ

รวบรวมมาจากนานาประเทศ แล้วนำเขาเข้าสู่ดินแดนของเขา

เราจะเลี้ยงดูแกะบนภูเขาต่างๆ ของอิสราเอล

ตามลำห้วยและในท้องถื่นทั้งปวงของดินแดนนั้น

14 เราจะพุ่มพริกเขาทั้งหลายในทุ่งหญ้าอุดม ภูเขาสูงต่างๆ

ของอิสราเอลจะเป็นแหล่งหญ้า ของเขา

ที่นั่นเขาจะนอนลงกลางแหล่งหญ้า อุดม

และจะยังชีพอยู่ที่ทุ่งหญ้าเขียวขจี บนภูเขาต่างๆ ของอิสราเอล

15 เราเองจะเลี้ยงดูฝูงแกะของเราและให้เขาทั้งหลายนอนลง”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า

16” เราจะค้นหาตัวที่หลงหายและนำตัวที่เตลิดไปกลับคืนมา

เราจะพันแผลให้ตัวที่บาดเจ็บ และชูกำลังตัวที่อ่อนแอ

แต่ตัวที่แข็งแรงอ้วนพีเราจะทำลายเสีย
เราจะเลี้ยงดูฝูงแกะด้วยความยุติธรรม ม
17' ส่วนเจ้าทั้งหลายที่เป็นฝูงแกะ'
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
' เราจะตัดสินแยกแกะดีจากแกะ เลวแยกแกะจากแพะ
18เจ้าเลี้ยงชีพในทุ่งหญ้าอันอุดมแล้วยังไม่สนใจหรือ
ถึงต้องไ้เท้าเหยียบย่ำทุ่งหญ้าที่เหลือ
เจ้าดื่มน้ำใสสะอาดแล้วยังไม่เพียงพอหรือ ถึงต้อง
เอาเท้ากวนน้ำที่เหลือให้ขุ่น 19ฝูงแกะของเรา
ต้องเลี้ยงชีพด้วยสิ่งที่ถูกเจ้าเหยียบย่ำ และ
ดื่มน้ำที่เจ้าเอาเท้ากวนให้ขุ่นหรือ'
20ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ตรัสแก่พวกเขาว่า
' ดูเถิด เราเองจะพิพากษาระหว่างแกะอ้วนพีกับแกะผอม
21เนื่องจากเจ้าเอาไ้สกับสิข้างต้น
และเอาเขาขวิดไล่แกะอ่อนแอไป22ฉะนั้นเราจะช่วยฝูงแกะของเรา
มิให้ถูกรังแกอีก เราจะตัดสินแยกแกะดีจากแกะเลว'
23" เราจะตั้งดาวิดผู้รับใช้ของเรา ให้เป็นผู้เลี้ยงแกะดูแลพวกเขา
เขาจะเลี้ยงดูทำหน้าที่ผู้เลี้ยงแกะ
24เราจะเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ข อ ง เ ข า
และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านายในหมู่เขา
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ลั่นวาจาไว้
25" ' เราจะทำสัญญาสงบสุขกับเขาทั้งหลาย
และกำจัดสัตว์ร้ายเสียจากแผ่นดิน
เพื่อว่าเขาจะอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารและนอนหลับ
อยู่ในป่าอย่างปลอดภัย 26เร า จ ะ อ ว ย พ ร พ ว ก
เ ข า แ ล ะ ส ถ า น ที่ ต ่าง ๆ ร อ บ เ น น เ ข า ข อ ง เ ร า
เราจะให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล จะมีพระพร หลังลงมาตั้งสายฝน
27ต้นไม้อ้วนพีในทุ่งจะเกิดผล

และผืนแผ่นดินอันววยพืชผลผู้คนจะอยู่อย่างปลอดภัยในดินแดน
เขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+
เมื่อเราหักคานแอกของเขาและช่วยเขาพ้นจากเงื้อมมือของผู้กดขี่
เขาเป็นทาส 28 เขาจะไม่ตกเป็นเหยื่อปล้นสะดมของชาติต่างๆ
อีกต่อไป สัตว์ป่าทั้งหลายจะไม่ล้างผลาญเขา
เขาจะยังชีพอยู่ด้วยความสงบสุขจะไม่มีใครทำให้เขาหวาดกลัว
29 เราจะจัดเตรียมผืนแผ่นดิน ซึ่งเลื่องลือด้านพืชผลให้แก่เขา
และเขาจะไม่ตก เป็นเหยื่อของการกันดารอาหารในดินแดน
หรือทนความดูหมิ่นจากชนชาติทั้งหลายอีก
30 เมื่อนั้นพวกเขาจะรู้ว่า
เราองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเขาอยู่กับเขา
และเขาซึ่งเป็นพงศ์พันธุ์แห่งอิสราเอลคือประชากรของเรา”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศไว้
31 เจ้าทั้งหลายผู้เป็นลูกแกะแห่งทุ่งหญ้าของเราคือประชากร
และเราคือพระเจ้าของเจ้า”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ’ “

พยากรณ์แก่เซอีร์

35 พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาถึงข้าพเจ้าว่า
2” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงหันหน้าไปยังภูเขาเซอีร์และพยากรณ์แก่มัน
3 จงกล่าวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า +ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
‘ ภูเขาเซอีร์เอ๋ย เราเป็นศัตรูกับเจ้า
เราจะเหยียดมือออกสู้กับเจ้าและทำให้เจ้าเป็นแดนร้างว่างเปล่า
4 เราจะทำให้เมืองต่างๆ
ของเจ้ากลายเป็นซากปรักหักพังและเจ้าจะไร้ศร้าง
เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+
5 เนื่องจากเจ้าอาฆาตคุมแค้นมาตั้งแต่หนหลัง

และมอบชนชาติอิสราเอลเป็นเหยื่อดาบในคราวหายนะของเขา
ในคราวเมื่อโทษทัณฑ์ของ เขาถึงขีดสุด’ 6 ฉะนั้น
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า ‘ เราดำรงอยู่แน่นอนใด
เราจะมอบเจ้าให้แก่การหลังเลือดซึ่งจะตามล้างเจ้า
เจ้ามิได้เกลียดชังการหลังเลือด ดังนั้นการหลังเลือดจะตามล้างเจ้า
7 เราจะกระทำให้ภูเขาเซอีร์ เป็นที่เรศร้างว่างเปล่า และตัดขาด
มันจากผู้ที่สัญจรไปมา 8 เราจะทำให้ภูเขาต่างๆ
ของเจ้าเต็มไปด้วยเหยื่อสังหาร
ผู้ที่ตายด้วยดาบจะล้มลงบนเนินเขาทั้งปวงของ เจ้า
และในหุบเขาต่างๆ กับลำห้วยทั้งหลาย ของเจ้า
9 เราจะกระทำให้เจ้าเรศร้างเป็นนิตย์ เมืองต่างๆ
ของเจ้าจะไม่มีผู้อยู่อาศัย
เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+
10 เนื่องจากเจ้ากล่าวว่า
“ ชนชาติและประเทศทั้งสองนี้จะเป็นของเรา
เราจะถือสิทธิ์ครอบครอง” ทั้งๆ
ที่เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+สถิตที่นั่น’
11 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า
‘ เราดำรงอยู่แน่นอนอนฉันใด
เราจะปฏิบัติต่อเจ้าตามความโกรธและอิฉาซึ่งเจ้าแสดงออกโดยค
วามเกลียดชังต่อเขา
และเราจะแสดงตัวให้เป็นที่รู้จักในหมู่เขาทั้งหลาย เมื่อเร
ลงโทษเจ้า
12 แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ยื่นถึงคำพุดดูหมิ่น
นานา ที่เจ้าว่าแก่ภูเขาต่างๆ ของอิสราเอล เจ้ากล่าวว่า
“ มันถูกทิ้งร้างและมอบให้เราเขมือบกิน”
13 เจ้าคุยโอ้อวดทับถมเรา และพุดว่าเราโดยไม่มียับยั้ง
เราได้ยื่นแล้ว’

14องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ ในขณะที่ทั่วโลกชื่นชมยินดี เราจะทำให้เจ้าเรีคร้าง

15เนื่องจากเจ้ากระหึ่มยี้มย่อง

เมื่อกรรมสิทธิ์ของพงศ์พันธุ์แห่งอิสราเอลเรีคร้าง เราจึงปฏิบัติ

ต่อเจ้าเช่นนั้นเหมือนกัน เจ้าต้องเรีคร้าง ภูเขาเซอีร์เอ๋ย

ทั้งเจ้าและเอโดมทั้งปวง

เมื่อนั้นเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+’ ”

อนาคตอันรุ่งโรจน์ของอิสราเอล

36” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์ แก่ภูเขาต่างๆ ของอิสราเอลว่า

‘ บรรดาภูเขา แห่งอิสราเอล

จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+’

2องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ‘ คัทรูกล่าวถึงเจ้าว่า

“ อะฮ้า ที่สูงโบราณทั้งหลายตกเป็นกรรม สิทธิ์ของเราแล้ว”

3ฉะนั้น จงพยากรณ์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ เนื่องจากเขาทั้งหลาย ทำลายล้างและตามล่าเจ้าจากทุกด้าน

จนเจ้าตกเป็นกรรมสิทธิ์ของประชาชาติทั้งหลาย

และเป็นเป้าแห่งการนินทาว่าร้ายของผู้คน 4ฉะนั้น

บรรดาภูเขาแห่งอิสราเอล

จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด

พระองค์ตรัสแก่ภูเขาใหญ่น้อย

ลำห้วยและหุบเขาทั้งหลายแก่ซากปรักหักพังอันเรีคร้างและหัวเมือง

ต่างๆ อันเรีคร้าง ซึ่งถูกปล้นสะดมและ เย้ยหยันโดยชาติต่างๆ

โ ด ย ร อ บ ’ 5องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ โ ดยอารมณ์เดือดดาล เรากล่าว

ประณามชนชาติทั้งหลายและเอโดมทั้งปวง

เพราะด้วยความลึงโลดและความชั่วร้ายใน ใจ

เขาทั้งหลายยึดดินแดนของเราเป็นกรรมสิทธิ์

จะได้ปล้นสะดมทุ่งหญ้านั้น'

6ฉะนั้น

จงพยากรณ์เกี่ยวกับดินแดนอิสราเอลและกล่าวแก่ภูเขาใหญ่น้อย
ลำห้วย และหุบเขาทั้งหลายว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

' เราพูดด้วยอารมณ์เดือดดาล

เนื่องจากเจ้าทั้งหลายทนการดูหมิ่นดูแคลนจากชนชาติต่างๆ '

7ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

' เราจะมีขึ้นปฏิญาณว่า บรรดาชนชาติล้อมรอบเจ้า

ก็จะทนรับการดูหมิ่นดูแคลนเช่นเดียวกัน 8ส่วนเจ้า

บรรดาภูเขาแห่งอิสราเอลเอ๋ย เจ้า

จะผลิกิ่งก้านและออกผลเพื่ออิสราเอลประชากรของเรา

เพราะไม่ช้าพวกเขาจะคืนถิ่น

9เราหวังใยอาทรเจ้าและจะเหลียวแลเจ้าด้วยความโปรดปราน

เจ้าจะได้รับการไถพรวนและหว่านพืช 10เราจะทวีจำนวน

ประชากรของเจ้า คือพงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งหมด เมืองต่างๆ

จะมีผู้อยู่อาศัยและซากปรักหักพังจะได้รับการปฏิสังขรณ์

11เราจะทวีจำนวนคนและสัตว์เหนือเจ้า

เขาทั้งหลายจะเกิดผลและมีจำนวนมากมาย

เราจะให้ผู้คนมาตั้งรกรากอยู่เหมือนในอดีต

และจะทำให้เจ้ารุ่งเรืองยิ่งกว่าแต่ก่อน

เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

12เราจะให้ชนชาติอิสราเอลประชากรของเราดำเนินบนเจ้า

เขาจะครอบครองเจ้า และเจ้าจะเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา

เจ้าจะไม่พรากรุกหลานของเขาไปอีก

13" ' องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

เนื่องจากผู้คนพูดกับเจ้าว่า

เจ้ากลืนชีวิตผู้คนและพรากรุกหลานไปจากชนชาติของเจ้า

14 ฉะนั้นเจ้าจะไม่กลืนชีวิตผู้คน

หรือพรากรุกหลานไปจากชนชาติของเจ้าอีกเลย

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า

15 เราจะไม่ให้เจ้าได้ยื่นคำเยาะเย้ยถากถางของชนชาติต่างๆ อีก

เจ้าจะไม่ต้องทนการดูหมิ่นของชาวชนทั้งหลายอีก

และเราจะไม่ให้ชนชาติของเจ้าล่มจมอีก' ”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ' “

16 อีกคราวหนึ่ง พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า

17” บุตรมนุษย์เอ๋ย

เมื่อประชากรอิสราเอลอาศัยอยู่ในดินแดนของตน

เขาก็ทำให้แผ่นดินมัวหมองโดยความประพฤติและการกระทำของเข

า

ความประพฤติของเขาเหมือนช่วงมลทินประจำเดือนของผู้หญิงใ

น ส ำ ย ต ำ เ ร ำ 18 ฉะนั้นเราจึงระบายนโทษแก่เขา

เพราะเขากระทำให้เกิดการหลังเลือดในดินแดนนั้น

และทำให้แผ่นดินเป็นมลทิน ด้วยรูปเคารพทั้งหลาย

19 เรากระจายพวกเขาท่ามกลางชนชาติต่างๆ

และไปยังนานาประเทศ

เ ร ำ ล ง โ ท ษ เ ข ำ ต ำ ม ค ว ำ ม ประพฤติและการกระทำ

ของ เขา

20 และไม่ว่าเขาไปที่ไหนในท่ามกลางประชาชาติต่างๆ

เขาก็ทำให้นามศักดิ์สิทธิ์ของเราเสื่อมเสีย

เพราะผู้คนกล่าวถึงเขาว่า

' คนเหล่านี้เป็นประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ถึงกระนั้นก็ยังต้องจากประเทศของตนมา'

21 เราห้วงไยนามอันบริสุทธิ์สูงส่งของเรา ซึ่ง

วงศ์วานอิสราเอลกระทำให้เสื่อมเสีย ท่ามกลางชนชาติต่างๆ
ที่เขาไปอยู่

22 ฉะนั้นจึงกล่าวแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ‘ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย
ไม่ใช่เพราะเห็นแก่เจ้าหรือที่เราจะกระทำสิ่งเหล่านี้

แต่เพราะเห็นแก่นามอันบริสุทธิ์สูงส่งของเรา

ซึ่งเจ้าทำให้เสื่อมเสียท่ามกลางชนชาติต่างๆ ที่เจ้าไปถึง

23 เราจะสำแดงความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์แห่งนามยิ่งใหญ่ของเรา

ซึ่งต้องเสื่อมเสียท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย

นามซึ่งเจ้าทำให้มัวหมองในหมู่เขาทั้งหลาย แล้วชนชาติต่างๆ

จะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+เมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเรา
ทางเจ้าต่อหน้าเขาทั้งหลาย’

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ

24’ ด้วยว่าเราจะพาเจ้าออกจากชาติต่างๆ

เราจะรวบรวมเจ้าจากนานาประเทศและนำกลับคืนสู่ดินแดนของเจ้า

า 25 เราจะประพรมน้ำชำระลงบนเจ้า แล้วเจ้าจะสะอาด เราจะ

ชำระล้างเจ้าจากมลทินโสโครกทั้งปวง และ จากรูปเคารพ

26 เราจะให้จิตใจใหม่แก่เจ้า และใส่วิญญาณใหม่ในเจ้า

เราจะขจัดใจหินจากเจ้าและให้เจ้ามีใจเนื้อ 27 เราจะใส่วิญ

ญาณของเราไว้ในเจ้า โนมนำเจ้าให้ปฏิบัติตามคำบัญชาของเรา

และใส่ใจรักษาบทบัญญัติของเรา

28 เจ้าจะเลี้ยงชีพอยู่ในดินแดนซึ่งเรายกให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า

เจ้าจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า

29 เราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากมลทินผิดบาปทั้งปวง

เราจะระดมเมล็ดข้าว

กระทำให้มันอุดมสมบูรณ์และจะไม่นำการกันดารอาหารมายังเจ้า

30 เราจะทวีผลแห่ง ดันหมากรากไม้ และพืชพันธุ์ธัญญาหาร

เพื่อเจ้าจะไม่ต้องทนความอับอายในหมู่ประชาชาติเพราะความอด

อยากแห่งแล้งอีกต่อไป 31เมื่อนั้นเจ้าจะสำนึกในวิถึบาป
และการประพฤดิชั่วร้ายของตน
เจ้าจะชิงชังตัวเองเนื่องด้วยบาปผิด และการกระทำอันน่าสะอิด
สะเอียนต่างๆ 32เราประสงค์ให้เจ้ารู้ว่า
‘ เรากระทำการนี้มิใช่เพราะเห็นแก่เจ้า’
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้แหละ
พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย!

จงอภัยศอดสูและละอายแก่ใจในความประพฤดิ ของเจ้า
33องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
‘ ในวันที่เราชำระเจ้าจากความผิดบาปทั้งปวง
เราจะให้เมืองของเจ้ามีผู้อยู่อาศัย และที่ปรักหักพังต่างๆ
ได้รับการปฏิสังขรณ์ 34ดินแดนอันเรศ

ร้างจะเป็นที่ไถหวานและเพาะปลูก
แทนที่จะถูกทิ้งร้างต่อหน้าคนทั้งปวงที่ผ่านไประมา
35คนทั้งหลายจะกล่าววว่า
“ ดินแดนแห่งนี้ซึ่งถูกทิ้งร้างกลับกลายเป็นดังสวนเอเดน
เมืองต่างๆ ซึ่งปรักหักพังถูกทิ้งร้างและย่อยยับป่นปี้ บัดนี้
มีปรากฏการเข้มแข็งและมีผู้คนอยู่อาศัย” 36เมื่อนั้นชนชาติต่างๆ
ที่ยัง เหลืออยู่รอบเจ้า จะรู้ว่าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ได้ปฏิสังขรณ์สิ่งที่ถูกทำลายย่อยยับ
และกระทำให้ดินแดนที่ถูกทิ้งร้างมีพืชพันธุ์งอกขึ้น
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ล้นวาจาไว้และเราจะกระทำตามนั้น
, ”

37องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ เราจะยอมตามคำอ้อนวอนของพงศ์พันธุ์อิสราเอลอีกครั้งหนึ่ง
และกระทำให้ประชากรของเขามีมากมายเหมือนฝูงแกะ
38มีอย่างเหลือเฟือเหมือนฝูงแพะแกะ
สำหรับถวายนบูชาที่เยรูซาเล็มในช่วงเทศกาล

เมืองปรักหักพังทั้งหลายจะกลับมีฝูงชนเนืองแน่นเช่นนั้นแหละ
เมื่อนั้นเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+”

หุบเขากระดูกแห้ง

37พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่เหนือ ข้าพเจ้า

และทรงนำข้าพเจ้าออกมาโดยพระวิญญูณขององค์พระผู้เป็นเจ้า

+ ทรงวางข้าพเจ้าไว้ที่กลางหุบเขาแห่งหนึ่งซึ่งเต็มไปด้วยกระดูก

2พระองค์ทรงพาข้าพเจ้าท่องไปในหมู่กระดูก

และข้าพเจ้าเห็นกระดูกกลาดเกลื่อนทั่วพื้นหุบเขา

เป็นกระดูกที่แห้งยืงนัก 3พระองค์ตรัสถามข้าพเจ้าว่า

“ บุตรมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านี้จะกลับมีชีวิตได้ไหม?”

ข้าพเจ้ากราบทูลว่า “ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด

พระองค์แต่ผู้เดียวที่ทรงทราบ”

4แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

“ จงเผยพระวจนะแก่กระดูกเหล่านี้ว่า ‘ กระดูกแห้งเอ๋ย

จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+!

5องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ตรัสแก่กระดูกเหล่านี้ว่า

‘ เราจะให้ลมปราณเข้าสู่เจ้าแล้วเจ้าจะกลับมีชีวิต

6เราจะร้อยเอ็นเข้าและให้เจ้ามีเลือดเนื้อ แล้วเอาผิวหนังคลุมเจ้า

เราจะใส่ลมปราณในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต

แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+’ ”

7ข้าพเจ้าจึงเผยพระวจนะตามที่พระองค์ตรัสสั่ง

ขณะที่ข้าพเจ้าเผยพระวจนะอยู่ มีเสียงดังเกรียวกราว

และกระดูกต่างๆ มาประสานต่อกันเข้าด้วยกัน

8ข้าพเจ้ามองดูก็เห็นเอ็นและเลือดเนื้อก่อตัวขึ้นเหนือกระดูก

และผิวหนังคลุมทั้งหมดไว้ แต่ร่างเหล่านั้นยังปราศจากลมปราณ

9และแล้วพระองค์ ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย

จ ง เ ผ ย พระวณะแก่ลมปราณเถิดว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ‘ ลมปราณเอ๋ย
จงมาจากลมทั้ง 4 ทิศและเข้าสู่ร่างเหล่านี้เพื่อเขาจะมีชีวิต’ ”
10 ข้าพเจ้าจึงเผยพระวณะตามที่พระองค์ตรัสสั่ง
แล้วลมปราณก็เข้าสู่ร่างเหล่านั้น
เขาทั้งหลายจึงมีชีวิตลุกยืนขึ้นและกลายเป็นกองทัพใหญ่
11 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย
กระดูกเหล่านี้คือพงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งหมด เขาทั้งหลายกล่าวว่า
‘ กระดูกของเราแห้งกรัง ความหวังของเราสูญสิ้น
เราถูกทำลายแล้ว’ 12 ฉะนั้นจงเผยพระวณะแก่เขาว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ‘ ประชากรของเราเอ๋ย
เราจะเปิดหลุมฝังศพของเจ้าและนำเจ้าออกมา
เราจะพาเจ้ากลับคืนสู่ดินแดนอิสราเอล 13 เมื่อนั้นแหละ
ประชากรของเราเอ๋ย เจ้าจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+
เมื่อเราเปิดหลุมฝังศพของเจ้าและนำเจ้าออกมา
14 เราจะใส่วิญญาณของเราไว้ในเจ้าและเจ้าจะมีชีวิตอยู่
เราจะให้เจ้าตั้งรกรากในดินแดนของตน
เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ล้นวาจาไว้
และเราก็กระทำตามนั้น’
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ’ ”
ชาติเดียวกษัตริย์เดียว
15 พระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพเจ้าว่า
16” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงเอาไม้อันหนึ่งมา และเขียนลงว่า
‘ ของยูดาห์กับอิสราเอลพวกพ้อง’
และเอาไม้อีกอันหนึ่งมาเขียนลงว่า ‘ ของเอฟราอิม
ของโยเซฟและวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด ซึ่งเป็นพวกพ้อง’
17 จงต่อไม้ทั้งสองเข้าด้วยกัน ให้เป็นไม้อันเดียวอยู่ในมือเจ้า
18 เมื่อพี่น้องร่วมชาติของเจ้าถ้าม

เจ้าว่าทำเช่นนั้นหมายความว่าอะไร 19จง
บอกพวกเขาว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ‘ เราจะ
เอาไม้อันของโยเซฟซึ่งอยู่ในมือเอเฟราอิมและของอิสราเอลผู้เป็นพ
วักพ้อง ต่อเข้ากับไม้ของยูดาห์ให้เป็นไม้อันเดียวกันอยู่ในมือเรา’
20จงชูไม้ทั้งสองอันที่เจ้าเขียนไว้ต่อหน้าเขาทั้งหลาย
21และบอกเขาว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
‘ เราจะนำชนชาติอิสราเอล ออกมาจากชาติต่างๆ ที่เขาไปนั้น
เราจะรวบรวมเขามาจากรอบทิศพากลับสู่ดินแดนของเขา
22เราจะกระทำให้เขาเป็นชนชาติเดียวในดินแดนนั้น
อยู่บนภูเขาต่างๆ ของอิสราเอล จะมีกษัตริย์องค์เดียว
ปกครองเหนือเขาทั้งหมด
เขาจะไม่แยกเป็นสองชาติหรือสองอาณาจักรอีกต่อไป
23เขาจะไม่ทำตัวให้เป็นมลทิน ด้วยรูป เคารพต่างๆ
หรือเทวรูปชั่วร้าย หรือด้วยความพลั้งผิดใดๆ ของเขา
เพราะเราจะช่วยเขามีให้ถล่ำเข้าสู่ความพิศบาป
เราจะชำระล้างพวกเขา
เขาจะเป็นประชากรของเราและเราจะเป็นพระเจ้าของเขา
24ดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์ปกครองเขา
เขาจะมีผู้เลี้ยงผู้เดียว เขาจะปฏิบัติตามบทบัญญัติของเรา
และใส่ใจทำตามคำบัญชาของเรา
25เขาจะอาศัยในดินแดนซึ่งเรามอบให้แก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา
ดินแดนซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายอาศัยอยู่
เขากับลูกหลานเหลนจะอาศัยอยู่ที่นั่นตลอดไป
และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านายของเขาตลอดไป
26เราจะทำสัญญาสงบสุขกับเขา เป็นสัญญานิรันดร์
เราจะสถาปนาเขาไว้และทวีจำนวนของเขา
เราจะตั้งสถานบริสุทธิ์ของเราไว้ท่ามกลางเขาทั้ง หลายตลอดไป
27เราจะพำนักอยู่ร่วมกับเขา เราจะเป็นพระเจ้าของเขา

และเขาจะเป็นประชากรของเรา 28เมื่อนั้นชนชาติทั้งหลายจะรู้ว่า
เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+กระทำให้อิสราเอลเป็นชนชาติบริสุทธิ
เมื่อสถานบริสุทธิของเราอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลายตลอดไปเป็นนิต
ยั ”

พยากรณ์แก่โวก

38พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึงข้าพ เจ้าว่า

2” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าประณามโวกแห่งดินแดนมาโวก

เจ้านายคนสำคัญแห่งเมเซค และทูบัล จงพยากรณ์แก่เขาว่า

3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ โวกเจ้านายคนสำคัญแห่งเมเซคและทูบัลเอ๋ย เราเป็นศัตรูกับเจ้า

4เราจะหมุ่นเจ้าไปรอบๆ

เอาเบ็ดเกี่ยวขากรไกรของเจ้าและลากเจ้าออกไป

พร้อมกองทัพทั้งปวงของเจ้าคือม้าและพลม้าอาวุธครบครัน

ทั้งกองกำลังหิมาที่ถือโล่ใหญ่่น้อย ซึ่งทุกคนกวัดแกว่ง ดาบ

5เปอร์เซีย คูช และฟุตจะไปด้วย

ทุกคนล้วนแล้วแต่ถือโล่และสวมหมวกเกราะ

6พร้อมทั้งโกเมอร์กับทหารทั้งปวง และจาก เบธโทการมา

จากภาคเหนืออันไกลโพ้นกับทหารทั้งปวง

คือมีหลายประชาชาติร่วมกับเจ้า

7เจ้ากับกองกำลังทั้งปวงที่ชุมนุมกันรอบเจ้า จงเตรียมพร้อม

และรับคำสั่งเกี่ยวกับพวกเขา 8หลายวันผ่านไปเจ้าจะถูกเรียก

ให้มารบ อีกหลายปีข้างหน้า

เจ้าจะบุกดินแดนซึ่งว่างเว้นจากสงคราม ซึ่งประชากรดินแดนนั้น

ถูกรวบรวมมาจากหลายชาติสู่ภูเขาดังๆ ของอิสราเอล

ซึ่งถูกทิ้งร้างมานาน พวกเขาถูกพามาจากชาติต่างๆ บัดนี้

เขาทั้งหมดอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย 9เจ้ากับ

กองทัพทั้งปวงและชนหลายชาติที่ร่วมกับเจ้าจะยกพลขึ้นไป
รุกกระหน่ำอย่าง พายุ เจ้าจะเป็นเช่นเมฆปกคลุมดินแดนนั้น’
10องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ‘ ในวันนั้นความคิด
จะแวบเข้ามาในใจของเจ้า และเจ้าจะคิดก่อการร้าย

11เจ้าจะกล่าวว่า “ เราจะบุกดินแดนซึ่งหมู่บ้านต่างๆ ไม่มีปราการ
เราจะ โจมตีชนชาติซึ่งรักสงบและไม่ระแวงภัย

เขาทั้งปวงอาศัยอยู่โดยปราศจากกำแพงประตูหรือดาด

12เราจะปล้นสะดม ริบข้าวของและรบกวนที่ปรักหักพังซึ่งบัดนี้

มีผู้อยู่อาศัยและสู้กับประชากรที่รวบรวมมาจากชาติต่างๆ

ซึ่งร่ำรวยด้วยฝูงสัตว์และผลผลิตต่างๆ

ที่อาศัยอยู่ในใจกลางดินแดนนั้น”

13เซบากับเดดาน

และบรรดานายวานิชแห่งทาร์ซิชกับสิงห์หนุ่มของที่นั่น

จะกล่าวแก่เจ้าว่า “ ท่านมาปล้นสะดมหรือ

ท่านระดมพลมาริบข้าวของหรือ มาขนเงินทอง ริบฝูงสัตว์

ผลผลิตต่างๆ และยึดของ เพลຍไปมากมายหรือ” ’

14ฉะนั้นบุตรมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวแก่โลกว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

‘ ในวันนั้นเมื่ออิสราเอลประชากรของเราอาศัยอยู่อย่างสงบ

เจ้าจะไม่สังเกตเห็นหรือ

15เจ้าจะมาจากถิ่นของเจ้าในภาคเหนือไกลโพ้น

ทั้งเจ้าและชาติต่างๆ ที่ร่วมกับเจ้า

ล้วนขี่ม้ามาเป็นกองกำลังยิ่งใหญ่ และ เป็นทัพเข้มแข็งยิ่งนัก

16เจ้าจะบุกมาสู้กับอิสราเอลประชากรของเราเหมือนเมฆปก

คลุมดินแดน โลกเอ๋ย ในกาลข้างหน้า

เราจะนำเจ้ามาสู้รบกับดินแดนของเรา เพื่อ

ชนชาติทั้งหลายจะรู้จักเรา

เมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์สูงส่งของเราโดยทางเจ้าต่อหน้าต่อตา

ขาทั้งหลาย’ 17องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
‘ เจ้าเป็นผู้นั้นมีชื่อหรือที่เรากล่าวถึงในสมัยก่อนโดยทางผู้รับใช้ข
องเรา คือบรรดาผู้เผยพระวจนะแห่งอิสราเอล
ซึ่งพยากรณ์เมื่อหลายปีก่อนหน้านั้น
ว่าเราจะนำเจ้ามาสู้กับขาทั้งหลาย
18ในวันนั้นจะเกิดเหตุการณ์ดังนี้คือ
เมื่อโกลโกธโมตีดินแดนอิสราเอล เราจะบันดาลโทสะร้ายแรง’
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด
19โดยความกระตือรือร้นและเดือดดาล เราขอประกาศว่า
ในครั้งนั้นจะเกิดแผ่นดินไหวอย่างร้ายแรงในดินแดนอิสราเอล
20ปลาในทะเล นกในอากาศ สัตว์บก
สัตว์เลื้อยคลานทุกชนิดและมนุษย์บนพื้นผิวโลกจะสิ้นสะท้อนต่อหน้า
าเรา ภูเขา ทั้งหลายจะคว่ำทลาย หน้าผาแตกเป็นเสี่ยงๆ
แ ล ะ ก ำ แ พ ง ทุกแห่งทลายราบกับพื้น 21เราจะ
เกณฑ์ดาบหนึ่งมาสู้กับโกลกบนภูเขาทุกแห่งของเรา’
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้
‘ ดาบของทุกคนจะรบกับพี่น้องของตน
22เราจะลงโทษเขาด้วยโรคระบาด และการหลังเลือด
เราจะเทพนห่าใหญ่ ลูกเห็บ และกำมะถันร้อนแรง
ลงใส่โกลและกองทหารของเขาตลอดจนชนชาติต่างๆ
ที่ร่วมกับเขา
23เราจะแสดงความยิ่งใหญ่และบริสุทธิ์สูงส่งของเราเช่นนี้แหละ
และเราจะสำแดงตนให้เป็นที่รู้จักต่อหน้าต่อตาชนชาติทั้งหลาย
เมื่อนั้นขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+’

39” บุตรมนุษย์เอ๋ย จงเผยพระวจนะประณามโมกกว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ‘ โลกเอ๋ย
เราเป็นศัตรูกับเจ้า ผู้เป็นเจ้านายคนสำคัญ แห่งเมเซคและทูบัล
2เราจะหมั้นเจ้าไปรอบๆ และลากเจ้าไป
เราจะนำเจ้ามาจากเหนือสุด และส่งเจ้ามารบกับภูเขาดัง
ของอิสราเอล 3แล้วเราจะฟาดให้ คันธนูหลุดจากมือซ้ายของเจ้า
และทำให้ลูกธนูร่วงจากมือขวาของเจ้า 4เจ้าและทหาร
ทั้งหมดกับชนชาติต่างๆ
ที่ร่วมกับเจ้าจะล้มลงบนภูเขาทั้งหลายของอิสราเอล
เราจะยกเจ้าให้เป็นอาหารของแร้งกาและสัตว์ป่าทั้งปวง
5เจ้าจะล้มลงในทุ่งกว้าง เพราะเราได้ลั่นวาจาไว้แล้ว’
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้
6เราจะส่งไฟลงมาเหนือมาโมก
และบรรดาผู้อาศัยอยู่อย่างปลอดภัยตามดินแดนชายฝั่งทะเล
และเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+
7เราจะกระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นที่รู้จัก
ในท่ามกลางอิสราเอลประชากรของเรา
เราจะไม่ปล่อยให้นามอันบริสุทธิ์ของเราถูกลบหลู่อีกต่อไป
และประชาชาติทั้งหลายจะรู้ว่าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+คือองค์
บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล 8วันนั้นกำลังมาแล้ว
เหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้แหละ
“ เป็นวันที่เราได้ลั่นวาจาไว้
9แล้วบรรดาผู้อาศัยในเมืองต่างๆ ของ
อิสราเอลจะออกไปเก็บอาวุธทั้งปวงเป็นเชื้อเพลิงเผาเสียให้หมด
ทั้งโล่ใหญ่เล็ก คันธนู ลูกธนู กระบองค้ำและหอก
เขาจะใช้อาวุธเหล่านี้เป็นเชื้อเพลิงตลอด7ปี
10เขาไม่จำเป็นต้องเก็บฟืนจากทุ่งหรือตัดฟืนจากป่า

เพราะจะใช้อาวุธทั้งหลายเป็นเชื้อเพลิง
และเขาจะปล้นสะดมผู้ที่ปล้นสะดมตน
และจะแย่งชิงผู้ที่แย่งชิงตน”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ
11” ในวันนั้น เราจะจัดสุสานให้โกลก ในอิสราเอล
เป็นหุบเขาแห่งผู้สัจจ ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของทะเล
มันจะกีดขวางทางของผู้สัจจไปมา

เพราะโกลกและกองกำลังทั้งหมดของเขาจะถูกฝังไว้
ที่นั่น ผู้คนจะเรียกที่นั่นว่าหุบเขาฮาโมนโกลก(หมาย
ความว่ากองกำลังของโกลก)

12ตลอด 7เดือนพงศ์พันธุ์อิสราเอล
จะฝังศพเขาทั้งหลายเพื่อชำระแผ่นดินให้สะอาด”

13องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ ประชาชนทุกคนจะช่วยกันฝังศพเขาทั้งหลายและวันที่เราได้รับ
การเทิดทูนเกียรติสิริ นั้น จะเป็นวันรำลึกสำหรับพวกเขา

14จะมีการว่าจ้างคนให้ชำระดินแดนนั้นสม่ำเสมอ
บ้างก็จะไปทั่วแดน บ้างก็ฝังศพผู้ที่ยังนอนอยู่ตามพื้นดิน เมื่อสิ้น
7 เดือนแล้ว เขาทั้งหลายจะเริ่มออกค้นหา

15ขณะไปทั่วดินแดนใครเห็นกระดูกคนเข้า
ก็จะเอาเครื่องหมายปักไว้ข้างๆ
รอจนคนขุดหลุมมาฝังกระดูกนั้นในหุบเขาฮาโมนโกลก

16(ที่นั่นจะมีเมืองหนึ่งชื่อฮาโมนาห์แปลว่ากองกำลัง)
เขาทั้งหลายจะชำระแผ่นดินให้สะอาดเช่นนี้แหละ”

17องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย
จงร้องเรียกนกและสัตว์ป่าทุกชนิดว่า

‘ จงมาชุมนุมกันพร้อมหน้าจากทุกทิศเถิด
มากินของสังเวทที่เราเตรียมไว้ให้

เป็นการสังเวทครั้งใหญ่บนภูเขาต่างๆ ของอิสราเอล

ที่นั่นเจ้าจะได้กินเนื้อและดื่มเลือด 18เจ้าจะกินเนื้อของผู้เกรียงไกร
และดื่มเลือดของบรรดาคนสำคัญของโลก

ราวกับเขาเหล่านั้นเป็นแกะผู้ ลูกแกะ แพะ และวัว

ล้วนแต่สัตว์อ้วนพีจากบาชาน 19จากเครื่องสังเวย

ที่เราเตรียมไว้ให้เจ้า เจ้าจะกินไขมันจนอิมแปล และดื่มเลือดจนเมา

20ที่โต๊ะของเรา เจ้าจะกินม้า พลม้า ผู้เกรียงไกร

และนักรบทุกประเภทจนอิมหนา”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้แหละ

21” เราจะสำแดงเกียรติสิริของเราท่ามกลางชนชาติต่างๆ

และมวลประชาชาติจะเห็นโทษทัณฑ์ซึ่งเราบันดาล

และเห็นมือเราซึ่งฟาดเขาทั้งหลาย

22ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป

พงศ์พันธุ์อิสราเอลจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเขา

23และประชาชาติทั้งหลายจะรู้ว่า

ประชากรอิสราเอลตกเป็นเชลยเนื่องจากบาปผิดของตน

เพราะพวกเขาไม่เชื่อสัตย์ต่อเรา เราจึงเมินหน้าจากเขา

และมอบเขาไว้แก่ศัตรูแล้วเขาทั้งหมดก็ล้มตายด้วยดาบ 24เรา

จัดการกับเขาตามความผิดบาปและมลทินของเขา

และเราเบือนหน้าเสียจากเขา”

25ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ บัดนี้เราจะนำยาโคบกลับคืนมา

และเราจะเวทนาสงสารประชากรอิสราเอล

เราจะอาทรนามบริสุทธิ์ของเรา

26เขาทั้งหลายจะลืมความอัปยศอดสู

และความไม่เชื่อตรงทั้งปวงที่เขาแสดงต่อเรา เมื่อเขาอาศัยอยู่อย่าง

ปลอดภัยในดินแดนของตน โดยไม่มีใครทำให้เขาหวั่นกลัว

27เมื่อเรานำพวกเขากลับ มาจากชาติต่างๆ รวบรวมมาจากนานา

ประเทศของฝ่ายศัตรู เราจะสำแดงความ

บริสุทธิสูงส่งของเราโดยทางเขาต่อหน้าประชาชาติทั้งหลาย
28เมื่อนั้นเขาจะรู้ว่าเรคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเขา
เพราะถึงแม้เราส่งเขาไปเป็นเชลยท่ามกลางชนชาติต่างๆ
เร จะ รวบรวมเขากลับมายังดินแดนของตนโดยไม่ปล่อยทิ้ง
ไว้สักคนเดียว 29เราจะไม่เบือนหน้าจากเขาอีกแล้ว
เพราะเราจะเทวิญญาน ของเราเหนือพงศ์พันธุ์อิสราเอล”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ”

พระวิหารใหม่

40ในวันที่สิบต้นปีที่ 25 ซึ่งเราตกเป็นเชลย หรือปีที่ 14

หลังจากกรุงแตก

ในวันนั้นพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่เหนือข้าพเจ้าและทรง
นำข้าพเจ้าไป

2ในนิมิตแห่งพระเจ้านั้นทรงนำข้าพเจ้ามายังดินแดนอิสราเอล

และทรงวางข้าพเจ้าไว้บนภูเขาที่สูงมาก

ทางด้านทิศใต้มีอาคารบ้านเรือนซึ่งแลดูเหมือนเป็นเมืองหนึ่ง

3พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปที่นั่น

และข้าพเจ้าพบชายคนหนึ่งซึ่งมีรูปลักษณะคล้ายทองสัมฤทธิ์ยืนอยู่

ที่ทางเข้า มือถือเชือกป่านเส้นหนึ่งและไม้วัดอันหนึ่ง

4ชายผู้นั้นกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย ตาเจ้าจ้องมอง

หูเจ้าจ้องฟัง และจงเอาใจใส่ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราจะแสดงแก่เจ้า

เพราะพาเจ้ามาที่นี่ก็เพื่อการนี้

จงแจ้งทุกสิ่งที่เจ้าเห็นนั้นแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอล”

ประตูด้านตะวันออกสู่ลานชั้นนอก

5ข้าพเจ้าเห็นกำแพงล้อมรอบบริเวณพระวิหาร

ไม้วัดในมือท่านผู้นั้นยาว 6 หน่วย แต่ละหน่วยราวครึ่งเมตรเศษ

ท่านวัดกำแพงได้หนาหนึ่งไม้วัดและสูงหนึ่งไม้วัด6แล้วท่านไปยังป

ระตุด้านตะวันออก และขึ้นบันไดไป ธรณีประตูสักหนึ่งไม้วัด 7-

12สองฟากทางเดิน มีห้องยามฟากละ 3 ห้อง
แต่ละห้องเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสกว้างยาวห้องละหนึ่งไม้วัด
แผงกั้นระหว่างห้องยาม แต่ละห้องสูงหนึ่งไม้วัด กว้าง 5 หน่วย
ทางเข้าต่อมาติดกับมุขหน้าลานวิหารลิกหนึ่งไม้วัด
มุขหน้าลานวิหารลิก 8 หน่วย มีเสาซึ่งหนา 2 หน่วย
วัดความกว้างของ มุขหน้าลานวิหารได้ 10 หน่วย และความยาว
13 หน่วย 13วัดขนาดทางเข้า จากริมสุดของผนังด้านหลังของห้อง
ไปจุดริมสุดของผนังด้านหลังของห้องตรงกันข้าม เป็นระยะ 25
หน่วย 14วัดระยะตามขวางของแผงกั้นห้อง
ตลอดด้านในของทางเข้า จนถึงมุขหน้าลานพระวิหาร วัดได้ 60
หน่วย 15จากทางเข้าถึงริมสุดของมุขวัดได้ 50 หน่วย
16มีหน้าต่างซึ่งแคบเข้ามาข้างในตลอดผนังสองข้างของทางเดิน
และตลอดผนังห้องยาม มีหน้าต่างตรงทางเข้าออก และที่มุขด้วย
ผนังด้านในซึ่งหันหน้าสู่ช่องทางเดิน สลักลวดลายต้นปาล์ม
ลานชั้นนอก
17แล้วท่านผู้นั้นนำข้าพเจ้ามายังลานชั้นนอก
ที่นั่นข้าพเจ้าเห็นห้องต่างๆ
และทางเท้าสร้างขึ้นรอบลานนับตลอดทางเท้ามี 30 ห้อง
18ทางเท้านี้ ทอดตลอดความยาวของทางเข้า
นี่เป็นทางเท้าตอนล่าง 19แล้วท่าน วัดระยะ
จ ากด้านในของทางเข้าตอนล่าง
ถึงด้านนอกของลานชั้นในวัดได้ 100 หน่วย
ทั้งด้านตะวันออกและด้านเหนือ
ประตูด้านเหนือ
20แล้วท่านวัดความกว้างและความยาวของประตูด้านเหนือ
ซึ่งนำไปสู่ลานชั้นนอก 21ห้องยามซึ่งมีด้านละ 3 ห้อง แผงกั้นห้อง
และมุข ล้วนมีขนาดเดียวกับประตูแรกยาว 50 หน่วยและกว้าง 25
หน่วย 22หน้าต่าง มุข และลวดลายต้นปาล์ม

ล้วนมีขนาดเดียวกับที่ประตูด้านตะวันออก บันไดที่ทอดขึ้นไปนั้น มี 7 ชั้น ซึ่งมีมุขอยู่ตรงกันข้าม

23 ประตูสู่ลานชั้นในถัดจากประตูทิศเหนือ

มีลักษณะเดียวกับประตูตะวันออก

ท่านวัดจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่งได้ 100 หน่วย ประตูด้านใต้

24 แล้วท่านนำข้าพเจ้าไปยังด้านใต้ ข้าพเจ้าเห็นประตูอีก

ท่านวัดเสาประตูและมุข มีขนาดเดียวกับที่อื่นๆ 25 ทางเข้าและมุข

มีหน้าต่างแคบเข้าไปด้านในเหมือนหน้าต่างที่ประตูอื่นๆ และยาว

50 หน่วย กว้าง 25 หน่วย 26 บันไดที่ทอดขึ้นไปมี 7 ชั้น

ตรงกันข้ามกันคือมุข ผนังกันแต่ละด้านมีลวดลายต้นปาล์ม

27 ที่นี้ก็เช่นกันมีประตูสู่ลานชั้นใน

ท่านวัดจากประตูนี้ไปยังประตูถัดไปทางด้านใต้เป็นระยะ 100 หน่วย

ประตูสู่ลานชั้นใน

28 แล้วท่านพาข้าพเจ้า ผ่านประตูทิศใต้ไปยังลานชั้นใน

ท่านวัดประตูทิศใต้มีขนาด เดียวกับประตูอื่นๆ 29 ห้องยาม

แผงกันห้อง และมุข มีขนาดเดียวกับที่ประตูอื่นๆ ทาง

เข้าและมุขล้วนมีหน้าต่างโดยรอบ วัดระยะไต่ยาว 50

หน่วยและกว้าง 25 หน่วย 30 มุข รอบลานชั้นในกว้าง 25 หน่วย

และลึก 5 หน่วย 31 มุขหันออกลานชั้นนอก

เสามีลวดลายต้นปาล์มและมีบันได 8 ชั้นทอดขึ้นถึง

32 จากนั้นท่านนำข้าพเจ้าสู่ลานชั้นในทาง ด้านตะวันออก

และท่านวัดทางเข้ามีขนาดเดียวกับที่ทางเข้าอื่นๆ 33 ห้องยาม

แผงกันห้อง และมุข มีขนาดเดียวกับที่อื่นๆ ทางเข้าและมุข

มีหน้าต่างโดยรอบ วัดระยะไต่ยาว 50 หน่วยและกว้าง 25 หน่วย

34 มุขหันหน้าออกลานชั้นนอก

เสาทั้งสองด้านมีลวดลายต้นปาล์มและมีบันได 8 ชั้นทอดขึ้นถึง

35แล้วท่านพาข้าพเจ้าไปยังประตูทิศเหนือ และวัดขนาด
ซึ่งก็เท่ากับที่อื่นๆ 36ห้องยาม แผลงกันห้อง
มุขก็มีขนาดเดียวกันและมีหน้าต่างโดยรอบ วัดระยะไต้ยาว 50
หน่วย กว้าง 25 หน่วย 37มุขหันหน้าออกลานชั้นนอก
เสาทั้งสองด้าน มีลวดลายต้นปาล์มและมีบันได 8 ชั้นทอดขึ้นถึง
ห้องจัดเตรียมเครื่องบูชา

38ใกล้มุขตรงทางเข้าชั้นในแต่ละด้านมีห้องหนึ่งซึ่งเป็นที่ชำระล้าง
เครื่องเผาบูชา 39 ในมุขตรงทางเข้า มีโตะ 2 ตัวตั้งอยู่แต่ละด้าน
เป็นที่สำหรับฆ่าสัตว์เผาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป
และเครื่องบูชาลบบมลทิน 40ด้าน นอกของมุขทางเข้า
ใกล้บันไดปากทางเข้าสู่ประตูทิศเหนือมีโตะ 2 ตัว
และอีกฟากหนึ่งของบันไดมีโตะ 2 ตัว

41ฉะนั้นแต่ละฟากของทางเข้ามีโตะด้านละ 4 ตัวรวมเป็น 8 ตัว
เป็นที่สำหรับฆ่าเครื่องบูชา 42และมีโตะอีก 4 ตัวทำด้วยหินสกัด
แต่ละตัวยาว 1 หน่วยครึ่ง กว้าง 1 หน่วยครึ่งและสูง 1 หน่วย
บนโตะใช้วางภาชนะ เครื่องใช้ต่างๆ

ในการฆ่าเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาอื่นๆ

43และที่ผนังรอบด้านมีตะขอ 2 ปลาย ยาวอันละราว 8
ซ .ม .ติดอยู่ โตะเหล่านี้สำหรับวางเนื้อเครื่องบูชา
ห้องสำหรับปุโรหิต

44ด้านนอกของประตูชั้นใน ภายในลานชั้นในมีห้อง 2 ห้อง
ห้องหนึ่งอยู่ที่ข้างประตูทิศเหนือและหันหน้าไปทางใต้
อีกห้องหนึ่งอยู่ที่ข้างประตูทิศใต้และหันหน้าไป ทางเหนือ

45ท่านบอกข้าพเจ้าว่า

“ ห้องที่หันไปทางใต้สำหรับปุโรหิตผู้ดูแลพระวิหาร

46ส่วนห้องที่หันไปทางเหนือสำหรับปุโรหิตผู้ดูแลแท่นบูชา

คนเหล่านี้เป็นพงศ์พันธุ์ของซาโดค ซึ่งเป็นคนตระกูลเลวีพวกเดียว
ที่สามารถเข้ามาใกล้องค์พระผู้เป็นเจ้า+เพื่อปฏิบัติงานเบื้องพระพัก

ตรี” 47แล้วท่านวัดลานนั้น ซึ่งเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส
กว้างยาวด้านละ 100 หน่วย และแท่นบูชาอยู่หน้าพระวิหาร
พระวิหาร

48ท่านพาข้าพเจ้ามายังมุขพระวิหาร และ วัดเส้าแต่ละด้านกว้าง 5
หน่วย ทางเข้ากว้าง 14 หน่วย และแผงกั้นห้องแต่ละด้านกว้าง 3
หน่วย 49มุขนั้นกว้าง 20 หน่วย และวัดจากข้างหน้าไปข้างหลัง
12 หน่วย มีบันได 10 ชั้น ทอดขึ้นถึง
และแต่ละด้านของเส้าทางเข้ามีเส้าห้านอยู่

41แล้วท่านผู้นั้นพาข้าพเจ้ามายัง วิสุทธิสถานด้านนอก
และวัดเส้าแต่ละด้านกว้าง 6 หน่วย 2ทางเข้านั้นกว้าง 10 หน่วย
และผนังกั้นของแต่ละฟากกว้าง 5 หน่วย
ท่านวัดวิสุทธิสถานด้านนอกด้วย ยาว 40 หน่วยและกว้าง 20
หน่วย

3แล้วท่านเข้าสู่วิสุทธิสถานชั้นใน และวัด
เส้าทางเข้าแต่ละต้นวัดได้ 2 หน่วย ทางเข้านั้นกว้าง 6 หน่วย
และผนังกั้นของทางเข้ากว้าง 7 หน่วย 4ท่านวัดความยาวของ
วิสุทธิสถานชั้นในได้ 20 หน่วย ความ กว้างก็ 20 หน่วย
ท่านบอกข้าพเจ้าว่า “ นี่เป็น อภิสุทธิสถาน”

5แล้วท่านวัดผนังพระวิหาร หนา 6 หน่วย
และห้องระเบียงรอบพระวิหาร แต่ละห้องกว้าง 4 หน่วย

6ห้องระเบียงมี 3 ชั้น ชั้นละ 30 ห้อง
รอบผนังพระวิหารมีสันเพื่อรองรับ ห้องระเบียง มิใช่ก่อติดกับผนัง
พระวิหาร เป็นที่ยึด 7ห้องระเบียงรอบพระวิหารนั้น
ยิ่งอยู่ชั้นสูงขึ้นไปก็ยิ่งกว้างขึ้น รับกับผนังพระวิหารที่เป็นชั้นขึ้นไป
มีบันไดทอดจากชั้นล่างสุดขึ้นไปถึงชั้นบนสุดโดยผ่านชั้นกลาง

8 ข้าพเจ้าเห็นว่าพระวิหารมียกพื้นโดยรอบ
เป็นฐานรองรับห้องระเบียง วัดใต้ 1 ไม้วัด คือ 6 หน่วย
9, 10 ผนังรอบนอกของระเบียงหนา 5 หน่วย
ที่โล่งระหว่างห้องระเบียงของพระวิหารและห้อง(ปุโรหิต) กว้าง 20
หน่วย โดยรอบพระวิหาร 11 จากที่โล่งนั้นมีทางเข้าสู่ห้องระเบียง 2
ทางคือด้านเหนือและด้านใต้ ยกพื้นที่ต่อกับที่โล่งนั้นกว้าง 5
หน่วยโดยรอบ
วัดระยะต่างๆ ทั้งหมด
12 ตึกที่หันไปยังลานพระวิหารทางด้านตะวันตกนั้นกว้าง 70
หน่วย ผนังตึกหนา 5 หน่วยโดยรอบ และยาว 90 หน่วย 13 แล้ว
ท่านวัดพระวิหารได้ยาว 100 หน่วย ลานกับตึกและผนังก็ยาว 100
หน่วย 14 ความ กว้างของลานพระวิหารทางฟากตะวันออก
รวมทั้งด้านหน้าของพระวิหารคือ 100 หน่วย
15 แล้วท่านวัดความยาวของตึก
ซึ่งหันหน้าไปสู่ลานด้านหลังของพระวิหาร รวมทั้งเฉลียงแต่ละด้าน
วัดใต้ 100 หน่วย
วิสุทธิสถานด้านนอก วิสุทธิสถานด้านใน และมุขหันหน้าออกลาน
16 ทั้งธรณีประตูและหน้าต่างแคบเข้าไปกับเฉลียงรอบทางเข้าทั้งสาม
คือทุกส่วนเหนือขึ้นไปรวมทั้งธรณีประตูล้วนกรุด้วยไม้ ผนัง
ผนังขึ้นไปถึงหน้าต่าง และหน้าต่างกรุด้วยไม้ตลอด 17 ผนัง
ที่ว่างเหนือด้านนอกของทางเข้าสู่วิสุทธิ สถานชั้นในและที่ผนัง
เป็นระยะสม่ำเสมอรอบวิสุทธิสถานทั้งด้านในและด้านนอกนั้น
18 คือเศวตฉัตร(หรือรูปจำลองทนต์สวรรค์)และต้นปาล์มแกะสลักสลับกัน
เศวตฉัตรแต่ละองค์มี 2 หน้า 19 หน้าหนึ่งเป็นรูปมนุษย์
หันหน้าไปหาต้นปาล์มด้านหนึ่ง
อีกหน้าหนึ่งเป็นหน้าสิงโตหันไปหาต้นปาล์มอีกด้านหนึ่ง
สลักเป็นลวดลายอย่างนี้รอบพระวิหารทั้ง หมด

20ที่ผนังของวิสุทธิสถานชั้นนอกจากพื้นถึงบริเวณเหนือทางเข้าสลักเป็นรูปเศวตฉัตร และต้นปาล์ม

21วิสุทธิสถานชั้นนอกมีกรอบประตูรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าบานที่อยู่หน้าวิสุทธิสถานก็ คล้ายกัน 22มีแท่นบูชาทำด้วยไม้ สูง 3 หน่วย และกว้างยาวด้านละ 2 หน่วย มุม

ฐานและด้านข้างทำด้วยไม้ ท่านผู้นั้นบอกข้าพเจ้าว่า
“นี่คือโตะเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+”

23ทั้งวิสุทธิสถานด้านนอกและวิสุทธิสถานมีประตูทาบ

24แต่ละประตูมีบานพับ 2 บาน

25ที่ประตูวิสุทธิสถานด้านนอกมีลวดลายแกะสลักรูปเศวตฉัตรและรูปต้นปาล์ม เหมือนที่สลักไว้ที่ผนัง และมีประรำไม้หน้ามุข

26ที่ผนังข้างของมุข มีหน้าต่างแคบเข้าไป และมีลวดลายต้นปาล์มสลักอยู่ที่แต่ละด้าน
ห้องระเบียงของพระวิหารก็มีประรำ

ห้องสำหรับปุโรหิต

42แล้วท่านพาข้าพเจ้ามายังลานชั้นนอกตรงทิศเหนือและพามาถึงห้องต่างๆ

ตรงข้ามกับลานพระวิหารและตรงข้ามกับผนังด้านนอกทางทิศเหนือ 2ตึกซึ่งมีประตูหันหน้าไปทางเหนือ ยาว 100 หน่วย และกว้าง 50 หน่วย 3ทั้งในส่วนที่เป็นระยะ 20 หน่วยจากลานชั้นในและในส่วนตรงกัน ข้ามกับทางเท้าของลานชั้นนอก มีระเบียง ซึ่งหันหน้าเข้าหากัน 3 ชั้น 4หน้าห้องต่างๆ เป็นทางเดินภายในกว้าง 10 หน่วย และยาว 100 หน่วย ประตูห้องเหล่านี้อยู่ทางเหนือ 5ห้องชั้นบนแคบกว่า เพราะระเบียงกินเนื้อที่มากกว่าระเบียงของห้องชั้นล่างและชั้นกลางของตึก 6ห้องต่างๆ บนชั้นสามไม่มีเสาดานเหมือนที่ลาน

เนื้อที่พื้นห้องจึงแคบกว่าที่ชั้นล่างและชั้นกลาง
7มีผนังด้านนอกขนานกับห้องต่างๆ และลานชั้นนอก ยาว 50
หน่วย 8ในขณะที่ห้องแถวด้านข้างถัดจากลานชั้นนอกยาว 50
หน่วย ห้องแถวที่ด้านข้างใกล้วิสุทธิสถานที่สุดยาว 100 หน่วย
9ห้องชั้นล่างมีทางเข้าด้านตะวันออกเมื่อเข้ามาจากลานชั้นนอก
10ทางด้านใต้ตลอดความยาวของผนังลาน ชั้นนอก มีห้องต่างๆ
ติดกับลานพระวิหารและตรงกันข้ามกับผนังชั้นนอก คือห้องต่างๆ
11ซึ่งมีทางเดินตรงหน้าห้อง เหมือน
ห้องทางทิศเหนือกว้างยาวเท่ากัน มีทางออกและแผนผังเดียวกัน
ประตูห้องต่างๆ ทางใต้เหมือนกับของทางเหนือ
มีทางเข้าจากลานชั้นนอกที่ทางตะวันออก
13แล้วท่านบอกข้าพเจ้าว่า “ ห้องทางเหนือ และทางใต้
ซึ่งหันหน้าไปหาลานพระวิหารคือห้องที่ปุโรหิตผู้เข้าเฝ้าองค์พระผู้
เป็นเจ้า+ จะรับประทานเครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่สุด
ที่นั่นเป็นที่วางเครื่องบูชาบริสุทธิ์ที่สุด ทั้งธัญบูชา
เครื่องบูชาไถบ่าป และเครื่องบูชาลมมลทิน
เพราะสถานที่นั้นบริสุทธิ์ 14เมื่อปุโรหิตเข้าสู่ที่บริสุทธิ์
จะไม่ออกไปสู่ลานชั้นนอก จนกว่าได้ถอดเครื่องแต่งกาย
ซึ่งสวมขณะปฏิบัติหน้าที่ออกเสียก่อน เพราะสิ่งเหล่านี้ล้วนบริสุทธิ์
ปุโรหิตจะสวมเครื่องแต่งกายอื่นๆ
ก่อนจะเข้าไปยังส่วนที่มีไว้สำหรับประชาชน”
15เมื่อท่านวัดข้างในบริเวณพระวิหารเสร็จ แล้ว
ท่านพาข้าพเจ้าออกมาทางประตูตะวันออกและวัดอาณาบริเวณโดยรอบ 16ท่านใช้ไม้วัด
วัดด้านตะวันออกได้ 500 หน่วย 17วัดด้านเหนือได้ 500 หน่วย
18ท่าน ใช้ไม้วัด วัดด้านใต้ได้ 500
หน่วย19แล้วท่านหันไปวัดด้านตะวันตกโดยใช้ไม้วัดก็วัดได้ 500
หน่วย 20ท่านวัดอาณาบริเวณ ทั้ง 4 ด้าน มีกำแพงล้อมรอบ

ท่านวัดไต่ยาว 500 หน่วย กว้าง 500
หน่วยเพื่อแยกที่บริสุทธิ์จากที่สาธารณะ

พระสิริปกคลุมพระวิหาร

43แล้วท่านผู้นั้นนำข้าพเจ้ามายัง ประตูซึ่งหันไปทางตะวันออก

2และข้าพเจ้าเห็นพระสิริของพระเจ้าแห่งอิสราเอลมาจาก

ทางตะวันออก

พระสุรเสียงของพระองค์เหมือนเสียงกระแสน้ำที่เชี่ยวกราก

และแผ่นดินก็เจิดจ้าด้วยพระสิริของพระองค์ 3นิมิตที่ข้าพเจ้าเห็นนี้

เหมือนกับนิมิตที่ข้าพเจ้าเห็นในคราวที่พระองค์เสด็จมาทำ

ลายกรุนั้น และเหมือนนิมิตที่ข้าพเจ้าเห็นริมแม่น้ำเคบาร์

ข้าพเจ้าจึงสยบกายลงซบหน้าลงกับพื้น

4พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เข้าสู่พระวิหารทางประตูด้านตะวันออก

อ อ ก 5แล้วพระวิญญาณทรงยกข้าพเจ้าขึ้น

นำข้าพเจ้ามาที่ลานชั้นใน

และพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ปกคลุมทั่วพระวิหาร

6ขณะที่ท่านผู้นั้นยืนอยู่ข้างข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้ยินผู้หนึ่งตรัสกับข้าพเจ้าดังมาจาก ภายในพระวิหาร

7พระองค์ตรัสว่า “ บุตรแห่ง มนุษย์เอ๋ย

บัลลังก์และแท่นวางเท้าของเรา อยู่ที่นี้

นี่คือที่ซึ่งเราจะสถิตอยู่ท่ามกลางชนชาติอิสราเอลตลอดไป

พงศ์พันธุ์อิสราเอล

ไม่ว่าประชาชนหรือกษัตริย์จะไม่ลบหลู่นามบริสุทธิ์ของเราอีก

โดยการนอกใจและกราบไหว้รูปเคารพอันไร้ชีวิตของกษัตริย์ของ

เขาที่สถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย

8เมื่อพวกเขาวางธรรณีประตูลัดจากธรรณีประตูของเรา

และประตูลัดจากประตูของเรา มีเพียงผนังซึ่งกั้นระหว่างเรากับเขา

เขาก็กลับ หล่นนามบริสุทธฺิของเราโดยการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียน
ฉะนั้นเราจึงทำลายล้างเขาด้วยความโกรธ

9บัดนี้ให้เขากำจัดการนอกใจ

และรูปเคารพอันไร้ชีวิตแห่งกษัตริย์ของเขาเสียจากเรา

แล้วเราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขาตลอดไป

10บุตรมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวถึงพระวิหารให้ประชาชนอิสราเอลฟัง

เพื่อเขาจะละอายแก้ไขในความผิดบาปของตน

ให้เขาพิจารณาแผนผังของพระวิหาร

11และหากเขาละอายใจในสิ่งทั้งปวงที่ทำไปแล้ว

ก็จงแจ้งแผนผังพระวิหาร การจัดเตรียม ทางเข้าออก

แผนผังทั้งหมดตลอดจนกฎเกณฑ์ และบทบัญญัติต่างๆ

จงบันทึกสิ่งเหล่านี้ไว้ต่อหน้าเขา

เพื่อเขาจะแน่วแน่ในแผนผังและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทั้งปวง

12นี่เป็นกฎว่าด้วยพระวิหาร

คืออาณาบริเวณโดยรอบบนยอดเขาจะเป็นที่บริสุทธิ์ที่สุด

แท่นบูชา

13นี่เป็นขนาดของแท่นบูชา วัดเป็นหน่วย

(หน่วยหนึ่งราวครึ่งเมตรเศษ) ฐานสูง 1 หน่วย และกว้าง 1 หน่วย

ที่ขอบมีริมราว 22 ซม . ความสูงของแท่นมีดังนี้

14จ ำ ก ฐ ำ นที่พื้นมาถึงค้ำล่างของแท่นสูง 2 หน่วย กว้าง 1

หน่วย และจากค้ำที่เล็กกว่าขึ้นถึงค้ำที่ใหญ่กว่า สูง 4 หน่วย กว้าง

1 หน่วย 15เตาของแท่นบูชาสูง 4 หน่วย และเชิงอนทั้ง

4 ยื่นขึ้นมาจากเตา 16เตาของแท่นบูชา เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส

กว้างยาวด้านละ 12 หน่วย 17ค้ำบนก็เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส

กว้างยาวด้านละ 4 หน่วย ยกirimรอบหนา 1/2

หน่วยและมีฐานขนาด 1 หน่วยโดยรอบ

บันไดแท่นบูชาหันไปทางตะวันออก”

18แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
'ต่อไปนี่คือกฎเกณฑ์ว่าด้วยการถวายเครื่องเผาบูชาและการประ
พรมเลือดเหนือแท่นในวันที่สร้างเสร็จ
19คือจงมอบวัวหนุ่มเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปให้แก่ปุโรหิต
ซึ่งเป็นชนเลวีครอบครัวของซาโดคผู้เข้ามาปฏิบัติงานใกล้
ชิดต่อหน้าเรา'
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้แหละ
20เจ้าจงเอาเลือดบางส่วนทาที่เชิงอนทัง 4ของแท่นบูชา
และที่มุมทั้ง 4ของค้ำบนและรอบๆ
เป็นการชำระแท่นบูชาและลบบมลทินแท่นนั้น
21เจ้าจงใช้วัวหนุ่มเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
และเผาในที่ซึ่งกำหนดไว้ในบริเวณพระวิหารนอกวิสุทธิสถาน
22ในวันที่สอง
เจ้าจงถวายแพะผู้ซึ่งไม่มีตำหนิเพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
แ ละจงชำระแท่นเหมือนเมื่อชำระโดยใช้วัวผู้ 23เมื่อ
เจ้าชำระเสร็จแล้ว จงถวายวัวหนุ่มหนึ่งตัวและแกะผู้
คัดจากฝูงหนึ่งตัว ทั้งวัวและแกะต้องไม่มีตำหนิเลย
24เจ้าจงถวายเบ้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
และปุโรหิตจะเหยาะเกลือบนวัวและแกะถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแต่
องค์พระผู้เป็นเจ้า+
25ต ล อ ด 7วัน
เจ้าจงถวายแพะผู้วันละตัวเพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
และจงเตรียมวัวหนุ่มตัวหนึ่งและแกะผู้คัดจากฝูงหนึ่งตัวด้วย
สัตว์เหล่านี้ต้องไม่มีตำหนิเลย
26ต ล อ ด 7วันจะใช้ลบบมลทินแท่นนั้น
และชำระให้สะอาดเป็นการถวายแท่นนั้น 27เมื่อครบ7วันแล้ว
ตั้งแต่วันที่แปดเป็นต้นไป

ปุโรหิตจะนำเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชาของเจ้า
มาถวายบนแท่นบูชา แล้วเราจะยอมรับเจ้าทั้งหลาย'
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ”

เจ้านาย ชนเลวี ปุโรหิต

44แล้วท่านผู้นั้นพาข้าพเจ้ามาที่ประตู ชั้นนอก

ทางด้านตะวันออกของสถานนมัสการประตูนั้นป” ดอยู่

2องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ ใ้ประตูปิดอยู่อย่างนี้

อย่าเปิด อย่าใ้ใครเข้าไปทางนี้ ใ้ประตูปิดอยู่ตลอดเวลา

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้เสด็จเข้าไปทางนี้

3เจ้านายองค์นั้นองค์เดียว ที่สามารถประทับอยู่ ณ ทางเข้า

เพื่อรับประทานอาหารเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ท่านจะเข้าทางมุขหน้าและออกไปทางเดียวกัน”

4แล้วท่านผู้นั้นพาข้าพเจ้าผ่านประตูทิศเหนือมายังหน้าพระวิหาร

ข้าพเจ้ามองเห็นพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ปกคลุมทั่วพระวิห

ารของพระองค์ ข้าพเจ้าก็สยบกายลงชนหน้ากับพื้น

5องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย

จงมองอย่างพิเคราะห์

จงฟังอย่างใคร่ครวญและเอาใจใส่ทุกสิ่งที่เราบอกเจ้า

ว่าด้วยกฎเกณฑ์เกี่ยวกับพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

จงใส่ใจเรื่องทางเข้าพระวิหาร

และทางเข้าออกทุกทางของสถานนมัสการ

6จงกล่าวแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลผู้มักกบฏว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า ‘ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย!

จงสิ้นเสียทีกับการกระทำอันน่าสะอิดสะ

เอียนทั้งหลายแหล่ของเจ้า

7นอกเหนือจากความประพฤดิอันน่าชิงชังอื่นๆ แล้ว

เจ้ายังพาชาวต่างชาติผู้ไม่ได้รับสหนัดทั้งกายและใจ
เข้ามายังสถานบริสุทธิ์ของเรา เป็นการลบหลู่วิหารของเรา
ในขณะที่เดียวกับที่เจ้าถวายอาหาร ไชมันและเลือดแก่เรา
เจ้าก็ละเมิดพันธสัญญาของเรา
8 แทนที่จะปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าเกี่ยวกับสิ่งบริสุทธิ์ของเรา
เจ้าก็ให้คนอื่นมารับผิดชอบดูแลสถาน บริสุทธิ์ของเรา’ ”
9 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ อย่าให้ชาวต่างชาติคนใด ที่มีได้รับสหนัดทั้งกายและใจ
เข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเรา
ห้ามแม้กระทั่งชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในหมู่ชาวอิสราเอล”
10” ชาวตระกูลเลวีที่ไกลห่างจากเรา เมื่อครั้งอิสราเอลหลงผิดไป
และที่เตลิดจากเราไปติดตามรูปเคารพต่างๆ จะต้องรับโทษ
ผิดของตน 11 เขาอาจจะทำงานรับใช้สถาน บริสุทธิ์ของเรา
ดูแลประตูวิหารและปฏิบัติงานที่นั่น
เขาอาจฆ่าสัตว์เครื่องบูชาหรือเครื่องถวายอื่นๆ ให้ประชาชน
และอยู่รับใช้ประชาชน 12 แต่เนื่องจากเขาเคยรับใช้
ประชาชนต่อหน้ารูปเคารพต่างๆ และกระทำ
ให้พงศ์พันธุ์อิสราเอลทำผิดทำบาป ฉะนั้นเราขอขมื่อปฏิญาณว่า
เขาต้องรับโทษผิดของตน”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้แหละ
13” อย่าให้เขาเข้ามารับใช้เราอย่างใกล้ชิด ในฐานะปุโรหิต
หรือเข้ามาใกล้เครื่องบูชา บริสุทธิ์ที่สุด หรือสิ่งบริสุทธิ์ใดๆ ของเรา
เขาต้องรับความอภัยสอดสู้นเนื่องมาแต่การกระทำที่น่าชิงชังของ
ตน 14 ถึงกระนั้น เราจะตั้งให้เขารับผิดชอบหน้าที่ต่างๆ
และงานทั้งปวงในวิหาร”
15” ส่วนปุโรหิตคนเลวีวงศ์วานของซาโดค
ผู้ซึ่งยังปฏิบัติหน้าที่อย่างสัตย์ซื่อ ในสถานบริสุทธิ์ของเรา
เมื่อชาวอิสราเอลหลงไปจากเรานั้น

ให้เขามารับใช้ใกล้ชิดยืนอยู่ตรงหน้าเรา
ถวายเครื่องบูชาคือไขมันและเลือด”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้แหละ
16” พวกเขาเท่านั้น ที่เข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเราได้ เรา
อนุญาตให้พวกเขาเท่านั้น
เข้ามาใกล้โต๊ะของเราเพื่อรับใช้ต่อหน้าเราและปฏิบัติหน้าที่เพื่อเรา
17เมื่อเขาจะเข้าประตูลานชั้นใน ต้องสวมเครื่องแต่งกายผ้าลินิน
อย่าสวมเครื่องแต่งกายขนสัตว์ใดๆ ขณะปฏิบัติหน้าที่ที่ประตูต่างๆ
ของลานชั้นในหรือภายในวิหาร 18ให้เขาโทกผ้าลินินไว้ที่ศีรษะ
และสวมกางเกงชั้นในผ้าลินิน มิให้สวมสิ่งใดที่จะทำ ให้เหงื่อออก
19เมื่อเขาจะออกมาสู่ลานชั้นนอกที่ประชาชนอยู่
ให้ถอดเครื่องแต่งกายชุดปฏิบัติหน้าที่ออกวางไว้ในห้องบริสุทธิ์
และสวมเครื่องแต่งกายอื่นๆ จะได้ไม่เป็น
การทำให้ประชาชนศักดิ์สิทธิ์ โดยอาศัยเครื่องแต่งกายของตน
20ปฎิโรหิตอย่าโกนผมหรือปล่อยผมยาว แต่จงตัดผมให้เรียบร้อย
21อย่าให้ปฎิโรหิตคนใดดื่มเหล้าองุ่นเมื่อเข้าไปยังลานชั้นใน
22ห้ามเขาแต่งงานกับแม่มายหรือหญิงที่หย่าร้าง
แต่ให้แต่งงานกับหญิงพรหมจารี
เชื้อสายอิสราเอลหรือภรรยาแม่ของปฎิโรหิต เท่านั้น
23ให้เขาสั่งสอนประชากรของเรา
ถึงข้อแตกต่างระหว่างสิ่งที่บริสุทธิ์ และสิ่งที่สามัญธรรมดา
และสอนให้ประชากรรู้จักแยกแยะระหว่างสิ่งที่เป็นมลทินและสิ่งที่ไ
ม่เป็นมลทิน
24เมื่อมีคดีความให้ปฎิโรหิตทำหน้าที่พิพาก
ษาตัดสินความตามข้อกำหนดของเรา ให้ เขารักษาบทบัญญัติ
และคำบัญชาของเราว่าด้วยเทศกาลต่างๆ ตามกำหนด เขาจะต้อง
รักษาสะบาโตของเราให้บริสุทธิ์

25ปุโรหิตอย่าทำตัวให้เป็นมลทิน โดยเข้าไปใกล้คนตาย
เว้นแต่เป็นบิดามารดาบุตรชายบุตรหญิง พี่น้องชาย
หรือพี่น้องหญิงที่ยังไม่มีสามี จึงยอมให้ตนเป็นมลทินได้
26หลังจากที่ชำระตัวแล้ว ให้คอยไปอีก7วัน
27ในวันที่จะเข้าไปสุสานชั้นในของสถานบริสุทธิ์เพื่อปฏิบัติหน้าที่
อีก ให้เขาถวายเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อตัวเอง”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ
28” เราจะเป็นทรัพย์สมบัติอย่างเดียวของปุโรหิต
เขาไม่ต้องถือกรรมสิทธิ์ใดๆ ในอิสราเอล
เพราะเราคือกรรมสิทธิ์ของเขา 29ให้เขารับประทานธัญญา
เครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องบูชาลบมลทิน ทุกสิ่งทุกอย่าง
ในอิสราเอลที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+จงยกให้เป็นของปุโรหิต
30ส่วนที่ดีที่สุดของผลแรกและของเครื่องถวายพิเศษทั้งปวงของเจ้
า จงยกให้ปุโรหิต
เจ้าจงมอบส่วนแรกจากอาหารหลักของเจ้าแก่เขา
เพื่อพระพรจะมีแก่ครัวเรือนของเจ้า
31ปุโรหิตอย่ารับประทานสัตว์ที่ตายเองหรือ ถูกสัตว์ร้ายฉีกกัด
ไม่ว่าจะเป็นนกหรือสัตว์อื่น

การแบ่งสรรที่ดิน

45” เมื่อเจ้าแบ่งสรรดินแดนกรรมสิทธิ์
จงถวายที่ดินส่วนหนึ่งแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+เป็นเขตศักดิ์สิทธิ์ยาว
25,000 หน่วย(หรือราว 12 ก ม .) และกว้าง 20,000
หน่วย(หรือราว 10ก ม .)ทั้งเขตแดนเป็นที่บริสุทธิ์ 2ในบริเวณนี้
ให้มีที่สี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างยาวด้านละ 500 หน่วย
เพื่อเป็นสถานบริสุทธิ์และมีที่ว่างโดยรอบ เป็นระยะ 50หน่วย
3ในเขตศักดิ์สิทธิ์นี้ จงวัดแบ่งออกมาเป็นที่ขนาดยาว 25,000
หน่วย(หรือราว 12 ก ม .) กว้าง 10,000 หน่วย(หรือราว 5 ก ม .)

ในบริเวณนี้จะเป็นสถานบริสุทธิ์คืออภิสุทธิสถาน
4จะเป็นเขตแดนบริสุทธิ์ สำหรับบรรดาปุโรหิต
ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสถานบริสุทธิ์
และเข้าปรนนิบัติรับใช้เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ใช้เป็นี่
สำหรับบ้านเรือนของปุโรหิตและอภิสุทธิสถานของสถาน นมัสการ
5อีกส่วนซึ่งยาว 25,000 หน่วยและกว้าง 10,000 หน่วย
เป็นของคนตระกูลเลวีซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในพระวิหาร
มอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเขาที่จะสร้างบ้านเมืองเพื่ออยู่อาศัย
6เจ้าจงมอบที่กว้าง 5,000 หน่วย ยาว 25,000 หน่วย
ต่อจากเขตศักดิ์สิทธิ์ให้เป็นส่วนของเมืองนั้น
ที่นี่จะเป็นของชุมชนอิสราเอลทั้งหมด
7ที่ดินเคียงข้างเนื้อที่ของเขตศักดิ์สิทธิ์และ ส่วนที่ต่อออกมานั้น
ยกให้เป็นของเจ้านายทอดออกไปทางตะวันตกและตะวันออก
ตลอดความยาวของพรมแดนตะวันตกจดตะ
วันออกเทียบเท่ากับส่วนที่ยกให้ตระกูลหนึ่ง
8ที่ดินนี้จะเป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้านายในอิสราเอล
และเจ้านายเหล่านั้นจะได้ไม่กดขี่ข่มเหงประชากรของเราอีกต่อไป
แต่จะ ยอมให้พงศ์พันธุ์อิสราเอลครอบครองดินแดน
ตามตระกูลต่างๆ ”
9องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า “ บรรดาเจ้านายแห่ง
อิสราเอลเอ๋ย เจ้าทำเกินเลยไปมาก เลิกกดขี่ข่มเหงและทารุณเกิด
จงกระทำสิ่งที่ถูกต้องยุติธรรม
และเลิกเลือกใส่ไล่ส่งประชากรของเราจากกรรมสิทธิ์ของเขาเสีย
” องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้แหละ
10” จงใช้เครื่องชั่งตวงวัดที่เที่ยงตรง
11เอฟาห์(ซึ่งใช้ตวงของแห้ง)จะเท่ากับบัท(ซึ่งใช้ตวงของเหลว)
คือเอฟาห์และบัทล้วนเท่ากับ 1/10 โสเมอร์
โสเมอร์เป็นหน่วยมาตรฐาน 1 โสเมอร์เท่ากับ 10 เอฟาห์ 10

เอฟาห์เท่ากับ 10 บัธ 12 เซล (ซึ่งเป็นหน่วยชั่งน้ำหนัก) 1 เซลเท่ากับ 20 เกรห์ 60 เซลเท่ากับ 1 มินา”

ของถวายและวันบริสุทธิ์

13” ของถวายพิเศษ ที่เจ้าจะต้องนำมามอบ ให้ คือ ข้าวสาลี 1/6 เอฟาห์จากทุกๆ 1 โไฮเมอร์ ข้าวบาร์เลย์ก็ 1/6 เอฟาห์จากทุกๆ 1 โไฮเมอร์ (หรือ 1/60 ของพืชผลที่เก็บเกี่ยวได้)

14 ส่วนน้ำมันตวงด้วยหน่วยบัธ คือ 1/10 บัธจากทุก 1 โคร (ซึ่งเท่ากับ 1 โไฮเมอร์หรือ 10 บัธ) 15 พร้อมทั้งแกะ 1 ตัวจากทุก

200 ตัว จากทุ่งหญ้าอันอุดมของ อิสราเอล

สิ่งเหล่านี้จะใช้เป็นธัญบูชา เครื่อง

เผาบูชาและเครื่องสันติบูชาเพื่อขออภัย โทษ

บาปสำหรับประชากร”

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดังนี้แหละ

16” ประชากรทั้งหมดจะร่วมกันนำของถวายพิเศษนี้มาสำหรับเจ้านายแห่งอิสราเอล 17 เป็นหน้าที่ของเจ้านาย

ที่จะจัดเตรียมเครื่องเผาบูชา ธัญบูชา

และเครื่องดื่มบูชาซึ่งใช้ในเทศกาลต่างๆ

วันขึ้นหนึ่งค่ำและสะบาโตทั้งหลาย

คือทุกเทศกาลของพงศ์พันธุ์อิสราเอล เขาจะจัดเครื่องบูชาไถ่บาป

ธัญบูชา เครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชา

เพื่อการขออภัยโทษบาปของพงศ์พันธุ์ อิสราเอล”

18 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

“ ในวันที่หนึ่งเดือนหนึ่ง

เจ้าจงเอาวัวหนุ่มปราศจากตำหนิมาเพื่อการชำระสถานบริสุทธิ์

19 ให้ปุโรหิตเอาเลือดของเครื่องบูชาไถ่บาป

ทาไว้ที่เสาประตูพระวิหาร ที่เชิงอนทัง 4 ของแท่นบูชา

และที่เสาประตูของลานชั้นใน 20 จงทำอย่าง

นี้อีกในวันที่ 7 ของเดือนนั้น

เป็นการขอภัยโทษบาปสำหรับพระวิหาร
เพื่อผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งทำบาปโดยไม่เจตนาหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์
21ในวันที่สิบสี่เดือนต้น จงถือเทศกาลป' ศ ค า
ต ล อ ด 7วันของเทศกาลเจ้าจะกิน ขนมปังไม้ใส่เชื้อ
22ในวันนั้นเจ้านายจะถวาย
วัวหนุ่มเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับตนเอง
และสำหรับประชาชนทั้งหมด 23ทุกวันตลอด 7วันแห่งเทศกาล
เขาจะถวายวัวหนุ่ม7ตัวและแกะผู้7ตัวซึ่งปราศจากตำหนิ
เป็นเครื่องเผาบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+
และถวายแพะผู้หนึ่งตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
24เขาจะจัดธัญบูชาควบคู่ โดยแบ่งหนึ่งเอฟาห์ ต่อวัวหนุ่มหนึ่งตัว
และหนึ่งเอฟาห์ต่อแกะผู้หนึ่งตัว พร้อมทั้งน้ำมันหนึ่งฮิน (หรือราว 4
ลิตร)ต่อแบ่งหนึ่งเอฟาห์
25ต ล อ ด 7วันของเทศกาลฉลองเก็บเกี่ยว พืชผล
ซึ่งเริ่มในวันที่สิบห้าของเดือนที่7
ให้เขาจัดเตรียมเครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องเผาบูชา
ธัญบูชาและน้ำมันแบบเดียวกัน”

46องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ ประตูด้านตะวันออกสู่ลานชั้นใน ให้ปิดตลอดวันทำงานหกวัน
แต่ให้เปิดในวันสะบาโตและวันขึ้นหนึ่งค่ำ
2เจ้านายจะเข้ามาจากด้านนอกผ่านมุขตรงทางเข้า
และยืนอยู่ข้างเสาประตู
ให้ปุโรหิตทั้งหลายถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชา
ให้เจ้านายนมัสการพระเจ้าที่ธรณีประตูนั้นแล้วออกไป
แต่ไม่ต้องปิดประตูจนกว่าจะถึงเวลาเย็น 3ในวันสะบา
โตและวันขึ้นหนึ่งค่ำ

ให้ประชาชนทั้งปวงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่ทางเข้าก่อนถึงประตูนั้น

4เครื่องเผาบูชาที่เจ้านายนำมาถวายแด่

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ในวันสะบาโต ได้แก่ลูกแกะตัวผู้ 6 ตัว

และแกะผู้ 1 ตัว ล้วนไม่มีตำหนิ 5ธัญญาบูชาควบคู่แกะผู้ คือ 1

เอฟาห์(หรือราว 22 ลิตร) ส่วนธัญญาบูชาควบคู่ลูกแกะ

แล้วแต่เจ้านายเห็นชอบ และถวายน้ำมันมะกอก 1 ฮิน(ราว 4

ลิตร) ควบคู่ธัญญาบูชาแต่ละ 1 เอฟาห์ 6ในวันขึ้นหนึ่งค่ำ

ให้เจ้านายถวายวัวหนุ่ม 1 ตัว ลูกแกะตัวผู้ 6 ตัวและแกะผู้ 1 ตัว

ล้วนไม่มีตำหนิ 7ให้เขาเตรียมธัญญาบูชา 1 เอฟาห์ ควบคู่กับวัวผู้ 1

เอฟาห์ควบคู่กับแกะผู้

และตามที่เขาเห็นชอบควบคู่กับลูกแกะพร้อมทั้งน้ำมัน 1 ฮินต่อธัญญา

1 เอฟาห์ 8เมื่อเจ้านายเข้ามา ให้เข้าทางมุขตรงทางเข้า

และออกไปทางเดียวกันนั้น

9เมื่อประชาชนมาเข้าเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตามเทศกาลที่กำหนด

ใครที่เข้าทางประตูทิศเหนือเพื่อนมัสการ ให้ออกทางประตูทิศใต้

ใครที่เข้าทางประตูทิศใต้ให้ออกทางประตูทิศเหนือ

มิให้ผู้ใดกลับออกไปทางเดียวกับที่ตนเข้ามา

แต่ให้กลับออกไปทางประตูตรงกันข้าม

10เมื่อประชาชนเข้าไปเจ้านายก็เข้าไปด้วยและเมื่อประชาชนออกมาเขาก็ออกมา

มาเขาก็ออกมา

11ในเทศกาลกำหนด และงานเลี้ยงวาระต่างๆ ให้ใช้ธัญญาบูชา 1

เอฟาห์ ควบคู่กับวัวผู้ 1 ตัว 1 เอฟาห์ควบคู่กับแกะผู้ 1 ตัว

ส่วนที่ควบคู่กับลูกแกะจะเท่าไรก็ได้แล้วแต่เห็นชอบ

พร้อมทั้งน้ำมันมะกอก 1 ฮิน ควบคู่กับธัญญาบูชาแต่ละเอฟาห์

12เมื่อเจ้านายถวาย

เครื่องบูชาโดยสมัครใจแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะเป็นเครื่องเผาบูชา

หรือสันติบูชาก็ตาม จงเปิดประตูใหญ่ด้านตะวันออกสู่ลานชั้นใน

เขาจะถวายเครื่องเผาบูชาหรือสันติบูชาเหมือนในวันสะบาโต
แล้วเขาจะออกไป เมื่อเขาออกไปแล้วก็จะปิดประตู
13ทุกเช้าจงถวายลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ
ซึ่งไม่มีตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
14และทุกเช้าจงถวายธัญบูชาควบคู่ 1/6 เอฟาห์ และน้ำมันมะกอก
1/3 ฮินเพื่อคลุกเคล้าแป้ง
การถวายธัญบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+นี้ให้ถือปฏิบัติตลอดไป
15ฉะนั้นให้จัดเตรียมลูกแกะ
และธัญบูชากับน้ำมันมะกอกเป็นเครื่องเผาบูชาเป็นประจำทุกเช้า”
16องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ หากเจ้านายมอบทรัพย์สินอะไรแก่บุตรชาย
สิ่งนั้นก็จะเป็นมรดกตกทอดแก่ลูกหลานสืบต่อไป
17แต่หากเจ้านายมอบทรัพย์สินอะไรแก่คนใช้
คนใช้นั้นจะครอบครองจนถึงปีแห่งการปลดปล่อย
แล้วสิ่งนั้นจะกลับคืนเป็นของเจ้านายตามเดิม
มรดกตกทอดจะเป็นเฉพาะของลูกๆ เจ้านายเท่านั้น
18เจ้านายต้องไม่ริบสิ่งหนึ่งสิ่งใดของประชาชนมาเป็นมรดกตกทอด
หรือ ผลักใส่ไล่ส่งประชาชนออกจากทรัพย์สินที่ดินของเขา
แต่ให้มอบทรัพย์สินที่เป็นของตนให้เป็นมรดกตกทอดแก่ลูกหลาน
เพื่อ มิให้ประชากรคนหนึ่งคนใดของเรา
ถูกพรากจากกรรมสิทธิ์ของตน”
19แล้วท่านผู้นั้นพาข้าพเจ้าผ่านทางเข้าที่ข้างประตูสู่ห้องบริสุทธิ์ต่าง
ๆ ซึ่งหันหน้าไปทางเหนืออันเป็นห้องของปุโรหิต
และชี้ให้ข้าพเจ้าดูที่แห่งหนึ่งซึ่งอยู่ริมสุดด้านตะวันตก
20ท่านบอกข้าพเจ้าว่า
“ นี่เป็นที่สำหรับปุโรหิตต้มเครื่องบูชาลมมลทินและ
เครื่องบูชาไถ่บาปและปิ้งธัญบูชาไม่ให้นำออกไปสู่ลานชั้นนอกไป
ปนเปกับประชาชน”

21แล้วท่านพาข้าพเจ้ามาที่ลานชั้นนอก พาไปดูท่อมทั้ง 4
ที่แต่ละมมมีลานเล็กๆ อีกลานหนึ่ง 22ลานเล็กๆ ที่มมทั้ง
4ของลานชั้นนอกนี้มีผนังล้อมรอบ ยาว 40 หน่วย กว้าง 30 หน่วย
แต่ละลานที่มมทั้ง 4ล้วนมีขนาดเท่ากัน 23ภายในรอบลานทั้ง
4มีแนวหินและมีเตาสร้างขึ้นภายใต้แนวหินนี้
24ท่านบอกข้าพเจ้าว่า “ นี่เป็นที่ให้
ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในพระวิหารใช้ต้มเครื่องบูชาของประชาชน”

น้ำซึ่งไหลจากพระวิหาร

47ท่านผู้นั้นพาข้าพเจ้ากลับมาที่ทางเข้าพระวิหาร
ข้าพเจ้าเห็นสายน้ำไหล ออกมาจากใต้ธรณีประตูพระวิหารไปทาง
ตะวันออก(เพราะพระวิหารหันหน้าไปทาง ตะวันออก)
น้ำนั้นไหลมาจากด้านใต้ของพระวิหารทางใต้ของแท่นบูชา
2แล้วท่านพา ข้าพเจ้าออกมาทางประตูทิศเหนือ พาอ้อม
ด้านนอกไปยังประตูชั้นนอก ซึ่งหันหน้า ไปทางตะวันออก
น้ำนั้นไหลออกจากด้านทิศใต้
3ขณะที่ท่านผู้นั้นไปทางตะวันออก มีสายวัดอยู่ในมือ วัดได้ 1,000
หน่วย (หรือราว 450 เ ม ต ร)
ก็พาข้าพเจ้าลุยน้ำไปซึ่งลึกระดับตาตุ่ม 4ท่านวัดไปอีก 1,000
หน่วย แล้วพาข้าพเจ้าลุยน้ำซึ่งลึกระดับหัวเข่า ท่านวัดอีก 1,000
หน่วย และพาข้าพเจ้าข้ามน้ำซึ่งสูงขึ้นไปถึงระดับเอว 5ท่านวัดอีก
1,000 หน่วย คราวนี้เป็นแม่น้ำซึ่งข้าพเจ้าไม่อาจข้ามได้
เพราะน้ำลึกพอที่จะว่ายน้ำแต่เดินลุยข้ามไม่ได้
6ท่านถามข้าพเจ้าว่า “ บุตรมนุษย์เอ๋ย เจ้าเห็นหรือไม่”
แล้วท่านพาข้าพเจ้ากลับมาที่ริมฝั่งน้ำ
7เมื่อข้าพเจ้ามาถึงที่นั้นก็เห็น ต้นไม้มากมายที่ตลิ่งทั้งสองฟาก
8ท่านกล่าว แก่ข้าพเจ้าว่า “ น้ำนี้ไหลไปยังภูมิภาคตะวันออก

ลงไปสู่อาราบาร์และไหลสู่ทะเลตาย เมื่อไหลลงทะเลตายก็ทำให้
ให้น้ำนั้นเป็นน้ำจืด 9 น้ำนั้นไหลไปที่ไหนที่นั่นสิ่งมีชีวิตก็ดำรงอยู่
ได้ จะมีปลาอุดมสมบูรณ์เพราะน้ำนี้ไหลไป
ทำให้น้ำเค็มกลายเป็นน้ำจืด
ฉะนั้นที่ซึ่งน้ำนี้ไหลไปจึงมีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่
10 ชาวประมงจะยืนอยู่ตามชายฝั่งทะเล จากเอน
เกติถึงเอนเอกเลอิม จะมีที่สำหรับตากอวน
จะมีปลาหลากชนิดเหมือนในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
11 แต่ตามห้วยตามหนอง น้ำไม่เป็นน้ำจืดจะได้มีแหล่งเกลือ
12 ไม้ผลทุกชนิดจะขึ้นที่สองฝั่งแม่น้ำ
ใบของมัน ไม่มีเหี่ยวเฉาและผลของมันมีมาตามฤดูกาล
มันจะออกผลทุกเดือนเพราะน้ำจากสถานบริสุทธิ์ไหลมาถึง
ผลของมันจะใช้เป็นอาหาร และใบของมันใช้รักษาโรค”

เ ข ต แ ต น

13 องค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า
“ ใ้ให้เจ้าแบ่งเขตดินแดนสำหรับเป็นกรรมสิทธิ์ของสิบสองตระกูลแ
ห่งอิสราเอลดังนี้ เชื้อสายโยเซฟได้รับสองส่วน
14 เจ้าจงแบ่งใ้เขาทั้งหลายเท่าๆ
กันดินแดนนี้จะเป็นมรดกตกทอดสำหรับเจ้าทั้งหลาย
เพราะเราชื้อมือปฏิญาณยกใ้บรรพบุรุษของเจ้า
15 อาณาเขตดินแดนมีดังนี้ “ ด้านเหนือจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ไปทางเฮลโลนผ่านเลโบฮามัธไปยังเซดัด 16 เบโรธาห์และ
ชิบราอิม(ซึ่งตั้งอยู่ที่พรมแดนระหว่างดามัสกัส กัสและฮามัธ)
ไปถึงฮาเซอร์ฮัททิโคนซึ่งอยู่ที่เขตแดนของฮาอูร์ัน
17 ฉะนั้นพรมแดนทิศเหนือจะเริ่มจากทะเลถึงฮาซาร์เอนัน
ไปตามพรมแดนด้านเหนือของดามัสกัส
กับเขตแดนของฮามัธไปทางเหนือ นี่เป็นอาณาเขตด้านเหนือ

18อาณาเขตด้านตะวันออก จะเริ่มจากระหว่างฮาอูร์ันและดามัสกัส
ไปตามแม่น้ำจอร์แดนระหว่างกิเลอาดกับเขตแดนอิสรา
เอลไปยังทะเลตะวันออกถึงทามาร์

19อาณาเขตด้านใต้จากทามาร์ถึงแหล่งน้ำ ของเมรีบาคาเดช
แล้วไปตามแม่น้ำวาดีแห่งอียิปต์ถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

20อาณาเขตตะวันตก มีทะเลเมดิเตอร์เรเนียนเป็นพรมแดน
ถึงจุดหนึ่งตรงกันข้ามกับเลโบฮามัธ

21ดินแดนเหล่านี้ เจ้าจงแบ่งกันในหมู่ตระกูลต่างๆ ของอิสราเอล

22จงแบ่งสรรปันส่วนเพื่อเป็นมรดกตกทอดสำหรับเจ้า

ชาวต่างชาติที่มาตั้งรกรากในหมู่พวกเจ้าและมีลูกหลาน

เจ้าจงนับเขาเป็นพลเมืองอิสราเอลด้วย

ให้เขาได้รับที่ดินมรดกตกทอดร่วมกับชนตระกูลต่างๆ

ของอิสราเอล

23ชาวต่างชาติตั้งรกรากอยู่ในตระกูลไหนก็ให้แบ่งที่ดินมรดกให้
เขาด้วย” องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด ประกาศดังนั้นแหละ

การแบ่งเขต

48” อาณาเขตด้านเหนือของดินแดน ไปทางตะวันออก

จากทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไปตามเส้นทางเฮธโลนถึงเลโบฮามัธ

ฮาซาร์เออนัน และพรมแดนด้านเหนือของ ดามัสกัสถัดจากฮามัธ

ตระกูลต่างๆ ต่อไปนี้จะได้รับดินแดนส่วนหนึ่ง

ถัดต่อกันไปตามลำดับจากเหนือลงไปทางใต้ โดยมีเส้น

พรมแดนเดียวกันทั้งทางตะวันออกและตะวันตก ได้แก่ตระกูล ดาน

อาเซอร์ นัฟทาลี มนัสเซห์ เอฟราอิม รูเบน ยูดาห์

8ถัดจากเขตของยูดาห์ลงมา จะเป็นส่วนพิเศษ

ความกว้างจากเหนือลงมาใต้ 25,000 หน่วย(หรือราว 12 ก ม .)

จาก ตะวันออกถึงตะวันตก จะยาวเทียบเท่ากับของแต่ละตระกูล
สถานบริสุทธิ์จะอยู่ที่ศูนย์ กลางของส่วนนี้

9 ส่วนพิเศษซึ่งจะถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ยาว 25,000
หน่วย(หรือราว 12 ก ม .) และกว้าง 10,000 หน่วย(หรือราว 5
ก ม .) 10 เป็นเขตศักดิ์สิทธิ์สำหรับบรรดาปุโรหิต

ความยาววัดขึ้นไปทางเหนือ หรือวัดลงมาทางใต้คือ 25,000
หน่วย ความกว้างวัดจากตะวันออกไปหรือวัดจากตะวันตกมาคือ
10,000 หน่วย โดยมีสถานบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
เป็นศูนย์กลาง 11 ที่ส่วนนี้สำหรับปุโรหิตบริสุทธิ์เชื้อสายซาโดค
ซึ่งสัตย์ซื่อในการปรนนิบัติรับใช้เรา

มิได้หลงผิดไปเหมือนชนเลวอื่นๆ เมื่อครั้งชนชาติอิสรา
เอลหลงไปจากพระเจ้า

12 ที่ส่วนนี้เป็นของขวัญพิเศษยกให้แก่พวกเขา
เป็นส่วนที่บริสุทธิ์ที่สุด

ในเขตศักดิ์สิทธิ์ติดกับเขตแดนของชนตระกูลเลวี

13 ใกล้กับเขตปุโรหิตนั้น เป็นที่ดินส่วนของตระกูลเลวี ยาว 25,000
หน่วย และกว้าง 10,000 หน่วย

14 ที่ดินนั้นห้ามซื้อขายหรือแลกเปลี่ยน เป็นผืนดินที่ดีเยี่ยม
อย่าให้ตกไปอยู่ในมือของผู้อื่นเลย

เพราะเป็นที่บริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

15 ส่วนที่เหลือซึ่งกว้าง 5,000 หน่วย ยาว 25,000 หน่วย
เป็นที่สาธารณประโยชน์ ของเมืองนั้น

เป็นที่สำหรับบ้านเรือนและทุ่งหญ้า ตัวเมืองอยู่ใจกลางนั้น

16 เมืองเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสคือกว้างยาวด้านละ 4,500 หน่วย

17 ที่โล่งสำหรับเป็นทุ่งหญ้าอยู่รอบเมือง แต่ละด้านทั้ง

4 ทิศมีระยะด้านละ 250 หน่วย 18 เนื้อที่ที่เหลือติดกับเขตศักดิ์สิทธิ์

ความยาวคู่ขนานกัน วัดทาง ตะวันออกได้ 10,000 หน่วย

วัดทางตะ วันตกได้ 10,000 หน่วย ผลผลิตที่ได้จากแผ่นดินนี้

ใช้เป็นอาหารสำหรับผู้ทำงานในตัวเมือง
19คนงานจากตัวเมืองที่ทำไร่ไถนา
บนที่ดินผืนนี้มาจากตระกูลต่างๆ ทั้งปวงของ
อิสราเอล 20 สังเขปบริเวณในใจกลางของตอนนี้ ซึ่ง กันไว้พิเศษ
จะเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสกว้างยาวด้านละ 25,000 หน่วย
รวมบริเวณที่เป็นตัวเมืองด้วย
21 ส่วนที่เหลืออยู่สองด้านของเขตศักดิ์สิทธิ์
และบริเวณของตัวเมือง จะเป็นของเจ้านาย
กินเนื้อที่ทางตะวันตกจากระยะ 25,000
หน่วยของเขตศักดิ์สิทธิ์ไปถึงเขตแดนตะวันออกและ 25,000
หน่วยไปยังเขตแดนด้าน ตะวันตก
ทั้งสองบริเวณนี้ซึ่งความยาวคู่ขนานกับของตระกูลต่างๆ
เป็นของเจ้านาย โดยมีเขตศักดิ์สิทธิ์กับสถานบริสุทธิ์ของพระ
วิหารอยู่ ณ ใจกลาง 22 ฉะนั้นที่ดินของชนตระกูลเลวี
และบริเวณของตัวเมืองจะอยู่ตรงกลางพื้นที่ซึ่งเป็นของเจ้านาย
ซึ่งตั้งอยู่ ระหว่างเขตแดนของยูดาห์กับของเบนยามิน 23-
27 ดินแดนถัดต่อมา ยกให้ตระกูลต่างๆ ที่เหลือตระกูลละส่วน
ถัดต่อกันไปตามลำดับจากเหนือลงไปทางใต้
จากพรมแดนตะวันออกไปจดตะวันตก ดังนี้ เบนยามิน ซิเมโอน
อิสซาคาร์ เซบูลุน กาด 28 อาณา
เขตด้านใต้ของกาดคือจากทามาร์ ถึงห้วงน้ำเมรีบาห์คาเดช
แล้วไปตามแม่น้ำวาดี แห่งอียิปต์ถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
29 จึงแบ่ง สรรปันส่วนดินแดนตามนี้แก่ตระกูลต่างๆ ของอิสราเอล
เพื่อเป็นมรดกตกทอดของเขา”
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศตั้งนั้นแหละ
ประตูเมือง
30,31 ต่อไปนี้เป็นประตูเมืองของนครนั้น
เริ่มจาก(ก ำ แ พ ง)ทางเหนือซึ่งยาว 4,500 หน่วย มี 3 ประตู

ตั้งตามชื่อตระกูลของ อิสราเอล ได้แก่ ประตูเป็น
ประตูยูดาห์และประตูเลวี 32ด้านตะวันออกซึ่งยาว 4,500 หน่วย มี
3 ประตู คือ ประตูโยเซฟ ประตูเบนยามินและประตูดาน
33ด้านใต้ซึ่งยาว 4,500 หน่วย มี 3 ประตู คือประตู ซิเมโอน
ประตูอิสซาคาร์และประตูเซบูลุน 34ด้านตะวันตกซึ่งยาว 4,500
หน่วย มี 3 ประตู คือประตูกาต ประตูอาเซอร์และ ประตูนัฟทาลี
35วัดระยะโดยรอบได้ 18,000 หน่วย
และนับแต่นี้ไปนครนั้นจะได้ชื่อว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ประทับที่นี่’ ”